

6th July 1957]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இலங்கையிலிருந்து திருட்டுத்தனமாக நல்ல வார்த்தையாக சொல்லவேண்டுமானால் சட்ட விரோதமான முறையில் பலரும் வெளியேறுவது ஒருபுறமிருக்க, இங்கிருந்தும் பலர் அவ்விதமாக அங்கு போய்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதையெல்லாம் நாம் கணக்கில் சேர்த்துக்கொள்ள இயலாது.

SRI A. GOVINDASAMY : இலங்கையிலிருந்து திருட்டுத்தனமாக வெளியேறுகிறவர்கள் எத்தனை பேர்கள் என்ற புள்ளி விவரங்களை சர்க்கார் கொடுக்க முடியுமா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கள்ளத்தனமாக வருகிறவர்களின் கணக்கை சர்க்கார் எவ்விதம் எடுக்க முடியும்.

SRI A. SENAPATHY GOUNDER : ஸரி, இலங்கை அரசாங்கம் தமிழர்களை வெளியேற்றவில்லை என்றும் அங்கு சுவபமாக சம்பாதித்து வியாபாரம் செய்து ஜீவிப்பவர்களைத்தான் வெளியேற்றுகிறார் என்றும், தமிழர்களை அவர்கள் வேலைக்கு வைத்துக்கொள்ளுவார்கள் என்றும் அங்குள்ள ஒரு முன்னாள் மந்திரி கூறினார். ஆகவே இந்த அரசாங்கம் தமிழர்களை அனுப்புகள் என்று இலங்கை அரசாங்கத்தினிடம் கேட்டால் இலங்கை அரசாங்கம் இவர்களை வெளியேற்றாமல் வேலைக்கு வைத்துக்கொள்ளுவார்கள் என்று தோன்றுகிறது. இவ்விதம் செய்ய அரசாங்கம் முன்வருமா என்று கேட்கிறேன் ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இந்த நாட்டிலேயே வேலையில்லா திண்டாட்டம் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்த நிலைமையில் அவர்களை அனுப்புகள் என்று எவ்விதம் நாம் கேட்க முடியும்.

SRI A. ANBAZHAGAN : தலைவர் அவர்களே, இலங்கையிலிருந்து திரும்புகிறவர்களை கிராமப்புறங்களில் சிறு சிறு தொழில்களை ஏற்படுத்தி அதில் ஈடுபடுத்தலாம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். ஏற்கனவே இங்கு சிறு சிறு தொழில்களிலும், விவசாயத் துறையிலும் ஈடுபட்டிருந்தவர்கள்தான் அதனால் வாழ முடியாமல் இலங்கைக்குக் குடியேறினார்களாதலின் திரும்பவும் அதே துறையில் ஈடுபடுத்த விரும்புவதுவெற்றியளிக்குமா என்று கேட்கிறேன் ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : பழைய காலம் பழைய காலமாகவே இருக்கும் என்று திராவிடமுன்னேற்ற கட்சிகளும் கனம் அங்கத்தினர் அவர்களும் கருதமாட்டார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

MR. SPEAKER : Questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR THE YEAR 1957-58.

DEMAND I—LAND REVENUE DEPARTMENT.

MR. SPEAKER : We shall now proceed with the voting on Demands for Grants. To-day, we shall take up Demand I—Land Revenue Department.

According to the decisions arrived at by the Business Advisory Committee, four hours are allotted for the Land Revenue Demand. A large number of Members have given notice of Cut Motions. It is the practice in this House for all Opposition Groups to decide and move one Cut Motion on which there will be discussion and voting will generally take place on that motion. May I ask the hon. Leader of the Opposition to state if all the Opposition groups

[Mr. Speaker]

[6th July 1957]

have come to an agreement as to which Cut Motion should be moved, and by whom. I would like to know from the Hon. Minister for Land Revenue how much time he would require for making his speech at the time of the introduction of the Demand and for replying to the debate.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Half an hour at the time of reply, Sir.

MR. SPEAKER : That means, we have 3½ hours at our disposal. It is now 9-45 a.m. The Hon. Minister will reply at 1-15 p.m.

SRI K. VINAYAKAM : On a point of order, Sir. The usual practice in this House is to move all the Cut Motions given notice of and to vote on one Cut Motion insisted upon by the Members of the House.

MR. SPEAKER : The convention in this House has been that all the Opposition Parties and all those who have given notice of Cut Motions will select one Cut Motion and that alone will be moved. Then, there will be discussion and voting on that Cut Motion. That has been the convention in the House. But all those who have given notice of Cut Motions can take part in the debate during the 3½ hours available for discussion.

SRI A. GOVINDASAMY : சாதாரணமாக வெட்டுப் பிரேரனை கொடுத்திருக்கிற அங்கத்தினர்கள் அவைகளை பிரேரேபிக்கவும், அதை இன்னொரு அங்கத்தினர் ஆமோதிக்கவும் செய்கிற பழக்கம்.

MR. SPEAKER : அவ்விதம் வேண்டியதில்லை. I am only telling the House about the practice. The practice is that one Member moves the Cut Motion. We shall follow that convention. If hon. Members want a change, I have no objection. We shall call a meeting of the Business Advisory Committee and consider what changes should be made and we shall follow them from the next Demand. So far as this Demand is concerned, we shall follow the usual practice. Only one Cut Motion agreed upon by all the Opposition Parties will be moved and everybody can take part in the debate. If there is no unanimity among the Opposition Parties as to which Motion should be moved, I will call upon Sri Sattanatha Karayalar to move his Cut Motion as he has given notice of the first Cut Motion.

* SRI P. S. CHINNADURAI : Sir, a point of order. சபாநாயகர் அவர்களே ! கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் ஆற்றிய பட்ஜெட் உரையில் பருத்தியினுடைய விலை சம்பந்தமாக கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற தகவல்கள் ஒன்று அச்சப்பிழையாக இருக்கவேண்டும், அல்லது அதிகாரிகள் கொடுத்த தகவல்களிலுள்ள தவறுதல்களாக இருக்கவேண்டும் என்று என்னுடைய பேச்சில் குறிப்பிட்டிருந்தேன். அதற்கு இது வரையிலும் நிதி மந்திரி அவர்கள் எந்தவிதமான விளக்கமும் கொடுக்கவில்லை. இவ்விதமான தெளிவான உண்மைபற்றிய தவறான தகவல் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் நிலையில் மான்யங்களின் மீது விவாதம் தொடர்வது சபையின் ஒழுங்குகளுக்கு உட்பட்டதா என்பதை அறியவிரும்புகிறேன்.

6th July 1957]

MR. SPEAKER: The Hon. the Minister for Finance is not here. When he returns on Monday, I shall put this question to him.

Coming to the first point of order, I wish to state that with reference to a point of order raised in 1951 the then Speaker gave a ruling that he was not bound to call every Member who had given notice of a Cut Motion to move or to call Members in the order in which they were placed in the list.

SRI K. VINAYAKAM: May I know whether this convention has been evolved in the Mother of Parliaments or whether it has been set up by us singularly for our Assembly?

MR. SPEAKER: It has been the practice in this House and I suppose if it had been followed in this House it must have been taken from the Mother of Parliaments. Any way, let us proceed on the basis of this convention. If the Member wants a change, I have no objection.

SRI A. GOVINDASAMY: இந்த வெட்டுப் பிரேரணைகளை கொடுத்திருக்கின்ற எல்லா அங்கத்தினர்களும் தனித்தனியாக பிரேரேபிக்கவேண்டாம் என்றால் எதன் மீது போட்டு எடுப்பது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

MR. SPEAKER: எல்லா பிரேரணைகளையும் எடுக்கவேண்டாம். ஏதாவது ஒரு பிரேரணையை எடுத்து போட்டு எடுக்கவேண்டியது. இந்த விபரங்களை கனம் அங்கத்தினர் கேட்பதைப்பற்றி நான் ஆச்சரியப்படுகிறேன். கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் இதற்கு முன்னாலும் இந்த சபையில் அங்கத்தினராக இருந்தவர். அவர்கள் இந்த விபரத்தைப்பற்றி கேட்பதற்கு நான் ஆச்சரியப்படுகிறேன்.

SRI A. GOVINDASAMY: ஏற்கனவே கடந்த ஐந்து ஆண்டு காலமாக இந்த சபையில் இருந்த அனுபவத்தின் காரணமாகத்தான் சொல்லுகிறேன். இதுவரையிலும் எல்லா வெட்டுப்பிரேரணைகளையும் அந்தந்த மெம்பர்கள் அந்தந்த டிமான்ட் வரும்போது பிரேரேபிக்கப்படுவதும் அதை ஆமோதிப்பதும் வழக்கம்—ஆகவே இதை பிரேரேபிக்கக்கூடிய உரிமையாவது அங்கத்தினர்களுக்கு அளிக்கக்கூடாதா என்று தான் கேட்கிறேன்.

SRI K. VINAYAKAM: Sir, when a Bill is piloted in the House, all the amendments given notice of by Members are moved and at the time of voting, only such of those amendments as the Members insist should be voted on, are put to vote. But the Hon. Speaker is suggesting a different one, and I wish to know whether it is followed in the Mother of Parliaments in England?

MR. SPEAKER: What the hon. Member suggests is correct so far as Bills are concerned. So far as Cut Motions to Budget Demands are concerned only one Cut Motion is moved. I have no objection, if the House so desires, to permit every Member to move his Cut Motion which means 3½ hours will be reduced by another half hour.

SRI K. VINAYAKAM: Then we shall have the convention set up wholly by our House, Sir.

MR. SPEAKER: Will the Hon. Leader of the Opposition decide which cut motion will be moved and by whom?

[6th July 1957]

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : Yes, Sir. That has been done. Sri Sattanatha Karayalar will do it.

MR. SPEAKER : I have no objection. In regard to this particular Grant, I shall ask Mr. Karayalar to move his Cut Motion. With regard to the other points raised, I shall decide the matter later on and if it is so desired, we shall change the order in the next Grant.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 96,95,600 under Demand No. I—Land Revenue Department.”

MR. SPEAKER : Motion moved—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 96,95,600 under Demand No. I—Land Revenue Department.”

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : Sir, I move—

“That the allotment of Rs. 96,95,600 under Demand No. I—Land Revenue Department—be reduced by Rs. 100 to discuss policy.”

MR. SPEAKER : “That the allotment of Rs. 96,95,600 under Demand No. I—Land Revenue Department—be reduced by Rs. 100 to discuss policy.”

The Demand and the Cut Motion are before the House for discussion.

SRI A. GOVINDASAMY : ‘To discuss policy’ என்றுதான் அவர் கடமோஷனில் இருக்கிறது. அதில் எப்படி போட்டு எடுப்பது.

MR. SPEAKER : That is why I said that if hon. Members come to a unanimous decision on the Cut Motion to be moved and the Member who should be moving it, it would be convenient.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : This is only a general discussion on the Demand and anything could be spoken on this.

MR. SPEAKER : Yes. Who will take part first in the discussion?

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : I will initiate, Sir.

MR. SPEAKER : Yes, Mr. Karayalar will speak now.

9-50
a.m.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மான்ய கோரிக்கையில் நான் எனது வெட்டுப் பிரேரணையின் மூலம் சில அவசிய அவசர பிரச்சனைகளை சபையின் முன்னிலையில் வைக்க அவா உறுகிறேன். இந்த இலாகாவின் அடிப்படையிலேதான் நில உடமையையும் இன்று நிலத்தின் பால் சார்ந்திருக்கக்கூடிய நில வரையையும், நாம் பல காலமாக கையாண்டு வரக்கூடிய கொள்கைகளையும் பற்றி விவாதிக்கக்கூடிய ஒரு சந்தர்ப்பம். இந்த நில உடமையைப் பொறுத்தமட்டிலே நீண்ட நெடுநாள்களாக கர்ண பரம்பரையாக நாம் ஒரே கொள்கையைதான்

6th July 1957] [Sri K. Sattanatha Karayalar]

அடிப்படையாகக்கொண்டு வருகிறோம். நிலத் தீர்வை என்பது ஒரு காலத்திலே நம் சர்க்காரின் மிக முக்கியமான வருவாய்க்கு துறையாக இருந்தது. ஆனால் அந்த முறை, கழிந்த காலத்தில் இருந்த முறை சரியானதல்ல. அதை பற்றி அமைக்கவேண்டுமென்று நீண்ட நாட்களாக பல பொருளாதார வல்லுனர்களும் அரசாங்கத் துறையில் முன்னின்று நமக்கு வழி காட்டியவர்களும் கூறி வந்தார்கள். நமது தேசிய எழுச்சி பரம்பரையிலே முதலில் Faizpur Congress Session-ல் என்று நினைக்கிறேன். 1936-ல் இதைப்பற்றி ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றினோம். இன்று இருக்கக்கூடிய வரிமுறையை மாற்றி அமைத்து ஒரு அடிப்படையாக சமத்துவமான, பேசிக் டாக்ஸ் கொண்டுவரவேண்டுமென்று அன்று ஒரு தீர்மானம் கொண்டு வந்தோம். அதுதான் தேசிய காங்கிரஸின் முதலாவதான தீர்மானம். அந்த அடிப்படையில்தான் முதல் தேர்தலிலே மங்களகரமான மஞ்சள் பெட்டியில் போட்டு கேட்ட காலத்தில் காங்கிரஸ் கட்சி தேர்தல் அறிக்கையில் அன்று கூறி இருந்தது. அந்த குறிப்பு கொஞ்சகாலம் அதற்குப் பிறகு வந்த இன்னொரு தேர்தலிலும் கூட, 1937-ல், அதன்பிறகு 1946-ல் உள்ள தேர்தல் அறிக்கையிலும் அது கூறப்பட்டுள்ளது. சமீபத்திலே உள்ள தேர்தல் அறிக்கையிலே ஏதோ ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு அதில் ஏற்படக்கூடிய சிக்கல்களின் அடிப்படையில் அது ஒருவேளை விட்டிருக்கலாம். விவேகத் திறமையினால் அது அவசியமில்லை என்று விட்டிருக்கக்கூடும். ஆனால் அதே நேரத்தில் முதன்முதலாக நாம் கைக்கொண்ட குறிக்கோளையும், கொள்கையையும் மாற்றியது நியாயமா என்பதை ஓரளவு சிந்திக்க இந்த சபை அங்கத்தினர்களை நான் கோருகிறேன். நில உடமை நம் நாட்டிலே, அதுவும் குறிப்பாக தமிழகத்தில் சுமார் 250 வேலி வரை நம் ஒரு தனி மனிதனுக்கு இருப்பதாகத் தெரிகிறது. சாதாரணமாக ஒரு வேலி நிலத்திற்கு 5,000 ரூபாய் வருமானம் என்று வைத்துப் பார்ப்போமேயானால் இந்த ஒரு தனி மனிதருக்கு பல லட்சம் ரூபாய் வருமானம் வரக்கூடும். அதே நேரத்திலே நிலத் தீர்வை அடிப்படையிலே ரெவன்யூ இலாகாவிற்கு அவர் கொடுக்கக்கூடிய தொகை மிகக் குறைந்த தொகையாக, சுமார் 12,000 ரூபாயாகத்தான் இருக்கும். அதே அளவு வருமானம் உள்ளவர்கள், தொழில் துறையில் ஈடுபட்டிருக்கக் கூடியவர்கள், பல உடமையாளர்கள், பெரிய ஹோட்டல் நடத்துபவர்கள் போன்ற தனி மனிதர்கள் லட்சத்திற்கு அதிகமே சில லட்சம் ரூபாய்கள் வருமான வரியாக செலுத்த வேண்டியிருக்கிறது. இந்த அடிப்படையிலேதான் இந்தத் தீர்வை முறை இருக்கிறது. பேசிக் டாக்ஸ் கொண்டுவந்து, ஒரு ஏக்கருக்கு இன்ன வரி என்று அடிப்படையில் ஒரு தீர்வை அமைக்கவேண்டும். ஒரு ரூபாய்க்கு மேல் இரண்டு ரூபாய் என்று வைத்தால் நஞ்சைக்கு ஒரு தரம் புஞ்சைக்கு ஒரு தரம் என்று இரு தரமாகப் பிரித்து ஒரு அடிப்படை தீர்வை நாம் அமைக்கலாம். அப்படி அமைத்தால் இன்று சர்க்கார் சொல்லக் கூடும், அது நமது வருவாயை பெரிதும் பாதிக்கும் என்று. ஆனால் 1943-ம் ஆலோசகர் ஆட்சி இருந்த காலத்தில் ஸ்ட்ராத்தி என்பவர் இதை உறுதியாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். ரெவன்யூ இலாகா புள்ளி விவரத்தை வைத்துக்கொண்டு அவர் அன்று கொடுத்த கணக்கில் நியாயமாக, உபரியாக இன்று நமக்குக் கிடைக்கக்கூடிய வருமானத்தை விட அதிக வருமானம் வரும் என்று அவர் அதில் குறிப்பிட்டார். அடுத்தபடியாக, நாம் இன்றுநிலவில் இருக்கக்கூடிய நியாயவாரச் சட்டத்தையும், சாகுபடியாளர் பாதுகாப்புச் சட்டத்தையும் பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்ல அவா உறுகிறேன். இந்த இரண்டு சட்டங்களும் கழிந்த சட்டசபைக் காலத்தில் தான் நிறைவேற்றப்பட்டது. ஆனால் அதன் பிறகு இதுவரை, சுமார் ஒரு வருஷம் வரை அதை அமல் நடத்துவதில் சர்க்கார் தரப்பிலிருந்து என்னென்ன நடவடிக்கைகள் எடுத்தது என்பதை நான் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகின்றேன். ஒருவேளை தேர்தல் காலத்திலே நாம் கட்சி வாதம் பிடித்துக்கொண்டு தேர்தல் நடத்தினோம். அன்று இதைப்பற்றி, ஏழை மக்களுக்காக, அல்லல் படுபவர்களுக்காக இயற்றப்பட்ட திட்டத்தை நாம் மறந்துவிட்டோம். இதைப்பற்றி யூ. என். ஓ.வி.லிருந்து விவரிப்பிடுங் பிரபலராய் (Visiting Professor) வந்த டார்ட்னர் என்பவர் Implementation of Land Reforms பற்றி எழுதிய Thesis-ல் குறிப்பிடுகிறார், இந்தியாவிலே ஓரே ஒரு விஷயத்தில் மட்டும் தவறுதலாக சட்டத்தை

[Sri K. Sattanatha Karayalar] [6th July 1957]

நிறைவேற்றிவிட்டு அதைத் திருத்தாமல் இருக்கிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டார்கள். இந்த நியாயவாரச் சட்டம். சாகுபடியாளர் பாதுகாப்புச் சட்டம். இந்த இரண்டையும் அமல் நடத்துவதற்கு எந்தவிதமான மெஷினரியும் அதற்காக ஒரு திட்டமும் அமைக்கப்படவில்லை, என்பதை முதலில் குறிப்பிட்டேன். இதனால் ஏற்படக்கூடிய சிக்கல்கள், அல்லல்கள் எத்தனை என்று எனக்குப் பிறகு பேசக்கூடிய அன்பர்கள் கூறுவார்கள் என்று நினைக்கிறேன். சமீபத்தில் இவைகையேற்றுவாரம்தார், மாட்டு ஏறு வாரம்தார் சட்டங்கள் செல்லுபடியாகாது என்று நீதிமன்றத்திலிருந்து ஒரு தீர்ப்பு கொடுக்கப்பட்டது. ஆனால் கழிந்த சட்டசபை கூட்டத்திலே அவசர அவசரமாக விற்பனை வரி சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து ஒரு மணி நேரத்தில் சட்டமாக்கிய சர்க்கார் இது விஷயமாக ஒரு திருத்தம் கொண்டு வர வேண்டிய அவசியம் அவர்களுக்குத் தோன்றேவெயில்லை. ஒரு வேளை அவர்கள் அதற்குவேண்டிய சட்ட நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொண்டிருப்பதாகக் கூறலாம். ஆனால் அதில் அவர்கள் நல்ல முறையில் ஒரு அக்கறையும் எடுக்கவில்லை என்பதை முதலில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இந்த நியாவா சட்டமும், சாகுபடியாளர்கள் சட்டமும் ஏற்பட்ட பிறகும் கழிந்த காலத்தில் எத்தனை நில வேளியேற்றங்கள் நடந்திருக்கின்றன நம் நாட்டில்? ஊருக்கு ஊர், இடத்திற்கு இடம், ஜில்லாவிற்கு ஜில்லா பார்த்தால் விவசாயிகளை நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதைத் தடுக்க யாரும் எந்தவிதமான நடவடிக்கைகளும் எடுத்ததாகத் தெரியவில்லை. சட்டத்தில் நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றக் கூடாதென்று பொறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் நடைமுறையிலோ, வி. பி. 144, 155 செக்ஷன்படி தர்க்கம் ஏற்பட்டால் கோர்ட்டிற்கு கொண்டுவர வைக்க சர்க்கார் பொறுப்பேற்றிருக்கிறார்கள். இதனால் விவசாயிகளுக்கு ஏற்படக்கூடிய அல்லல் எத்தனையோ இருக்கின்றன. இந்த சட்டத்தை அமலுக்குக் கொண்டுவர வேண்டும். அதுவும், சாதாரணமாக ஹரிஜனங்கள் பெருவாரியாக விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அப்படி ஈடுபட்டிருக்கக்கூடியவர்களுக்கு, விவசாயத்துறையில் ஈடுபட்டிருக்கக் கூடியவர்களுக்கு, மஹாத்மா காந்தி அண்ணனுடைய அடியைப் பின்பற்றி இன்று இங்கு ஆட்சிபீடத்தில் வீற்றிருக்கும் அன்பர்கள்; அவர்கள் சொன்ன அதே குறிக்கோளை நிறைவேற்ற முயல்வார்களே நிலம், படிப்பவனுக்கே எடு என்ற அடிப்படையில் விவசாயிகளுக்கே நிலம் இருப்பதற்கு, விவசாயிகளுக்கு சாஸ்வதமாக நிலம் கிடைக்க என்னென்ன சட்டங்கள் இயற்றினீர்கள், ஒவ்வொரு ஜில்லா அதிகாரிகளுக்கும் அதற்காக என்னென்ன உத்தரவு அனுப்பி இருக்கிறீர்கள் என்று தெரிந்தால் நன்றாக இருக்கும்.

இந்த நியாய வார சட்டத்தின் கீழ் ஒரு விவசாயி பயிரிடுகின்றான் என்றால் அவனுக்கும் நிலச்சுவான்தாருக்கும் தர்க்கம் ஏற்பட்டால் இந்தத் தர்க்கத்தை நிறுப்பதற்கு, கோர்ட்டிலே சில தெளிவுகள் கேட்கப்படுகின்றன. ரேகை மூலம் அந்தத் தெளிவுகள் இருக்க வேண்டியது மிகவும் அவசியம் என்று ஆர்.டி.ஓ. கருதுகிறார். அப்படிச் செய்யும்போது பல சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. எழுதப்படிக்கத் தெரியாத விவசாயி, ஒட்டை சட்டியில் சாப்பிடுகிறவன், அடியிலேகரையான் அரிக்கக்கூடிய வாழ்க்கை நடத்தும் ஹரிஜன நண்பர் பெரிய நிலச்சுவான்தாரரிடம், உடைமையாளரிடம் போய் நாங்கள் கொடுத்த நெல்லுக்கு நீங்கள் ரசீது தரவேண்டுமென்று கேட்க துணிவானா? துரதிர்ஷ்டவசமாக விவசாயி இந்தப் பரிதாப நிலையில் இருக்கிறான். அவனுக்கு இந்த சட்டத்தினால் உண்மையிலேயே பலனில்லை. விவசாயத் தொழில் சங்கங்கள், ஸ்தாபனங்கள் இயங்குகின்ற இடங்களைத் தவிர மற்ற இடங்களில் நிலச்சுவான்தார்கள் written receipt கொடுப்பதே இல்லை. இதனால் ரேகை மூலம் விவசாயிக்கு ஒரு ஆதாரமும் இல்லை. இம்மாதிரி விவசாயி கொடுத்த பொருள்களுக்கு தகுந்த “ரிகார்டு” இல்லை என்று கோர்ட்டில் பலவிதமான சிக்கல்கள் ஏற்படுகின்றன.

அடுத்தபடியாக, இந்த சட்டத்தின்படி நிலச்சுவான்தார் ஒரு நிலத்தை குத்தகைக்கு கொடுத்தால் குத்தகைப்பாட்டு அடை ஒலை எழுதிக்கொடுக்க தவறினால் அவர்மீது நடவடிக்கை எடுக்கலாமென்று ஒரு ஷரத்து இருக்கிறது. குத்தகைப்பாட்டு அடை ஒலையை விவசாயி மூன்று பிரதிகள் எழுதி, ஒன்று தாசில்தார் ஆபீசில் தாக்கல் செய்துவிட்டு, இன்னொன்றை நிலச்சொந்தக் காரருக்கு ரிஜிஸ்டரில் அனுப்பிவிட்டு, தன் கையில் ஒரு நகல் வைத்துக்

6th July 1957] [Sri K. Sattanatha Karayalar]

கொண்டால் செல்லுபடியாகும் என்று சொல்லப்பட்டுக்கிறது. இம்மாதிரி தாலுகா ஆபீசிலும், ஜில்லா ஆபீசிலும் பல ஆயிரக்கணக்கான சீட்டுகள் போய்ச்சேர்ந்து விடுகின்றன. இவைகளை ரிஜிஸ்டர் செய்வதற்கு ஒரு நிரந்தர மாண்புமரீக்கம் இல்லை. தாசில்தாரைக் கேட்டால் இதுபற்றி நல்ல முறையிலே தெரியாது என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். இந்த துரதிர்ஷ்டவசமான நிலைமையில் விவசாயி வாழ்கிறான்.

இப்படி ரிஜிஸ்டர் செய்வதற்கு சர்க்கார் தவறியதோடு, அதே நேரத்திலே இந்த சட்டத்தில் இருக்கிற ஷரத்துப்படி ஒரு நிலச்சுவான்தார் அடை ஒலை எழுதிக்கொடுக்க தவறிவிட்டால் சில நடவடிக்கை எடுக்க மார்க்கம் இருக்கிறது. நான் வெகு வினயத்தோடு இந்தச் சபையிலே கேட்டுக்கொள்கிறேன். எவ்வளவு நிலச்சுவான்தார்கள் மீது, எந்தெந்த ஊரிலே எந்தெந்த ஜில்லாவிலே அவர்கள் அடை ஒலை எழுதிக்கொடுக்கத் தவறியதற்காக சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் அது வெகு நல்ல காரியமாக இருக்கும் என்று நான் நினைக்கிறேன். எனக்குத் தெரிந்த வரையில் திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலே இப்படி ஒரு நிலச்சுவான்தார் கூட அடைஒலை எழுதிக்கொடுக்கத் தவறியதற்காக நடவடிக்கைக்கு உள்ளானதாகத் தெரியவில்லை. அதன் அர்த்தம் ஒரு வேளை எல்லா நிலச்சுவான்தாரர்களும் ஒழுங்காக குத்தகைப் பாட்டு அடை ஒலை எழுதிக்கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று இந்த சபை கருதுகிறதோ என்று நான் நினைக்கிறேன். ஆனால் உண்மையிலே அப்படி இல்லை. எழுதப் படிக்கத் தெரியாத விவசாயிகள் இந்தப் பிரச்சனையில் நிமிர்ந்து நின்று நிலச்சுவான்தார்களோடு போராட அஞ்சி நெஞ்சம் ஓடிந்து அடங்கி அல்லலுற்று வாழ்கின்றார்கள் என்பதை அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

MR. SPEAKER: Five minutes more.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: அடுத்தபடியாக நமது நாட்டில் சில விருதா நிலங்கள் (waste lands) இருக்கின்றன. ஜமீன் ஒழிப்புக்குப் பிறகு 'assessed waste lands' இருக்கின்றன. அவர்கள் relinquish செய்த சில நிலங்கள் இருக்கின்றன. நீண்ட நெடுங்காலமாக ஏழைகள் விவசாயம் செய்யக் கூடிய நிலங்கள் இருக்கின்றன. இந்த நிலங்களெல்லாம் இவர்களுக்கு இதுவரை பட்டா செய்யப்படவில்லை. இதே போல குளம், புறம்போக்கு நிலங்கள் எவ்வளவோ இருக்கின்றன. நீண்ட நெடுங்காலமாக 17, 18, 20 வருஷங்களாக நிலத்தில் பயிர் செய்யக் கூடிய விவசாயி இன்று வெளியேற்றப்படக் கூடிய ஒரு நிலை இருக்கிறது. தண்ணீர் தேங்குவதற்கு அந்தக் குளம் தேவை என்று சொல்லுகிறார்கள். உலகமே பிரளயத்தில் மூழ்கினாலும் இந்த இடத்தில் தண்ணீர் போய்த் தேங்காது. குளம் புறம்போக்கு என்று ஒரு ஷரத்து இருப்பதால் அந்த நிலங்கள் விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கப்பட மாட்டாது என்று சொல்லுகிறார்கள். Waste lands எத்தனை ஏக்கர், relinquish செய்த நிலங்கள் எவ்வளவு, காட்டு இலாகாவிற்கு ஒதுக்கப்பட்ட நிலம் எத்தனை ஏக்கர், குளம் புறம்போக்கு நிலங்கள் எவ்வளவு, எத்தனை விவசாயிகள் இருக்கிறார்கள் முதலிய புள்ளி விவரங்களை அறிந்துகொள்ள நான் அவா உறுகின்றேன். Hindu Religious Endowment Board என்ற quasi Government body யிடம் இருக்கக் கூடிய நிலங்கள் கூட நல்ல முறையில் விநியோகிக்கப்படவில்லை. லட்சக்கணக்கான நிலங்களை இடைக் குத்தகைக்காரர்கள் குத்தகைக்கு எடுத்துக்கொண்டு விவசாயியிடம் கொடுக்காமல் இருக்கிறார்கள். இதைப் பரிசீலனை செய்து விவசாயிகள் எந்தெந்த நிலத்தில் இதுவரை பயிர் செய்துகொண்டு வந்தார்களோ அந்த நிலத்தை எல்லாம் அவர்களுக்கே குத்தகைக்கு விட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இந்த நியாய வாரச் சட்டத்தைப் போலீஸ்காரர்கள் எவ்வாறு அமுல் நடத்துகிறார்கள் என்பது பற்றி இன்னொரு சந்தர்ப்பத்தில் பேசிக்கொள்கிறேன். தயவு செய்து ஒரு தனி 'மெஷினரியிடம்' இந்தப் பொறுப்பைக் கொடுக்கக் கோருகிறேன். பஞ்சாயத்து இலாகா கையில் இதை

[Sri K. Sattanatha Karayalar] [6th July 1957]

ஒப்படைத்தால் மிகவும் நன்மையாக இருக்கும். யார் நிலங்களை வைத்திருந்தார்கள் என்பது அவர்களுக்குத்தான் நேரடியாகத் தெரியும். உத்தியோகஸ்தர்கள் கையில் பொறுப்பைக் கொடுத்தால் அவர்களுக்கு நேரடியாக விஷயம் தெரியாது. இப்பொழுது ஊரிலே பஞ்சாயத்து நிர்வாகம் காங்கிரஸ் கையிலேதான் இருக்கிறது. தயவு செய்து இந்தப் பொறுப்பை அவர்களிடம் ஒப்படைத்தால், தவறி நடந்தால் ஊரிலே உள்ளவர்கள் பழி சொல்லுவார்கள் என்று அஞ்சி ஒழுங்காக நடப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். அதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

MR. SPEAKER : பல அங்கத்தினர்கள் பேச வேண்டுமென்று சொல்லியிருப்பதால் ஒவ்வொருவரும் 10 நிமிஷங்கள்தான் பேசவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

10-10
a.m.

SRI S. LAZAR : கனம் தலைவர் அவர்களே, இன்றையதினம் நமது ரெவின்யூ மந்திரி அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கின்ற மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரிக்கின்ற முறையிலே ஒருசில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகின்றேன். இப்பொழுது இருக்கக் கூடிய நிலவரித் திட்டம் பல வருஷங்களாக நாட்டிலே அமுலில் இருந்துவந்த காலத்திலே நல்ல முறையில்தான் நடந்துவந்திருக்கிறது. ஏதோ மாறுதல் வேண்டுமென்ற காரணத்திற்காக அதிலே குற்றங் குறைகள் கண்டுபிடிக்கலாமாயிற்று, நடைமுறையில் பார்க்கும் பொழுது, அனுபவ ரீதியாகப் பார்க்கும்பொழுது அது நல்ல முறையிலேதான் நடந்துவந்திருக்கிறது. அதுமட்டுமல்ல. ஏதோ தனிப்பட்ட நிபுணர் அதிலே இருக்கக் கூடிய குறைகளை எடுத்துச் சொன்ன போதிலும் கூட, நிபுணர்கள் சொல்வதெல்லாம் அனுபவ ரீதியில் இருக்க முடியாது என்ற காரணத்தால், அனுபவ ரீதியாக இருப்பதை அனுசரித்து அந்த முறையை நீடித்து வைத்திருக்க வேண்டுமென்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம். இந்த சந்தர்ப்பத்தில் ரெவின்யூ இலாகா உத்தியோகஸ்தர்கள்—போர்டு மேம்பரிலிருந்து கீழ் தரப்பிலே இருக்கக் கூடிய கிராம தலையாரி வரையுள்ள அதிகாரிகள்—செய்திருக்கும் சேவை மிகவும் பாராட்டுகின்ற முறையிலே அமைந்திருக்கிற தென்பதை இந்த சபையின் முன் சமர்ப்பிக்க ஆசைப்படுகிறேன். நான் ஏன் குறிப்பிடுகிறேனென்றால், சயராஜ்யம் வரக்கூடிய நாளுக்கு முன்பு இந்த இலாகாவில் இருக்கக் கூடிய உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு இருந்த வேலைகள் என்னென்ன, ஆனால் அதே சமயத்தில் இன்றையதினம் அவர்கள் செய்யும் வேலை என்னென்ன? என்னென்ன வேலைகள், எத்தனைவேத்தனை வேலைகள் அவர்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதைப் பார்க்கும்போது அவர்கள் மனப்பூர்வமாக நல்ல எண்ணத்தோடு திறமையோடு செய்வதோடு கூட—நான் இன்னும் முக்கியமாகக் குறிப்பிட விரும்புவது என்னவென்றால்,—காலத்திற்கேற்றவாறு இப்பொழுது ஏற்படுகின்ற மாறுதலுக்குத் தக்கவாறு, ஜனநாயக எழுச்சிக்கு தக்கவாறு அவர்கள் தங்கள் மனப்பான்மையை மாற்றிக்கொண்டு மக்களோடு மக்களாக, அவர்களுடைய நல்லாழ்வுக்காகத் தொண்டாற்ற முன்வந்திருப்பது பாராட்டத் தக்க காரியம் என்று நான் சொல்ல ஆசைப்படுகின்றேன்.

சர்க்கார் உத்தியோகங்களிலே இருக்கும் என். ஜி. ஓக்களுக்கும் கல்விச் சலுகைகள், வைத்தியச் சலுகைகள் முதலியவைகளுக்காக நல்லதொரு மான்யம் ஒதுக்கியிருப்பது மிகவும் பாராட்டத்தக்கது. அவர்களுக்குக் கொடுப்பதோடு கூட மட்டும் நின்றுவிடாது அதே சலுகைகளை கிராம உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும் கொடுத்து, அதிலும் முக்கியமாக அவர்களுக்கு சம்பள உயர்வு கொடுத்திருப்பது மிகவும் பாராட்டத்தக்கது. இந்த சந்தர்ப்பத்தில் ஒன்று நான் சொல்ல ஆசைப்படுகின்றேன். கிராம உத்தியோகஸ்தர்களுடைய பிரச்சனைகளைப் பற்றி பேசக்கூடிய நேரத்திலே நாம் ஒரு காரியத்தை நன்றாக மனதிலே கொள்ள வேண்டும். அதாவது இவர்களைக் கொள்வ உத்தியோகஸ்தர்களாகக் கருத வேண்டுமா அல்லது சம்பளம் வாங்கக் கூடிய உத்தியோகஸ்தர்களாகக் கருத வேண்டுமா என்பதைப் பற்றி முதலில் தீர்மானித்துவிட வேண்டும். என்னென்று

6th July 1957]

[Sri S. Lazar]

இன்றைக்கு இவ்வளவு கிளர்ச்சி அவர்களிடையே இருப்பதற்குக் காரணம் கிடையாது. கௌரவ உத்தியோகஸ்தர்களுடைய இருக்க ஆசைப்பட்டால், அவர்களுக்குக் கௌரவ உத்தியோகஸ்தர் என்ற முறையிலே ஏதோ ஒரு “அலவன்ஸ்” கொடுக்கலாம். அந்த முறையில் இன்றையதினம் அவர்களுக்கு அலவன்ஸ் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அவர்கள் மற்ற உத்தியோகஸ்தர்களைப் போலக் கருதப்பட வேண்டுமென்று சொன்னால் மற்ற உத்தியோகஸ்தர்களை நடத்தும் ரீதியிலே நடத்தலாம். அந்த முறையில் பார்க்கும்போது இன்றையதினம் ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் உத்தியோகஸ்தர்கள் இருக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்பதை மனதிலே கொண்டு, மூன்று அல்லது நான்கு கிராமங்களுக்கு ஒரு உத்தியோகஸ்தர் இருந்தால் போதும் என்ற அடிப்படையிலே மாற்றி அமைக்க முன்வரவேண்டும். தொழிற்சங்கங்கள் அமைக்கக் கூடிய ரீதியில் தொழிற்சங்கங்கள் இயங்கக் கூடிய முறையிலே கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் சங்கங்களை அமைத்துக்கொண்டு புரட்சி செய்வதற்குப் பதிலாக அவர்கள் இந்த இரண்டிலே ஒன்று முடிவு செய்து கொள்ள வேண்டும். கௌரவ உத்தியோகஸ்தர்களாக சேவை செய்ய ஆசைப்படுகின்றீர்களா; அல்லது மற்ற சம்பளம் வாங்கும் உத்தியோகஸ்தர்கள் போல் சேவை செய்ய ஆசைப்படுகின்றீர்களா என்ற முடிவு கண்டு, அந்த முடிவுப்படி அவர்களுக்கு அளிக்க வேண்டுமென்று நான் கூற ஆசைப்படுகிறேன். மற்ற சம்பள உத்தியோகஸ்தர்களைப் போல் சேவை செய்ய அவர்கள் முன்வருவார்களானால், மற்ற அதிகாரிகளுக்குக் கொடுக்கக் கூடிய சம்பளத்தைப் போல் உயர்ந்த சம்பளம் கொடுப்பதிலே எந்த விதமான ஆட்சேபமையும் இருக்க முடியாது. அப்படி அவர்கள் முடிவு செய்தால் சர்க்கார் அவர்களுக்கு அம்முறையில் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம்.

நிலச்சீர்த்திருத்தம் சம்பந்தமாக கொண்டுவந்திருக்கக்கூடிய ஒன்றிரண்டு சட்டங்களில் உள்ளபடியே சில குறைகள் இருக்கத்தான் செய்கின்றன. ஏதோ கனம் அங்கத்தினர் திரு. கரையாளர் சொன்னதுபோல “நிலச்சுவான்தார்கள் பாதிக்கப்படவில்லை ஆனால் தொழிலாளர்கள் மட்டும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்” என்பது பொருத்தமான வாதமல்ல. பல இடங்களில் நிலப்பிரகாரம் பாதிக்கப்பட்டுத்தான் இருக்கிறார்கள். அதே சமயத்தில் நிலத்திலே வேலை செய்யக்கூடிய விவசாயிகளும் பாதிக்கப்பட்டுதான் இருக்கிறார்கள். ஆகவே இரண்டு தரப்பிலே பார்க்கும்போது ஒரு சில சிக்கல்கள் இருக்கின்றன என்பதில் சந்தேகமில்லை. ஆகவே அந்த சிக்கல்களை தீர்க்கக் கூடிய முறையிலே நிலச் சீர்த்திருத்தங்கள் செய்யவேண்டுமென்று அரசாங்கத்தை கேட்டுக்கொண்டு இத்தான் என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

SRI G. NARAYANASWAMY NAIDU : கனம் சபாநாயகர் அவர் 10-15 களே, இந்த நிலப் பிரச்சனை, ரெவினியூ பிரச்சனை இவைகளெல்லாம் சென்ற p.m. சட்ட சபையிலே வெகு திட்டமாக, பலமாக வாதிக்கப்பட்டு, அவைகளைப்பற்றி ஒரு முடிவுக்கு வந்திருக்கிறோம் என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். சென்ற சட்டசபையிலே எட்டாக் காலத்திலிருந்து ஒரு புதிய சரித்திரத்தை உண்டாக்கியிருக்கிறோம். அந்தச் சரித்திரம், ஆளுகின்ற கட்சிக்குப் பலமாக ஆதரவையும், பலத்தையும், மக்களிடத்திலே நம்பிக்கையையும் ஏற்படுத்தி தான் சென்ற தேர்தலிலே ஆளும் கட்சி முழு மூச்சோடு வெற்றியடைந்திருக்கிறது. ஆனதினாலே, அந்தச் சட்டத்தைப்பற்றி துருவித் துருவி ஆராய்ந்து, அதிலே இருக்கும் கெடுதலையும், அதிலே இருக்கும் பலவீனங்களையும் ஓரளவு சீர்செய்தால் தான் நிச்சயமான மக்களுக்கு நல்ல வழி ஏற்படும். புதிய ஒரு சமுதாயம் அமைப்பதற்கு அது வழிகாட்டியாகவும் இருக்கும். ஆனால், சட்டம் எப்படி அமுல் நடத்தப்படுகிறது என்பதைப்பற்றி எதிர்த்தரப்பிலிருந்து திரு. கரையாளர் அவர்கள் சில வார்த்தை சொன்னார்கள். அதை முழு மூச்சாகவும் பலமாகவும் நான் ஆதரிக்கின்றேன். இந்தச் சட்டங்களுடைய வழிகள் ரொம்ப சரியாக இருந்தாலும் அவைகளை அமுல் நடத்தும்போது அனுபவ சாத்தியமாக இல்லை. யாருக்காக அந்தச் சட்டங்கள் செய்யப்பட்டனவோ, அவர்களுக்குப் போதுமான அளவு பயனுள்ளதாகவும் அவைகள் அமையவில்லை.

[Sri G. Narayanaswamy Naidu] [6th July 1957]

நியாய வாரச் சட்டத்திற்கு முன்பு பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டம் வந்த நேரத்திலே 40 சதவிகிதம் விவசாயிகள் சாகுபடி செய்து வந்தார்கள். நியாய வார சட்டம் வந்த பிறகு 15 சதவிகிதம் விவசாயிகள் தான் இன்று நிலத்திலே அமர்ந்திருக்கின்றார்கள். காரணம் என்ன? வசதியுள் ளவர்கள், கொஞ்சக் கொஞ்சமாக—பண்ணை முறையில் எவ்வளவு நிலம் தான் சாகுபடி செய்யலாம் என்ற வரம்பை நாம் நிச்சயிக்காததன் காரணமாக—விவசாயிகளிடத்திலிருந்து பல்வேறு வழியாக—நியாயமாகவோ அநியாயமாகவோ—அதிகாரிகளிடத்தில் இருக்கும் செல்வாக்கு காரணமாக, பல சாட்சிகளைக் காட்டி, நிலத்தைக் கைப்பற்றி, பண்ணை சாகுபடிக்கு நிலத்தைச் சேர்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

அதிலே பெரிய குறைபாடு இருப்பது சம்பந்தமாக நான் சென்ற சட்ட சபையிலே தெரிவித்திருக்கின்றேன். தஞ்சை ஜில்லாவிலுள்ள பெரிய மிராசு தாரர்களும், மனிதர்களுக்குச் சமமாக, ஏழை பங்களான் என்று சொல்லப்படும் கடவுளும் சொந்தமாக ஏராளமான நிலம் வைத்துக்கொண்டிருப்பதன் காரணமாக, அங்கிருக்கும் கோயிலில் உழைக்கும் குடிகளுக்கு குத்தகை சாகுபடி செய்து பிழைக்க நிலம் கொடுக்கப்படுவதில்லை. மனிதனோடு போட்டி போட்டுக்கொண்டு கடவுளும் நிலத்தை சொந்தப் பண்ணை வைத்து நடத்தும் முறையை தஞ்சை ஜில்லாவில் பார்க்கின்றோம். அந்த வகையில் தீவிரமாக முயற்சி செய்யப்பட்டு வருகிறது. அதன் காரணமாக, பெரிய பெரிய நிலச்சுவான்தார்கள் வெளி ஜில்லாக்களிலிருந்து அங்கு வந்து நிலத்தைக் குத்தகைக்கு எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். குடி குத்தகை மாவுக்கு ரூ. 5 என்றால் வெளியில் இருப்பவர்களுக்கு ரூ. 1-8-0 முதல் ரூ. 2-க்கு கிடைக்கிறது. ஏழை பங்களான் என்று சொல்லி கொள்கிற கடவுள் பணக்காரன் பங்குக்கு மாறுகிறது. இதிலிருந்து ஏழை விவசாயிகளைக் காப்பாற்றுவதற்கு நில வரம்பை நிர்ணயித்து சட்டம் இயற்றிவிடவேண்டும். அதே சந்தர்ப்பத்தில், கோயில் குடிகளுக்குத்தான் அந்த நிலம் கொடுக்கப்படவேண்டும். அப்படியில்லாமல் கோயில் நிலங்கள் வெளி ஜில்லாக்களிலிருந்து வரும் நிலச்சுவான்தார்களுக்கு குத்தகைக்கு—அதாவது பொசிட் கட்டுகின்றவர்களுக்கு கொடுக்கப்படுகிறதென்றால் அப்படிப்பட்ட கடவுள் ஈரோட்டுப் பெரியார் ஒழிக்கத்தேவையில்லை, ஆஸ்திகத்தைக் காப்பாற்றுவதற்குச் சொல்லிக்கொண்டு காவி வஸ்திரம் உடுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்களே—கடவுளுக்குப் பதிலாக—அவர்களே ஓரளவு இப்பொழுது அழித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைத் திட்டமாக சபை உணரவேண்டும். அவர்கள் ஏதோ மயக்கத்தின் காரணமாக, தாங்கள் நல்ல ஸ்தாபனங்களை நடத்தி வருகின்றோம் என்ற எண்ணத்தில், கடவுள் என்றும் மடாதிபதிகள் என்றும் வைத்துக்கொண்டு அங்கிருக்கும் குடிகளுக்கு நிலத்தைக் குத்தகைக்குக் கொடுக்காமல், சொந்தப் பண்ணை வைத்துக்கொள்வதாகச் சொல்லி, கொஞ்சங் கொஞ்சமாக நிலத்தை எடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். இவர்களுடைய நிலம், வசதிகள் எல்லாம் சர்க்காருடைய பலம் இல்லாவிட்டால், ஒரு மணி நேரம் கூட தாக்குப் பிடிக்க முடியாது. கடவுளைக் காப்பாற்ற சர்க்கார் முன்வராவிட்டால் எந்தக் கோயிலும் மடமும் ஒரு அரிசிகூட வைத்துக்கொண்டிருக்கமுடியாது! ஏனென்றால், ஜனங்களுடைய தேவையை அனுசரித்து, கடவுளும் இப்பொழுது ஜனங்களுக்காக இரங்கி நிலத்தை அவர்களுக்கு குத்தகைக்கு விடவேண்டியிருக்க, கடவுளும் மனிதர்களுக்குச் சமமாக, தன் நிலையிலிருந்து இரங்கி, நிலத்திலே வேலை செய்பவர்களை விரட்டிவிட்டு, நிலத்தின் மேலே போட்டி போட்டிக்கொண்டு சொந்தப் பண்ணை வைப்பதெல்லாம் எதைக்காட்டுகிறது? மனிதனும் கடவுளும் சமம் என்ற நிலையைத் தான் காட்டுகிறது. சிறுநிலையும் சிறு தொழிலும் போட்டியிடும் நிலைமையை ஆஸ்திரிகள் என்று சொல்லிக் கொள்பவர்கள் உண்டாக்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகையால், அதிலிருந்து ஒரு வழிவகை கண்டுபிடிக்கவேண்டும். அதுவும் இந்த வருஷத்தில் செய்து ஆகவேண்டும். காலங்கடந்துவிட்டது என்று சொல்வதில் பயன் இல்லை. இப்பொழுது விட்டுவிட்டால் இனி ஜாந்து வருஷத்திற்கு இதே நிலைமை தான் நாட்டில் இருக்கும், தஞ்சைக் குடிகள் நிலத்தின் பக்கம் போக முடியாத நிலை தான் ஏற்படும், வீட்டிலிருந்தும் அப்புறப்படுத்தப்பட்டு விடுவார்கள் என்று நான் எடுத்துச்சொல்ல விரும்புகிறேன்.

6th July 1957]

[Sri G. Narayanaswamy Naidu]

பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டத்தை நாம் சென்ற சட்டசபையிலே நிறைவேற்றினோம். இப்போழுது ஓரளவு பண்ணையாள் இல்லாத நிலைமையை அங்கு இருக்கும் நிலச் சுவான்தாரர்கள் உண்டாக்கி விட்டார்கள். எந்த இடத்திலும் பண்ணையாள் கிடையாது. கொஞ்சங் கொஞ்சமாக பண்ணையாளை வெளியேற்றி,—அங்கே கூலியாளை கொண்டுவந்து,—களவடி முதலிய சலுகைகளை நிறுத்தி, வீட்டை விட்டும் அப்புறப்படுத்த ஏற்பாடுகள் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தத் தினக்கூலி முறையை எவ்வளவு என்று நிச்சயிக்கவில்லை. அதற்காக ஆங்காங்கே போர்டுகள் நியமித்த, ஜில்லாவாரியாக தினக்கூலி என்ன கொடுக்க வேண்டும் என்று நாம் அறிவித்துவிட வேண்டும். அப்படி அறிவித்தால் மாத்திரம் போதாது. அதை அமுல் நடத்தவும் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இப்பொழுது யாருக்காக சட்டம் செய்தோமோ, அந்த நபர்களை இப்பொழுது இல்லாமல் செய்யப்பட்டு விட்டார்கள். பண்ணையாள் என்ற நிலைமை மாறிவிட்டது. எல்லோரும் கூலிகள் என்று ஆயிவிட்டது. தஞ்சை ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரையில், அங்கு யாருமே கூலியாளர்க இருப்பது இல்லை. பண்ணையாட்களைத்தவிர, கூலி ஆட்கள் என்பவர்கள் ஒரு கிராமத்திலே வசிக்க முடியாது. எவன் நிலத்தை உழுது பயிரிடுகிறானோ அவனுக்குத்தான் மனை கொடுக்கப்படும். அந்த மனையிலே இருப்பவன் பண்ணையாள் என்பதும் சட்டம். இந்த சட்டம் வந்த பிறகு பண்ணையாள் நிலைமை மாறி, தினக்கூலியாக ஆக்கப்படட்டு, இன்றைக்கு அவர்கள் அதிக கூலி கேட்டால், ராமநாதபுரத்திலிருந்தும் வேறு இடங்களிலிருந்தும் ஆட்களை கொண்டுவருவதால் அவர்களுக்கு அன்றாட வாழ்கைக்கே கஷ்டம் ஏற்படுகிறது. இந்த விஷயத்தில் அரசாங்கம் தீவிரமான கவனத்தை செலுத்தாவிட்டால் ஏற்கனவே இருந்ததைவிட கடுமையான, கேவலமான நிலை இந்த குறுவை, சம்பா அறுவடையில் ஏற்படும் என்று சர்க்காருக்கு எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

புறம்போக்கு நிலங்களை எல்லாம் ஏதோ ஒரு சிலர் அனுபவித்து வருகிறார்கள். அவைகள் பெரும்பாலும் ஏழைமக்கள் கையில் இல்லை. சென்ற வருஷம் மக்கள் கையில் இருந்த புறம்போக்கு நிலங்கள் ரெவின்யூ அதிகாரிகள் அதிக மடங்குத் தீர்வை விதித்து சாகுபடி செய்ய முடியாமல் செய்வதற்கும் ஏற்பாடுகள் நடந்திருக்கிறது. சென்ற பத்த அல்லது பதினைந்து வருஷங்களாக, தாழஞ்சேரி, பாக்கம், ராதாநல்லூர் போன்ற இடங்களில் புறம்போக்கு நிலங்கள் தரிசாக மாற்றப்பட்டு, மாடு மேய இடம் வேண்டும், தங்க இடம் வேண்டும், என்று சாக்குப் போக்கு சொல்லி மடங்குத்தீர்வை அதிகப்படுத்தியதன் காரணமாக நிலத்தை விட்டு அப்புறப்படுத்தி யிருக்கிறார்கள். உணவு உற்பத்தியை பெருக்குவதற்கு பதிலாக தரிசை உற்பத்தி செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். சர்க்கார் போதுமானகவனம் செலுத்தி தனியாக ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டரை நியமித்து ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் எவ்வளவு புறம்போக்கு இருக்கிறது, மாடுமேய எவ்வளவு இடம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது, அது இப்போது அதற்கு பயன்படுகிறதா, அந்த இடங்கள் யார் கையில் இருக்கிறது, அதனை யார் அனுபவித்து வருகிறார்கள் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். பெரிய நிலச்சுவான் தார்கள் வைத்துக்கொண்டிருக்கிற நிலங்களுக்கு மடங்குத்தீர்வை போடாமல், குடிகள் வைத்திருக்கிற இடங்களுக்கு மடங்குத்தீர்வை விதிக்கக் காரணமென்ன என்பதைப் புரிந்துகொண்டு, நிலமில்லாத மக்களிடத்தில் குத்தகைக்கு விடலாம். அதனால் உணவு உற்பத்தி பெருகும், அதோடு அரசாங்கத்தின் வருமானம் அதிகமாகும். இப்போது அவைகளெல்லாம் தரிசாக இருப்பதால், பலபேர்கள் பிழைப்பு இல்லாமல் ஏற்கெனவே மிராசதாரர்களால் பாதிக்கப்பட்டு இருப்பதோடு கூட, கொஞ்சம் கொஞ்சம் சாகுபடி செய்துகொண்டிருந்தவர்கள் சென்ற இரண்டு மூன்று வருஷங்களாக அப்புறப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். இந்த குத்தகை முறை சமீபத்திலே ரொம்ப கடுமையாகி சென்ற காலத்தைவிட குத்தகைக் காரர்கள் குறைவாக நெல் அளக்க குறைந்த குத்தகைக்கு விடுகிறார்கள். நாங்கள் பொசிட் கட்டுகிறோம், அதிக நெல் கொடுக்கிறோம் என்று சொன்னால் அவர்களுக்கு கொடுக்கவில்லை. வேறு யாரோ எங்கிருந்தோ வருகிறவர்களுக்கு அவசரம் அவசரமாக கொடுக்கப்படுகிறது. அந்தக் குத்தகையும் யாருக்கு கொடுத்தார்கள், எவ்வளவுக்கு கொடுத்தார்கள் என்று அந்த கிராமத்திலே அறிவிக்கப்படுவதில்லை. ஏலம் விடுகிறார்கள். அதற்குப்

[Sri G. Narayanaswamy Naidu] [6th July 1957]

போதுமான அளவு வரவில்லையென்று அறிவித்து சென்ற வருஷ குத்தகையைவிட குறைத்துக் குறைத்து விடுகிறார்கள். அதனால் அதிக பாதகம் ஏற்படுகிறது. நிலங்களிலிருந்து வரும் வருமானம் அரசாங்கத்திற்கு குறைகிறது. நாற்பது அல்லது ஐம்பது என்று வந்த இடத்திலே இருபது ஆனாலும் குத்தகைக்கு விடுகிறார்கள். அதன் காரணமாக பண்ணை நிலத்தைக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அதிகப்படுத்த அவர்கள் உத்தேசிக்கிறார்கள். மாயவரம் வைத்தியநாத சுவாமி கோயிலிலெல்லாம் “பண்ணை சாகுபடி” என்ற பலமான போர்டு போட்டிருக்கிறது. கிட்டத்தட்ட 600 அல்லது 700 வேலியிலிருந்து குடிகள் அப்புறப்படுத்தப்பட்டு வருகிறார்கள். இவ்வளவு பண்ணை சாகுபடிக்கு கொண்டுவரப்பட்டதென்றால் பல நூற்றுக்கணக்கான குடிகள் அப்புறப்படுத்தப்பட்டு விட்டார்கள் என்பதுதான் அதனுடைய பொருள். நாம் இந்த விஷயத்திலே போதுமான அளவு கவனம் கொடுத்துத் தாவிட்டால் எதற்காக சட்டம் செய்தோமோ, யாருக்காக செய்தோமோ அது அவர்கள் பக்கத்திலே சென்று எட்டிப்பார்ப்பதற்குள் பலன் பூராவும் வேறு ஒருவர் ஆக்கிரமித்து விடுவார்கள் என்றுதான் அர்த்தம். எவ்வளவு சீக்கிரம் இந்த தெரிவிப்பு அதிகாரிகள் கவனிக்க முடியுமோ அவ்வளவு சீக்கிரம் கவனிக்க வேண்டும். புறம்போக்கு நிலங்கள் சர்க்காரகையிலிருக்கவேண்டும். கர்ணிகர் கையில் அவரிஷ்டமாக விடக்கூடாது. இந்த சட்டங்களெல்லாம் நல்ல முறையில் நடப்பதாக பக்கத்தில் உள்ள நண்பர் தெரிவித்தார். அதிகாரிகள் சௌகரியமாக நடக்கிறார்கள் என்று சொன்னார். ஏற்கெனவே அறுபது கலம் வாங்கியது போய் திருப்பி நாற்பது கலம் அளக்க வேண்டியிருந்தால் இப்போது 42½ கலம் அளக்க வேண்டுமென்று தீர்ப்புக்கொடுக்கப்படுகிறது. யாருக்காக இந்தச் சட்டங்களை செய்தோமோ, எதற்காக செய்தோமோ அதில் நூற்றில் பதினைந்து பெற்றவர்கள் போக 85 சதவீதம் அவர்களை அடையாமல், சட்டம் செய்ததிலே உள்ள பணிகள் பொருள் உள்ளவர்கள் வாதாவதற்கு பண்பலம் உள்ளவர்களை அடைகிறது, இப்படியே 85 பாகம் மக்களுக்கு கிடைக்காமல் நடத்தப்பட்டு விட்டது; இதை அரசாங்கத்திற்கு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். சட்ட அமைப்பு காரணமாக திறமையாக வாதிக்கிறவர்கள் ஜெயிக்கிறார்கள். திறமை இல்லாமல் பொருள் வசதி இல்லாமல் நியாயம் கிடைப்பது கஷ்டமாயிருக்கிறது. ஆனால், இதில் கொஞ்சம் கொஞ்சம் மாறுதல் ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். பலமான மாறுதல் ஏற்படுத்தப்பட்டாலொழிய யாதொரு பிரயோஜனமும் இல்லை. மக்களும், அதிகார வர்க்கத்திலுள்ள அவ்வளவுபேரும், உழவர் வீட்டு குழந்தை ஐந்தாவது படிக்க வேண்டுமென்றால் சேகரித்த நெல் அவர்களுக்கு வரவேண்டும். நகரத்திற்கு சென்றாலும் பங்களா யார் வைத்திருக்கிறார்களோ, எங்கு எங்கு காப்பி குடிக்க முடியுமோ, எங்கு வசதி கிடைக்குமோ அவர்களைய பிரதிபலிப்புத்தான் ஏற்படுகிறது. குற்றம் சொல்வதற்காக சொல்லவில்லை. நடைமுறையில் எழைமக்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். சில இடங்களில் conciliation ஆபீஸர்கள் சரிவர நடப்பதில்லை. நிச்சயமாக conciliation கோர்ட் சரியாக அமைந்திருந்தால் சர்க்கார் நிர்வாகம் நல்ல முறையிலே ஏற்படும். நல்ல அமைப்பு ஏற்படுத்திவிட்டால் நாம் செய்த சட்டங்கள் உண்மையிலேயே பலனளிக்கும். நில வரம்புச் சட்டம் உடனடியாக கொண்டுவரவேண்டும். அதிகப்படியான நிலங்களை நிலச்சுவாந்தார்களிடமிருந்து வாங்கி ஏழைகளுக்கு கொடுக்கவேண்டும். நிர்ணயம் செய்து விட்டால் அதிக நிர்பந்தம் ஏற்படாது. அதன் காரணமாக சட்டம் ஓரளவு நல்ல முறையிலே பாதுகாக்கப்படும். மேலும் மேலும், பண்ணை சாகுபடி நிலம் குறையும். அதிகாரிகள் அல்லது conciliation ஆபீஸருக்கு சரியாக ஒத்துவராவிட்டால் போலீஸ் மூலமாக ஒரு மரம் போய்விட்டது என்று காட்டி போலீஸ் ஸ்டேஷனில் அடைத்து நிலம் வேண்டாமென்று எழுதி வாங்கி விடுகிறார்கள். கடவுளுக்கு ஆசை போகவில்லை; பண்டார சந்திதிகளுக்கு ஆசை போகவில்லை. குடிகளுக்கு நிலம் வேண்டாமென்று நிலத்தை கொடுத்து விட்டார்கள் என்றால் அதனைப் பார்க்க வேண்டும். காரணம் அவர்கள் அப்புறப்படுத்தப்படுகிறார்கள். கஷ்டப்படுகிறார்கள். நிர்ப்பந்தப் படுத்தப்படுகிறார்கள். விரக்திக்கு கொண்டும் வரப்படுகிறார்கள். இதை யெல்லாம் சென்ற சட்டசபையில் பல காலங்களிலே எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். திரும்பச் சொல்ல வேண்டிய

6th July 1957] [Sri G. Narayanaswamy Naidu]

அவசியமில்லை. இன்றைய சர்க்கார், இவைகளை யெல்லாம் கவனிக்க வேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொண்டு என் வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* **SRI. K. RAMACHANDRAN :** அவைத் தலைவர் அவர்களே, நில 10-30
உடைமைக்கு வரம்பு கட்டுவேண்டும் என்றும், நிலச்சீர்திருத்தங்கள் செய்து a.m.
கூட்டுறவு விவசாய முறையை அமுலுக்குக் கொண்டுவரவேண்டும் என்றும், விவசாயத் தொழிலாளர்களின் கூலியை நிர்ணயிக்கவேண்டும் என்றும் எனக்கு முன் பேசிய அங்கத்தினர்கள் சொன்னதை நான் ஆதரிப்பதுடன், இரண்டொரு முக்கியமான பிரச்சனைகளைப்பற்றி மட்டும் நான் இங்கே விவாதிக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன். நில வெளியேற்றம் ஒரு முக்கியமான பிரச்சனையாக இருக்கிறது. ராமநாதபுரம் ஜில்லாவிலுள்ள ஜமீன் பகுதிகளில் ஆயிரக்கணக்கான விவசாயிகள் வெளியேற்றப்பட்டு வருகிறார்கள். இந்த வெளியேற்றம் என் நடக்கிறது என்பதை நாம் சிறிது உன்னிப்பாக கவனிக்கவேண்டும். குளம் கோர்வை நிலங்கள் என்று சொல்லப்படும் நிலங்களிலிருந்து இந்த விவசாயிகள் வெளியேற்றப்பட்டு வருகிறார்கள். குளம் கோர்வை நிலங்கள் என்றால் அந்தம் என்ன என்பதற்கு அந்தப் பகுதிலேயே விளக்கம் இருக்கிறது. குளத்திலே இருக்கும் நிலம் குளங் கோர்வை நிலம் ஆகும். அந்தப் பிராந்தியத்தில் குளம் என்றால் கண்மாய் என்று அர்த்தம். இந்தக் கண்மாய்கள் தமிழில் உள்ள “ப” என்ற எழுத்தைப்போல் இருக்கும். அப்படிப்பட்ட கண்மாய்களைச் சுற்றி மூன்று பக்கங்களிலும் சில நிலங்கள் இருக்கும். நான்காவது பக்கமாகிய குளத்தின் கரைப்பக்கத்தில் உள்ள நிலங்களுக்கு குளங்கோர்வை நிலங்கள் (குளங்கோர்வை நிலங்கள்) என்று பெயர். குளங்கரை நிலங்களைப் பற்றி சரியாகப் புரிந்துகொள்ளப்படாததால் தான் இன்று ராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் அந்த நிலங்களில் விவசாயம் செய்பவர்கள் வெளியேற்றப்படுகிறார்கள். நிலத்தை ஒட்டிய கண்மாய்ப் பகுதியில் (குளங்கோர்வை நிலங்களில்) சாகுபடியாளர்கள் விவசாயம் செய்துவருவது தொன்றுதொட்டு வந்த வழக்கம். கண்மாயைச் சுற்றி நஞ்சை நிலங்களும், புஞ்சை நிலங்களும், இருக்கும். நஞ்சை நிலங்களுக்குக் குளத்திலிருந்து தண்ணீர் பாயும். புஞ்சை நிலங்களுக்கும் குளத்திற்கும் சம்பந்தம் இருக்காது. புஞ்சை நிலங்கள் வானம் பார்த்த நிலங்களாக இருக்கும். வானத்துடனும் குளத்துடனும் சம்பந்தப்பட்ட நிலங்கள்தான் குளங்கோர்வை நிலங்கள் ஆகும். குளத்தில் தண்ணீர் அதிகமாக இருந்தால் குளங்கோர்வை நிலங்களுக்கு லாபம். மழை பெய்தாலும் குளங்கோர்வை நிலங்களுக்கு லாபம். அந்தக் குளங்கோர்வை நிலங்களின் தன்மை என்ன? சாதாரணமாக, அந்தப் பகுதியில் நஞ்சை நிலங்களிலிருந்தோ புஞ்சை நிலங்களிலிருந்தோ விளையும் அளவை விட அதிகமாகக் குளங்கோர்வை நிலங்களில் விளையும். இப்படிப்பட்ட குளங்கோர்வை நிலங்கள் ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் சுமார் 200 அல்லது 300 ஏக்கருக்கு இருக்கின்றன. இதில் பயிர் செய்யும் விவசாயிகள் பரம்பரை பட்டா பாத்தியதையுடன் நூற்றுக்கணக்கான வருஷங்களாகப் பயிர் செய்துவருகிறார்கள். இந்த நிலங்களின் பாத்தியதையை நூற்றுக்கணக்கான வருஷங்களாக அனுபவித்து வந்த விவசாயிகள், பாடுபட்டுப் பயிர் செய்துவரும் அந்த விவசாயிகள், இன்று வெளியேற்றப்பட வேண்டிய அவசியம் என்ன என்று பார்த்தால், குளத்திற்குப் பாதுகாப்புக் கொடுக்கப்படுவதற்காக இவர்கள் வெளியேற்றப்படுகிறார்கள் என்பதே முக்கியமான காரணமாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்த நூறு வருஷங்களாகக் குளத்திற்குப் பாதுகாப்பு இல்லையா? இந்த நூறு வருஷங்களில் குளம் அழிந்தா போய் விட்டது? இப்போது என்ன அவசியமான பாதுகாப்பு வந்து விட்டது? இந்த நிலங்கள் முன்பு ஜமீன்தார்களால் இதுமாகக் கொடுக்கப்பட்டவை. அது எப்படி இருந்தாலும், இன்று ராமநாதபுரம் ஜில்லாவில், அந்த நிலங்களில் ஏராளமான மக்களின் பொருளாதாரப் பிரச்சனையும், வாழ்வுப் பிரச்சனையும் பொதிந்து கிடக்கிறது. அந்த நிலங்களிலிருந்து விவசாயிகளை வெளியேற்றிவிட்டால், பெரும்பான்மையான விவசாயிகள் கஷ்டஜீவனம் செய்து செத்து மடியும் நிலைமையதான் ஏற்படும். சரி, கண்மாய்க்குப் பாதுகாப்பு அவசியம்தான். நஞ்சை விவசாயத்திற்குக் கண்மாய்

[Sri K. Ramachandran]

[6th July 1957]

மிகவும் அவசியம். அந்த முறையில் கண்மாயின் பாதுகாப்பு எப்படி பாதிக்கப்படும்(?) இப்போது, “முனைமால்” என்ற கண்மாயில் தண்ணீர் பிடிக்கும் பகுதியை ஒரு குறிப்பிட்ட அளவுக்கு நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். அந்தப் பகுதியிலும் ஓரளவு நீக்கக்கூடிய அளவில்தான் ராமனாதபுரம் பகுதியில் நிலைமை இருக்கிறது. அதில் ஒரு பகுதியை நீக்கி விட்டு பெரும்பான்மையான குளங்கரை நிலங்களிலிருந்து விவசாயிகளை வெளியேற்றாமல் இருந்தால் அங்குள்ள விவசாயிகள் முன்னேற முடியும் ; அவர்களுடைய பொருளாதார நிலைமை உயரும். உதாரணமாக, ராஜ சிங்கமங்கலம் என்ற கண்மாய் ஒரு மிகப் பெரிய கண்மாய். ராமனாதபுரம் ஜில்லாவில் அந்தக் கண்மாய் இருக்கிறது. தென் பகுதியிலேயே அவ்வளவு நிலப்பரப்புக்கொண்ட கண்மாய் கிடையாது. அந்தக் கண்மாயில்தான் சுமார் 3,000 ஏக்கர் நிலங்களிலிருந்து விவசாயிகள் வெளியேற்றப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்கு வெளியேற்ற (எவிக்ஷன்) நோட்டீஸ் போய்க்கொண்டே யிருக்கிறது. ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் 100 அல்லது 200 ஏக்கர் நிலங்களிலிருந்து விவசாயிகள் வெளியேற்றப்படுகிறார்கள், மேலும், பரமக்குடி தாலுகாவில் நயினர்கோயிலுக்குப் பக்கத்தில் பல்லவ ராயனேந்தவராமம் என்ற கிராமம் இருக்கிறது. அங்கே 35 குடிகள் தான் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லோரும் ஹரிஜனக் குடிகள். அவர்களுடைய நிலைமை என்ன? அந்தக் கண்மாயின் பரப்பு சுமார் 60 ஏக்கர். அதில் 45 அல்லது 50 ஏக்கர் வரையில் விவசாயம் நடக்கிறது. இதில் இந்த 35 விவசாயக் குடும்பத்தினர் பயிர் செய்கிறார்கள். இந்த நிலங்கள் கண்மாயில் நிலங்களாக இருப்பதால் இவற்றை விட்டுவெளியேற வேண்டுமென்று வெளியேற்ற நோட்டீஸ் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, இன்று அவர்கள் ஊரை விட்டே போகக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இது ஒரு உதாரணம். மேலும், பாதிக்கப்பட்ட விவசாயிகள் ஸெட்டில்மெண்ட் கோர்ட்டுகளுக்கும் மற்றக் கோர்ட்டுகளுக்கும் சென்று பணத்தை விரயம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இந்தப் பிரச்சினை சம்பந்தமாக சென்ற வருஷம் டிசம்பர் மாதம் அந்தப் பகுதியிலிருந்து ஒரு தூது கோஷ்டி வந்தது. விஷயங்களை ஆராய்வதற்கு ஒரு கமிட்டி அமைக்கப்பட்டு நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று அப்போது தூதுகோஷ்டியிடம் பதிலளிக்கப்பட்டது. ஆனால் இன்னும் நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை. இன்றைக்கும் வெளியேற்ற நோட்டீஸ் அங்கே வந்து கொண்டிருக்கிறது. உத்தேசமாக, சுமார் 30,000 ஏக்கர் நிலங்களிலிருந்து 12,000 விவசாயக் குடும்பங்கள் வெளியேற்றப்படுகின்றன. நான் உத்தேசமாகத்தான் கூறுகிறேன். ஆனாலும் சரியான புள்ளி விவரப்படி இதைவிட அதிகமாகத்தான் இருக்குமே தவிர குறைவாக இருக்காது. தயவுசெய்து இந்தப் பிரச்சினையை பரிசீலனை செய்து உடனடியாகத் தீர்க்கவேண்டும் என்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். பிரச்சினையைத் தீர்க்காவிட்டால் அந்தப் பகுதியில் விவசாய மக்களின் ஒத்துழைப்பை இந்த சர்க்கார் பெற முடியாது என்பதை வலியுறுத்திக் கூறுகிறேன். அங்கே குளங்கோர்வை நிலங்களிலிருந்து விவசாயிகள் வெளியேற்றப்படுவதைத் தடுப்பதற்காக, உடனே ஒரு மந்திரிசபைக் குழுவையோ, ஒரு சட்டசபைக் குழுவையோ, அல்லது வேறு ஏதாவது ஒரு கமிட்டியையோ அமைத்து, பிரச்சினையைப் பரிசீலனை செய்து பின்னர் அவசியமான சட்டத்தைப் போடவேண்டும் என்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த விஷயத்தில், சட்ட சம்பந்தமான சிக்கல்கள் இருக்கின்றன என்று சொல்லப்படுகிறது. ஹைக் கோர்ட் தீர்ப்புகள் சாதகமாக இல்லை என்றும் சொல்லப்படுகிறது. அவைகளை யெல்லாம் பார்த்தால் விவசாயிகளின் நிலைமை மிகவும் மோசமாகி விடும். சட்ட சம்பந்தமான சிக்கல்களைப் பாரக்காமல் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் விவசாயத்திற்கு லாயக்கான புறம்போக்கு நிலங்கள் இருக்கின்றன. அந்த நிலங்களை ஹரிஜன விவசாயிகளுக்கும் மற்ற ஜாதி ஏழை விவசாயிகளுக்கும்—பொதுவாக நிலமில்லாதவர்களுக்கு—ஜாரி செய்து தருவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று அரசாங்கத்தாரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

6th July 1957] [Sri K. Ramachandran]

அடுத்தபடியாக, நியாய வாரச் சட்டத்தையும், விவசாயிகள் பாதுகாப்புச் சட்டத்தையும் பற்றி ஓரிரு வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். அந்தச் சட்டங்கள் நல்ல சட்டங்கள்தான். ஆனால் அவைகளை அமல் நடத்துவதில் சில கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. உதாரணமாக, ஒரு சாகுபடியாளர் நிலத்தைவிட்டு தான் வெளியேற்றப்படாமல் இருக்க வேண்டுமானால் சாதாரணமாக அவர் கோர்ட்டுக்குப் போக வேண்டியிருக்கிறது. நிலச்சுவாந்தார் விவசாயியை வெளியேற்றினால் விவசாயி உடனே கோர்ட்டுக்குப் போக வேண்டியிருக்கிறது. கோர்ட்டுக்குப் போனால் கோர்ட்டில் என்ன பார்க்கிறார்கள்? நிலத்தை உழப்பவனின் (விவசாயின்) possession-ல் அந்த நிலம் இருக்கிறது என்று நிரூபிக்க வேண்டும். அதை நிரூபிப்பது மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. நிலச்சுவாந்தார்கள் விவசாயிகளுக்கு குத்தகைச் சீட்டை எழுதிக் கொடுப்பதில்லை; வாய் மொழியாகக் குத்தகைக்கு விடுகிறார்கள். “வாய்மொழி”-யை கோர்ட்டில் ஒப்புக்கொள்வதில்லை. அடங்கல் கணக்கில் நிலத்தின் சொந்தக்காரர் பெயர்தான் இருக்கும், உண்மையாக சாகுபடி செய்பவனின் பெயர் இருக்காது. சாகுபடியாளருடைய பெயர் அடங்கல் கணக்கில் இருந்தால் அது ஒரு நல்ல அத்தாட்சியாக இருக்கும்; அதைக் கொண்டு நிரூபிக்க முடியும். இந்தமாதிரியான ஒரு சிக்கலை அகற்றிவிட்டால்தான் இந்தச் சட்டத்தினால் நமக்குப் பயன் ஏற்படும். இப்போது இருக்கக்கூடிய அடங்கல் கணக்கில் சாகுபடி செய்பவர்கள் யார் என்கிற விவரத்தையும் குறிக்கும்படியாக உடனே உத்திரவு போடவேண்டும். இந்த உத்திரவு போடுவதனால் இன்னும் பல பிரச்சனைகளைத் தீர்க்க முடியும்.

பண்ணை முறையிலும் இதேமாதிரியான சிக்கல்தான். அந்த நிலத்தை அருபவித்துக் கொண்டிருப்பவன் யார் என்று நிர்ணயிப்பதில் பல கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. (Absentee Landlord) ஆப்சென்டி லாண்டு லார்டாக எத்தனையோ மைல்களுக்கு அப்பால் நிலத்திற்கு உடைய வர்கள் இருக்கிறார்கள். அவற்றிலே பலகாலமாகப் பயிரிட்டு வருகின்ற விவசாயிகளுடைய விவரம் அடங்கல் கணக்கில் இல்லாத காரணத்தினால் பல ஜமீன்தார்கள், ஆதினங்கள் இன்றைக்கு இந்த நிலங்கள் எல்லாம் பண்ணையில் இருப்பதாக வாதாடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதற்குப் பல தஸ்தாவேஜிகள் இருக்கலாம். குத்தகைச் சீட்டுகள் இருக்கலாம். ஆனால் அவற்றில் உண்மையிலேயே பயிரிடுகின்றவனின் விவரம் இல்லாத காரணத்தினால் பொய் தஸ்தாவேஜிகளைக் காட்டி அந்த நிலத்தில் அந்த விவசாயி பயிரிடவே இல்லை என்று வாதாடி அவர்கள் ஜயித்துக் கொண்டு போய்விடுவார்கள். இந்தக் குறைபாட்டை நீக்க இனி அடங்கல் கணக்கில் யார் யார் எந்த எந்த நிலங்களைப் பயிரிட்டு வருகிறார்கள் என்பதான கணக்கையும் எழுதி வைக்கவேண்டுமென்று உத்திரவு போடவேண்டுமென்பதாகக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இதைச் செய்தால் நாம் கொண்டு வந்துள்ள சட்டத்தினால் உண்மையிலேயே விவசாயிகளுக்கு நல்ல பயன் ஏற்படும் என்று சொல்லிக் கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

* SRI A. SENAPATHI GOUNDER : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 10-42
ரெவின்யூ இலாகா மானியத்தின்பேரில் சில விஷயங்களைச் சொல்லிக்கொள்ள a.m.
ஆசைப்படுகிறேன். லோயர் பவானி பிரதேசத்தில் இருந்த தரிசு நிலங்கள் எல்லாம் இப்போது லோயர் பவானி நதியின் நீரினால் பாசன வசதி பெறுவதனால் நல்ல நிலங்களாக மாறி வருகின்றன. இந்தச் சமயத்தில் அங்கே விதிக்கப்படும் தீர்வை முறையினால்தான் விவசாயிகளுக்குக் கஷ்டம் ஏற்படுகிறது. இப்போது தீர்வை முறை எப்படி இருக்கிறது என்றால் எந்த எந்தப் பயிரை எந்த எந்த விவசாயி செய்கிறானோ அவனுக்கு அந்தப் பயிரின் மேல் ஒரு தீர்வை விதிக்கப்படுகிறது; உதாரணமாகப் பருத்தியைப் பொறுத்த வரையில் 20 ரூபாய் என்றும், நெல் சாகுபடி செய்தால் பதினைந்து ரூபாய் என்றும், இதர புஞ்சை தானியங்களுக்குப் பத்து ரூபாய் என்றும் தீர்வை விதிப்பது நடைமுறையில் இருந்து வருகிறது. அதனால் பல சிக்கல்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. ஒரு விவசாயி இன்ன பயிரை இன்ன வில்தீர்ணம்தான் செய்தான் என்று நிர்ணயம் செய்யும் விஷயத்தில் அவன் அங்குள்ள கிராம கர்ணத்தினிடத்தில் பலவிதமான அல்லல்களுக்கு ஆளாகிறான். அந்தமுறையை மாற்றி

[Sri A. Senapathi Gounder]

[6th July 1957]

அங்கேயுள்ள பூமியின் தரத்தை மாத்திரம் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு தீர்வையை நிர்ணயம் செய்துவிடும்படியாக ரெவின்யூ மந்திரி அவர்களிடத்திலும், அதிகாரிகளிடத்திலும் ஏற்கனவேயே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு இப்போது துரிதமாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருப்பதாக கேள்விப்படுகிறேன். அந்த நடவடிக்கையை சீக்கிரம் எடுத்து புஞ்சை, நஞ்சை, தோட்டக்கால் என்கிற மூன்று முறையில் பூமியைப் பிரித்து இன்ன பூமிக்கு இவ்வளவு தீர்வை என்பதாக நிர்ணயம் செய்துவிட்டால் விவசாயி தன்னிடம் இருக்கும் நஞ்சை பூமி எவ்வளவு, புஞ்சை பூமி எவ்வளவு, தோட்டக்கால் பகுதி எவ்வளவு என்று கணக்கிட்டுக் கொண்டு கஷ்டம் இல்லாமல் தீர்வையைச் செலுத்திவிட வசதி ஏற்படும். இந்த முறையை துரிதமாக மாற்றி அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இதன்பேரில் சீக்கிரம் உத்தரவும் போடவேண்டுமென்று தாழ்மையுடன் வேண்டிக் கொள்ளுகிறேன்.

அதேபோல நமது மாகாணத்தில் அநேகமாக நஞ்சை நிலங்களைத் தவிர புஞ்சை மிகுந்த பிரதேசங்கள்தான் அதிகம். இதிலும் பலதரப்பட்ட பூமிகள் இருக்கின்றன. ஏதோ ஒரு காலத்தில் இந்த நிலங்களுக்கு ஏக்கருக்கு நான்கு அணு தீர்வை என்றும், மற்ற இடங்களில் ஒரு ரூபாய் என்றும் விதிக்கப்பட்டது. அன்றைக்கு இருந்த முறையில் அந்தத் தீர்வையை விதித்தள்ளார்கள். இப்போது வெகு காலத்திற்குப் புவைப் பூ நான்கு விதிக்கப்பட்ட பூமி இப்போது நல்ல பூமியாகவும், உயர்ந்த பூமி என்று கருதப்பட்டது மட்டமாகவும் போயிருக்கிறது. முன்பு நான்கு தீர்வை விதிக்கப்பட்ட பூமி இப்போது உயர்ந்த பூமியாக இருந்தால் இதன் தீர்வையை இன்னும் கொஞ்சம் கூடுதலாக ஆக்கினாலும் பரவாயில்லை. பூமியின் தராதரத்திற்கு ஏற்ப தீர்வை விதிப்பு முறையை மாற்றியமைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இதற்கு மறுபடியும் ஒரு சர்வே நடத்தினால் கூட நல்லது என்று ரெவின்யூ அமைச்சரிடத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். வரி விதிப்பு பூமியின் தரத்திற்கு ஏற்பத்தான் அமையவேண்டும் என்பதை வற்புறுத்துகிறேன்.

மேலும் கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் விஷயத்தில் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். கிராமங்கள் முன்பு ஏதோ ஒரு வகையில் பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. சில பெரிய கிராமங்களும் இருக்கின்றன. குட்டிக் கிராமங்களும் இருக்கின்றன. பத்தாயிரம் பேரீஜ் துறை உள்ள இடங்களும் இருக்கின்றன. இரண்டாயிரம் ரூபாய் கிஸ்தி உள்ள கிராமங்களும் இருக்கின்றன. நான் சொல்வது என்னவென்றால் இவைகள் எல்லாவற்றையும் இப்போது பரிசீலனை செய்து ஒரு கிராமத்திற்கு இவ்வளவு பேரீஜ் (கிஸ்தி தொகை) என்று இருக்க வேண்டுமென்று நிர்ணயித்து, பல குட்டி கிராமங்களை ஒன்றாக இணைத்து ஒரேமாதிரி யூனிட்களாக எல்லா கிராமங்களையும் செய்தால் இன்று அதிகமாக இருக்கக்கூடிய கிராம அதிகாரிகளின் எண்ணிக்கையும் கூடக் குறையும். இவ்விடங்களில் கிராம அதிகாரிகளுக்கு அதிகச் சம்பளம் கூடக் கொடுக்கலாம். இதனால் மொத்தத்தில் சர்க்காருக்குச் செலவு குறையுமே தவிர அதிகமாகாது. இதையும் கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தப்படியாக சர்க்கார் விவசாயிகளுக்கு ஏராளமாகக் கடன் உதவி செய்து வருகிறார்கள். விவசாயிகளும் திரும்பத் திரும்பக் கடன் வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்தக் கடன் எத்தனாக வாங்கப்பட்டதோ அதற்காகச் செலவு செய்யப்படுவதில்லை. அதை வாங்குவதிலும் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. கடன் வாங்கும் தொகையில் பெரும் பகுதியைக் கூட அவர்கள் செலவழித்துத்தான் இந்தத் தொகையை வாங்கவேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். இதைமாற்றி லோன் கொடுப்பதானால் விவசாயிகளுக்கு உடனடியாகக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அப்படிக்கொடுக்கும் நேரத்திலும் அந்தக் கடன் எந்தக் காரணத்திற்காக அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிறதோ அந்தக் காரணத்திற்காகவே அவர்கள் அந்தப் பணத்தைச் செலவிடுகிறார்களா என்பதையும் கண்காணிக்கவேண்டும். அந்த முறையில் பார்த்தால் இன்று என்னுடைய தாலுக்காவில் எழுபது லட்சம் ரூபாய் வரையில் கடன் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால்

6th July 1957]

[Sri A. Senapathi Gounder]

இந்த எழுபது லட்சம் ரூபாயும் விவசாயத்திற்காகப் பயன்படுத்தப்பட்டது என்று சொன்னால் அதை நம்பமுடியாத நிலைமைதான் இருக்கிறது. மேலும் இந்த வருஷம் கூட இரண்டு மூன்று லட்சம் ரூபாய் வரையில் கொடுப்பதற்கு வகை செய்திருக்கிறார்கள். நான் சொல்வது என்னவென்றால் இந்த (கடனை) லோனை விவசாயிகளுக்கு ரொக்கமாகக் கொடுப்பதை காட்டிலும் அவர்களுக்குத் தேவையான பண்டங்களாகக் கொடுப்பது நல்லது. பம்புசெட்டு வைப்பதற்கு, மோட்டார் வைப்பதற்கு என்று தாசில் தாரிடம் சொல்லிவிட்டு பணத்தை வாங்கிக் கொண்டுபோய் வேறுவகையில் அவர்கள் செலவிடாமல் இருக்க வேண்டுமென்றால் அந்தப் பணத்துக்கு அவர்களுக்குப் பம்புசெட்டாகவும், மோட்டாராகவுமே கொடுத்துவிட்டால் உண்மையில் விவசாயத்திற்கே அந்த லோன் பயன்பட்டதாக ஆகும். இனிமேல் கொடுக்கப்படும் கடனை ரொக்கமாகக் கொடுக்காமல் அத்தியாவசியமான பண்டங்களாகவே கொடுத்துவிடவேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதுதான் மிகவும் உபயோககரமாக இருக்குமென்று நம்புகிறேன்.

அடுத்தப்படியாக இப்போது பொதுவாக தாலுக்கா எந்த ஆபீசுகளில் எந்தக் காரியமாக விண்ணப்பம் அனுப்பினாலும் உடனடியாக அது கவனிக்கப்படுவதை இல்லை. அதற்குக் காரணம் என்னவென்றால் அங்கே யுள்ள குமாஸ்தாக்கள், அதிகாரிகள் இவர்களிடம் நேரில் சென்று அந்தப் பேப்பரை எடு, இந்தப் பேப்பரை எடு என்று உரிமையோடு சொல்லக்கூடிய பழக்கப்பட்டவர்களுடைய வேலைகளேதான் கவனிக்கப்படுகின்றன. மற்ற பேர்களுடைய விஷயங்கள் அப்படியே போடப்படுகின்றன. தானே அவர்களாகவே அதைச் செய்ய முன்வருவது இல்லை. நீண்டகாலமாக நடந்து வந்த பழக்கம் மாறிவிட்டது. இப்போது தாலுக்கா ஆபீஸ்களில் உள்ளவர்களைத் தெரிந்துகொண்டவர்களுக்குத்தான் அங்கே எந்தக் காரியம் ஆனாலும் சலபத்தில் நடக்குமே தவிர கிராமங்களிலுள்ள ஒன்றும் தெரியாத பாமர மக்களுடைய விஷயம் கவனிக்கப்படுவதை இல்லை. ஒரு பேப்பரை அனுப்பிவிட்டு பேசாமல் இருந்தால் போதும். தானாகவே அந்தக் காரியம் நடைபெற்றுவிடும் என்று எதிர்பார்த்துக் கொண்டு உட்கார்ந்திருந்தால் எமறவேண்டியதுதான். ஒன்றும் நடைபெறுவது இல்லை. இந்த நிலைக்குத் தாலுக்கா நிர்வாகம் வந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்த நிலைமையை சர்க்கார் உடனடியாக திருத்துவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். நிர்வாக இயந்திரம் தெரிந்தவர், தெரியாதவர் என்று பாரபட்சம் காட்டாத முறையில் அன்றாட வேலைகளை ஒழுங்காகச் செய்யக் கூடிய வகையில் அதைத் திருத்தி அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

சர்க்கார் தரிசு நிலங்களைப்பற்றி பல நண்பர்கள் பேசினார்கள். என்னுடைய பிரதேசத்தில் சுமார் 800 ஏக்கர் தரிசு நிலங்கள் இருக்கின்றன. இந்த பூமிகளை நிலமிலுக்கு விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்து நல்ல முறையில் விவசாயம் செய்யவேண்டுமென்று கருதி அரசாங்கம் நாலேந்து ஆண்டு களுக்கு முன்பு இதற்கென்று ஒரு காலனி ஏற்படுத்தி நிலங்களை பிரித்து கொடுத்து அவர்களுக்கு வீட்டு வசதி குடிதண்ணீர் வசதி இவைகளும், பயிர் செய்வதற்கு வேண்டிய எல்லா வசதிகளையும் செய்து கொடுத்தார்கள். பணம் கொடுக்கப்பட்டது. ஆனால் அவர்கள் அந்த இடத்தில் நன்றாக பயிர் செய்யாமல் கையிலிருந்த பணம் செலவழியும் வரை இருந்தார்கள். பின்னால் அங்கிருந்து ஓடிப்போய்விட்டார்கள். இவ்விதம் சரியாக அவர்களால் பயிர் செய்யமுடியவில்லை. காரணம் மழை இல்லை. பூமி மாணவாரியாக இருக்கிறது. ஆகவே சர்க்காருடைய நோக்கம் நிறைவேறாமல் போயிற்று. ஆகையினால் உண்மையிலே அங்கு பயிர் செய்வதற்கு தயாராய் இருக்கிற அங்குள்ள நிலமில்லாத விவசாயிகளுக்கு இந்த தரிசு நிலங்களை விநியோகித்து அவர்கள் பயிர் செய்வதற்கு வேண்டிய எல்லா வசதிகளையும் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

***SRI A. RAMACHANDRA REDDIAR :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கோரியிருக்கிற வருவாய் இன மான்யத்தை ஆதரித்து ஒன்றிரண்டு வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். 10-52 a.m.

[Sri A. Ramachandra Reddiar]

[6th July 1957]

கிராமத்தில் விவசாயம் பிரதானமாக இருந்து வருகிறது. விவசாயத்தில் கிடைக்கிற வருமானத்தைதான் மற்ற இலாகாக்கள் எதிர்பார்த்து கொண்டிருக்கிறது. அதுபோல் கிராமத்தில் பஞ்சாயத்து இருக்கின்றது. அந்த பஞ்சாயத்தின் அடிப்படையான வருமானமும் விவசாயத்தை பொறுத்தது தான். கிராமத்திற்கு கிராமம் இவ்விஷயத்தில் கொடுக்கப்படுகிற வரி மாறுபட்டு இருக்கின்ற காரணத்தால் சென்ற ஆண்டில் இந்த சட்ட சபையில் ரூபாய்க்கு இரண்டு அணு “ஸர்சார்ஜ்” போடப்பட்டது. இது பஞ்சாயத்து போர்டுக்கு உதவிகரமாக இருக்கும் என்று சொல்லுகின்றார்கள். ஆனால் இந்த பணம் பஞ்சாயத்துகளுக்கு கிடைப்பதில்லை. இதனால் ஸ்தல ஸ்தாபனத்தின் கீழ் இருக்கும் அநேக கிராமங்களிலும் இப்போது சர்க்கார் இந்த அபிவிருத்தி திட்டங்களை நிறைவேற்றிக்கொள்ளாமல் இருக்கிறது. இந்த ‘ஸர்சார்ஜ்’ வந்த உடன் கிராமத்திற்கு உடனடியாக கிடைக்கும் என்று நினைத்தோம். அது கிடைப்பதற்கு வழியில்லை. அதை கொடுத்தால்தான் ஏதாவது திட்டங்களை கிராமத்தில் நிறைவேற்ற முடியும். அடுத்தபடியாக கிராம அதிகாரிகளுடைய நிலைமையில், இப்போதுள்ள பட்ஜெட் பற்றாக்குறையாக இருந்தாலும், அவர்கள் நீண்ட நாட்களாக கோரிவந்திருக்கும் குறைகளுக்கு பரிகாரம் தேடியிருக்கின்றது. இதற்காக நான் இந்த சர்க்காரை பாராட்டிக்கொள்கிறேன். அவர்களுடைய கோரிக்கையின் படி அவர்களுடைய எல்லா குறைகளும் இதில் தீர்க்க இயலவில்லை என்று தெரிகிறது. கிராம அதிகாரிகளில் அதிலும் கணக்குப் பிள்ளை என்கிற வேலை ரொம்பவும் பொறுப்பான வேலை. அவர்கள் சர்க்காருக்கு வேண்டிய புள்ளிவிவரங்கள் தயாரிக்க வேண்டும். இருபத்தினான்கு விதமான ரிஜிஸ்தர்கள் வைத்திருக்கவேண்டும். ஸ்தல அபிவிருத்தி வேலைகளில் ஊக்கம் அளிப்பதற்கு இவர்கள் ரொம்பவும் முக்கியமானவர்கள். ஆனால் அவர்களுக்கு கொடுக்கப்படும் ஊதியம்போதாது, அதோடு இப்போது கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் அதிகப்படி உயர்வும் போதுமானது அல்ல என்பதை இந்த சபையிலுள்ள எல்லா அங்கத்தினர்களும் நன்றாக அறிவார்கள். ஆனால் இப்போதுள்ள நிலையில் கூடுதல் கொடுக்க முடியாது என்று தெரிகிறது. ஆயினும் அவர்களுக்கு வேறு விதமான வழிகளில் சில ஏற்பாடுகள் செய்தால் அவர்களுக்கு உதவியாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். இப்போது பஞ்சாயத்துகளில் குரூப் வரிஸ்டத்தில் பில்கலெக்டர் என்ற உத்தியோகஸ்தர் இருக்கிறார். அதாவது ஒவ்வொரு வீட்டில் சென்று வரிகளை பிரிக்கவும் பஞ்சாயத்தினுடைய பட்ஜெட்டை தயாரிக்கவும் செய்யவேண்டும். இந்த வேலையை கிராம கணக்குப்பிள்ளையிடம் ஒப்படைத்தால் அந்த சம்பளத்தை இவர்களுக்கு கொடுக்கலாம். இதுதவிர சிறுசில இடங்களில் அதாவது ரொம்பவும் ஆயிரம் ஜனங்கள் குறையாத உள்ள இடங்களில் போஸ்ட் ஆபீஸ் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இந்த வேலையையும் கிராம அதிகாரிகளிடம் ஒப்படைக்கலாம். ஸ்டாம்பு வெண்டர் என்றிருக்கிற ஸ்தானத்தையும் இவர்களுக்கு அளித்தால் நேரடியாக சர்க்கார் பணம் கொடுக்கவில்லை யென்றாலும் வேறு விதமாக இந்த இனத்தில் அவர்களுக்கு வருவாய் கிடைக்கும். இதற்காக அவர்களை கௌரவ உத்தியோகஸ்தர்கள் என்று நினைத்து விடக்கூடாது. இவ்விதமாக நாட்டுக்கு பல வழிகளிலும் முக்கியமான வேலைகளை செய்துவரும் இவர்கள் எல்லோரையும் ஸ்திரமாக்கவேண்டும், என்றும் எடுத்துச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக ஜில்லா கலெக்டர் அவர்கள் இருக்கிறார்கள். எங்கள் ஜில்லாவாகிய வடஆற்காடு ஜில்லாவை பொறுத்த வரையில் அங்கு 11 தாலூக்காக்கள் இருக்கின்றன. இருபத்தாறு லட்சம் ஜனத்தொகை இருக்கிறது. ஆகவே அந்த ஜில்லாக்களிலுள்ள குறைகளை எல்லாம் ஆர்வத்தோடு தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்று ஜில்லா அதிகாரிகள் ஆவலுள்ளவர்களாகயிருக்கின்றார்கள். என்றாலும்கூட, பெரிய ஜில்லாவாக இருக்கின்ற காரணத்தால் அங்குள்ள எல்லா குறைகளையும் அறிந்து கொள்ள முடியவில்லை. இதனால் பல பயனுள்ள மார்க்கங்கள் இருந்தாலும் அதை பெற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை. ஆகவே இந்த ஜில்லா அமைப்பில் நன்றாக ஆலோசித்து ஒரு புனரமைப்பு செய்யவேண்டியது மிக அவசியம் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மற்ற ஜில்லாக்களில் அப்படியல்ல. உதாரணமாக செங்கல்பட்டு ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டால் அங்கு 7 தாலூக்காக்கள் ஒரே கலெக்டரின் கீழ் இருக்கிறது. அதே

6th July 1957] [Sri A. Ramachandra Reddiar]

சமயத்தில் 11 தாலுகாக்கள் கொண்ட வட ஆற்காடு ஜில்லாவும் ஒரே கலெக்டரின் கீழ்தான் இருக்கிறது. மேலும் துரதிருஷ்டவசமாக அங்கு ஜனத்தொகையின் விஸ்தீர்ணம், வருமானம் இவைகளின் அடிப்படையில் கிராண்ட் கொடுப்பதில்லை. கொடுக்கப்படவதும் அங்கு காலாகாலத்தில் வந்து சேருவதில்லை. இந்த காலதாமதத்தால் ஒதுக்கப்படும் தொகை அந்த துறையில் வருஷக்கடைசி வரை செலவு செய்யப்படாமல் நிலுவையாக நின்றுவிடுகிறது. ஆகவே, இந்த விஷயத்தில் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தி, மேற்பார்வை செய்து ஜனத்தொகை, ஜில்லாவின் வருமானம், விஸ்தீர்ணம் இவைகளின் அடிப்படையில் அங்கு கிராண்ட் வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கல்வி அதிகாரிகள் விஷயத்தில் எங்கள் ஜில்லா பெரிய ஜில்லாவாக இருக்கின்ற காரணத்தால் இரண்டு கல்வி அதிகாரிகள் நியமிக்கவேண்டும் என்று சொல்லி இரண்டு போஸ்டுகளும் ஸாங்ஷனய்விட்டது என்று தெரிகிறது. இதை கூடியசீக்கிரமே நடைமுறைக்கு கொண்டுவந்தால் கல்வி நிர்வாகத்திற்கு நன்றாக இருக்கும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதுவும் தவிர குறிப்பாக என்னுடைய தொதியாகிய வந்தவாசி தொகுதியில் இருக்கும் லிஸ்ட்டம் டாங்க், மைனர் இறிகேஷன் டாங்க் இவைகளை நன்றாக ரிப்பேர் செய்யவேண்டும். லிஸ்ட்டம் டாங்குக்கு ஸ்பெஷலாக ரிப்பேர் செய்வதற்கு (allotment) செய்திருப்பதாக தெரியவில்லை. அவ்விதம் (allotment) செய்யப் படாமல் இருப்பது எனக்கும் ஆச்சரியமாகத்தான் இருக்கிறது. அந்த எரிகளில் எல்லாம் இப்போது நீர் மட்டங்கள் மிகவும் குறைந்து இருக்கிறது. இம்மாதிரி அங்குள்ள எரிகளிலுள்ள நீர் மட்டங்களை உயர்த்தி பாதுகாத்து கொடுத்தால் விவசாயம் நன்றாக நடைபெற முடியும்.

ராமராஜ்யம் வேண்டும், ராமராஜ்யம் வேண்டும் என்று நாம் சொல்லுகிறோம். அதன் அடிப்படையில் கிராமங்களுக்கு உடனடியாக நீர்ப்பாசன வசதி செய்துகொடுத்தால் கிராம மக்கள் நன்றாக ஆர்வத்தோடு சாகுபடி செய்ய ஏதுவாயிருக்கும். அதுவும் தவிர சென்ற வருஷத்தில் 60, 40 சத விதிகள் என்ற நியாய வரரச் சட்டத்தை நிர்ணயித்தார்கள். அந்தச் சட்டம் வட ஆற்காடு ஜில்லாவிற்கு அமலுக்கு வந்திருக்கிறதா? அம்மாதிரி வந்தால் எந்த அடிப்படையிலே அந்த வாரத்தை நிர்ணயிக்கிறார்கள். 60, 40 என்று இருப்பது தெரிகிறது. ஆனால் சராசரி, ஐந்து வருட வருமானத்தை வைத்துக்கொண்டு அதை நிர்ணயிக்க வேண்டும் என்று செல்கிறதை நன்றாகத் தெளிவு படுத்தவேண்டும். கிராமங்கள் அதைப்பற்றி நன்கு தெரியாமல் தவிக்கிறார்கள். இந்தச் சட்டம் வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் அமலுக்கு வரவில்லை.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : நியாய வரரச் சட்டம் வட ஆற்காட்டில் அமலுக்கு வரவில்லை என்று சொல்வதற்கு என்ன காரணம்? எந்தத் தாக்கீதைக்கொண்டு அவர் அப்படிச் சொல்கிறார் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

SRI A. RAMACHANDRA REDDIAR : சரி பாதியாகத்தான் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. 60, 40 இன்னும் சில இடங்களுக்கு அமலுக்கு வரவில்லை.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : தாங்கள் எப்படி நியாய வாரம் கொடுக்கின்றீர்?

SRI A. RAMACHANDRA REDDIAR : அதனால்தான் குறிப்பாகச் சொல்கிறேன். நான் சரி பாதி வாரத்தில்தான் நிலத்தை விட்டுக்கொண்டு வருகிறேன். நாம் செய்திருக்கிற சட்டங்கள் நியாயமான முறையில் நன்கு நடத்தப்பட வேண்டும். அது தனியாரின் இஷ்டத்தைப் பொறுத்த தல்ல. நான் ஒரு நிலச்சுவான்தாராக இருந்தாலும் கூட அங்கு நியாயத்தை நிலைநாட்ட வேண்டுமென்ற அவா கொண்டதான் சமீபத்தில் வீனோபா பாவே அவர்கள் சமீபத்தில் அங்கு வந்தபோது, அதிகப்படியான நல்ல தரமுள்ள நிலத்தை நாங்கள் விளியோகம் செய்திருக்கிறோம் எங்கள் பாகத்தின் சுற்றுப்புறமுள்ள நிலச்சுவாந்தார்களும் நிலம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இந்தச் சட்டத்தை அங்குள்ள மக்கள் வரவேற்கிறார்கள் என்பதை நான் இங்கு எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன். அதிர்ஷ்டவசமாக

[Sri A. Ramachandra Reddiar] [6th July 1957]

ரெவின்யூ மந்திரி அவர்கள் எங்கள் ஜில்லாவைச் சேர்ந்தவர்தான். ஆகவே அங்குள்ள ஏழை விவசாயிகளுக்கு அவர் வேண்டிய ஆக்கம் அளிப்பார்கள் என்று நம்பி இருக்கிறோம். ஆகவே அவர்கள் சிறந்த வகையில் பட்ஜெட்டைத் துருவிப் பார்த்து நமக்கு பாரபட்சம் இல்லாமல் கிரான்ட் வருகிறதா என்று பார்த்து வேண்டியது செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு எனது வார்த்தையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

11-00

* SRI S. M. ANNAMALAI : இம்மாதிலச் சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே. இப்பொழுது நான் இந்தச் சட்டமன்றத்தின் முன்னால் வைத்திருக்கும் என்னுடைய வெட்டுப் பிரேரணையைத் தாக்கல் செய்து அதன் மூலமாக சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். மதிப்பிற்குரிய ரெவின்யூ துணைச்சரவர்களுக்கு நன்கு தெரியும், சென்ற மே மாதம் பதினேழாம் தேதியன்று வட ஆற்காடு மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த களம்பூர் என்ற இடத்திலிருந்து ஒரு மகஜர் வந்திருக்கிறது. அதிலே அங்குள்ள விவசாயிகளின் குறைகளைப் பற்றி நன்றாக விளக்கமாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஒரு விவசாயிக்கு இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய நியாய வாரத்தை வைத்துப் பார்த்தால், அதாவது அவர்கள் கொடுத்திருக்கக்கூடிய புள்ளி விவரத்தில் அதிகமாகவே போட்டு 65, 35 என்ற வாரத்தை அவர்கள் நிர்ணயித்தார்கள். அதன்படி அவர்கள் செலவிடக்கூடிய செலவுகளை எடுத்து அலசிப் பார்த்து அதற்குரிய உரு கணக்கை ரெவின்யூ அமைச்சரவர்களிடம் தாக்கல் செய்துள்ளார்கள். அதன்படி ஒரு விவசாயி இரண்டு ஏக்கருக்கு 351 ரூபாய் செலவிடுகிறான். அவனுக்கு வரக்கூடிய வருமானம் 390 ரூபாய் 12 அணை. அவன் பயிரிட்டு அறுவடை செய்ய நான்கு மாதங்கள் ஆகின்றன. இந்த நான்கு மாதங்களுக்கு அவனுக்குச் சராசரி மாதம் ஒன்றுக்கு 9 ரூபாய் 15 அணை கிடைக்கிறது. அதாவது ஒரு நாள் ஒன்றுக்கு 5 அணை நான்கு தம்படிதான் கிடைக்கிறது. இதில், ஒரு ஆண், ஒரு பெண், ஒரு 12 வயது பையன், ஒரு ஐத மாடுகள் இவ்வளவு வேலை செய்தால்தான் அவனுக்கு நான் ஒன்றுக்கு 5 அணை 4 தம்படி கிடைக்கிறது. அது மட்டுமல்ல மூட்டை ஒன்றுக்கு விலை ரூபாய் 21-8-0 வீதம் மேனி வைத்துக் கணக்குப் பார்த்தால் அவனுக்கு நான் ஒன்றுக்கு 5 அணை 4 தம்படிதான் வருகிறது. மூட்டையின் விலை குறைந்தால் அவன் தன்னுடைய நிலத்தை விற்பதுதான் அந்தக் கட்டைக் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. இந்த அளவில்தான் இந்த நாட்டில் நியாய வாரச் சட்டம் இயற்றப் பட்டிருக்கிறது. வந்தவாசி தொகுதி உறுப்பினர் சொன்னார், இந்தச் சட்டம் அங்கு அமலுக்கு வரவில்லை என்று. வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் இது அமலுக்கு வரவில்லை என்று சொன்னார்கள். காரணம் அங்குள்ள வாரம் பயிரிடுவோருக்கு இதனால் நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. ஆகையால் அதை நிர்ப்பந்தித்து மிராச்தாரர்களிடம் சென்று நியாய வாரப்படி கொடுங்கள் என்று கேட்போமென்றால் அதனால் இப்பொழுது கிடைப்பதை விடக் குறைவாய்த்தான் வருகிறது. ஆகவே, திருச்சி, தஞ்சைமாவட்டங்களைத் தவிர்த்து மற்ற மாவட்டங்களுக்கு வாரத்தை உயர்த்த வேண்டுமென்று பல ஆண்டுகளாகச் சொல்லி வருகிறோம். அதே அடிப்படையில்தான் நான் முன் சொன்ன மகஜர் வந்திருக்கிறது. Practice is better than example என்பது போல், விவசாயத்தில் நானே நேரிடையாக ஈடுபட்டவன். 250 குடும்பங்களிடம் கேட்டு நீங்கள் என்ன செலவிடுகிறீர்கள், அதற்குள்ள புள்ளி விவரங்களைத் தாரங்கள் என்று கேட்டு அவர்கள் கொடுத்து புள்ளி விவரங்களைச் சேகரித்து ரெவின்யூ அமைச்சரவர்களிடம் அனுப்பியுள்ளோம். ஆகையால், அதை பரிசீலனை செய்து ஆவன செய்ய வேண்டுகிறேன். நியாய வாரச் சட்டம் இருக்கிறதே, அதன் அடிப்படையே தப்பு. விவசாயி என்ற வார்த்தையை அந்தச் சட்டத்தில் படித்தால் நேரிடையாக உடைக்கிறவனுக்கு அது பயன்படவில்லை. நேரிடையான உடைப்பு என்று சொல்லும்போது குத்தகைக்காரன் வரப்பின் மேலே நின்றுகொண்டு ஏர் ஓட்டு என்று சொல்கிறானே அவனுக்குத்தான் அது பயன்படுகிறதே யொழிய ஏரைப் பிடித்து மாட்டை ஓட்டுகிறவனுக்கும், காலையில் ஆறு மணிக்குச் சென்று மாலையில் ஆறு மணி வரையில் வயலில் பாடுபடுகிறானே அவனுக்கு உபயோகப்படுவதில்லை.

6th July 1957]

[Sri S. M. Annamalai]

மாட்டேருவாரம், கையேறுவாரம், அவைகளுக்கு இந்தச் சட்டம் பொருந்தாது என்று சொல்லியிருக்கிறது, உயர்நீதி மன்றத்தில். விவசாயி என்பவர் யார் என்று நிர்ணயம் செய்யவேண்டும். ஏரைப் பிடித்து, நிலத்தில் அண்டை வெட்டுகிறானே, கவலை அடிக்கிறானே, உழைக்கிறானே அந்த விவசாயிகளுக்கு இந்த நியாயவாரச் சட்டம் பயன் படவேண்டுமே யொழிய வரப்பின்மீது நின்றுகொண்டு அந்த நிலத்தை உழுதாயா, இந்த நிலத்தை உழுதாயா என்று கேட்டு அதிகாரம் செய்கிறவனுக்கு இந்தச் சட்டம் பயன்படக்கூடாதென்று மிகவும் தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக மூன்று மாதத்திற்குள் சட்டம் கொண்டுவருவதாக கனம் நிதி அமைச்சரவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். மதிப்பிற்குரிய சுப்பிரமணியம் கமிட்டி ரிப்போர்ட்டு தயாரித்திருக்கிறது. பிறகு ராமமூர்த்தி கமிட்டியும் ரிப்போர்ட்டு தயாரித்திருக்கிறது. பிறகு புலி வருகிறது, புலி வருகிறது என்று சொன்னார்கள். கடைசியில் பார்த்தால் யார் மீது புலி பாயவேண்டுமோ அவர்களை விட்டுவிட்டு தஞ்சையிலும், திருச்சியிலும் பாய்ந்து, மாட்டு ஏர் வாரக்காரர்கள், கையேறு வாரக்காரர்கள் மீது பாய்ந்து அதனால் அவர்கள் அல்லப்பட்டிருக்கக்கூடிய அழகிலே நியாயவாரச் சட்டம் பயன்படுகிறதேயொழிய, உண்மையிலேயே பாமர மக்களுக்கு பயன்படவில்லை. பட்ஜெட் என்றால் ரகசியம் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதுபோல சட்டம் கொண்டுவருவதற்கு முன்னால் அதை ரகசியமாக வைக்கக் கூடாதா? புலி வருகிறது, சட்டம் கொண்டு வரப்போகிறோம் என்று முன்னதாகவே சொல்லிவிட்டால், நிலச்சுவான்தார்கள் யார் தன்னுடைய நிலத்தை பயிரிடுகின்றானோ அவனோடு உள்ள ஒப்பந்த திட்டத்தை மாற்றிவிடுகிறார்கள். விவசாயி, நிலச்சுவான்தாரிடம் சரியான வாரத்தை வாய் மொழியாகக் கேட்டால், உடனே அவர்கள் போலீஸுக்கு விவசாயின்மீது நிலத்தில் துராக்கிருதமாக (trespass) பிரவேசித்ததாக 447 செக்ஷன் பிரகாரம் (complaint) கொடுத்து விடுகிறார். விவசாயிக்கு 30 ஆண்டுகளாக அந்த நிலத்தில் அவர் பயிர் செய்ததை நிரூபிப்பதற்கு கையில் ஒருவிதமான ரிகார்டுமில்லாமல் தவிக்கின்றனர். இதைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு நிலச்சுவான்தார் விவசாயி நிலத்தில் துராக்கிருதமாக பிரவேசித்துவிட்டான் என்று 447 செக்ஷன் பிரகாரம் (complaint) கொடுத்து சமாளித்துக்கொள்ளுகிறார்கள். விவசாயி அநியாயமாக வெளியேற்றப்படக் கூடிய இந்த அவல நிலையில் தான் நியாயவாரச் சட்டம் பயன்படுகின்றது.

அகில இந்திய ரீதியில் சட்டம் கொண்டுவரப்போகிறோம் என்று சொல்லப் படுகிறது. வட நாட்டிலே விளைவது கோதுமை, இங்கே விளைவது நெல். அங்கு நிலத்தில் ஒரு சுற்று வட்டத்திலே ஓட்டுவார்கள். தமிழ் நாட்டில் வரப்புகு நேராக ஓட்டுவோம். அங்கு ஏரு ஓட்டுகின்ற முறை வேறு. இங்கு ஓட்டுகின்ற முறை வேறு. அகில இந்திய ரீதியில் அல்லாமல், இங்கு இருக்கக்கூடிய நிலைமைக்கேற்ப, பண்பாட்டுக்குத் தகுந்தபடி விவசாயிகளுக்கேற்றவாறு நியாயவாரச் சட்டம் கூடியசீக்கிரம் மூன்று மாதத்திற்குள் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இல்லையெல், “யாகாவா ராயினும் நாகாக்க காவாக்கால் சோகாப்பர் சொல்லிமுக்குப் பட்டு” என்ற நிலைதான் ஏற்படும்.

அப்படி நல்ல முறையிலே ஒரு சட்டம் கொண்டுவருவதற்குள் பயிர் வைக்கின்ற விவசாயிகள் நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப்படுவதைத் தடுக்க இடைக்கால பாதுகாப்பு (Interim protection) உடனடியாக அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : ஏற்கனவே பயிரிடுகின்ற விவசாயிகள் வெளியேற்றப்படாமல் தடுப்பதற்கும், நியாயவாரச் சட்டம் கிடைப்பதற்கும், சட்டங்கள் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்றன. இன்னும் மூன்று மாதங்களில் சட்டம் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கனம் அங்கத்தினர் கேட்கிறார். எனக்கு எந்தச் சட்டம் என்று புரியவில்லை.

SRI S. M. ANNAMALAI : யார் நிலங்களைப் பயிர் வைக்கின்றார்கள் என்று திட்டவாட்டமாக ஒரு குறிப்பு இல்லாத காரணத்தினாலே 447 செக்ஷன் பிரகாரம் அவர்கள் நிலத்திற்குள் துராக்கிருதமாக புகுந்தார்கள்

11-13
a.m.

[Sri S. M. Annamalai]

[6th July 1957]

என்று குற்றம் சாட்டப்பட்டு வெளியேற்றப்படுகிறார்கள். எந்தெந்த நிலங்களை யார் யார் பயிர் வைக்கின்றார்கள் என்ற புள்ளி விவரத்தை கணக்குப் பிள்ளை, மணியக்காரர் இவர்கள் சொல்லுவதைக்கொண்டு பார்க்காமல், ஆங்காங்கு இருக்கின்ற கிராமப் பெரியமனிதர்களைக்கொண்டு எந்த நிலங்களை எவன் பயிரிடுகின்றான் என்பதை சர்வே செய்து, அதன்பேரில் கையெழுத்து மூலமாக ஒரு ரிகார்டு ஏற்படுத்தி விவசாயிகளுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டுமென்று மிகமிகத் தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

நியாய வாரச் சட்டம் மட்டும் போட்டால் போதாது. ஒவ்வொருவனுக்கும் இன்ன அளவுக்குத்தான் நிலம் இருக்கவேண்டுமென்ற சட்டமும் வேண்டும். கட்டாயக் கல்வி முறை வந்ததே, வெற்றி பெற்றதா? முதியோர் கல்வித் திட்டம் வந்ததே, வெற்றி பெற்றதா? விவசாயியினுடைய பொருளாதார நிலைமை மிகவும் தாழ்ந்து இருப்பதால் அவன் என்ன செய்யவான்? தன்னுடைய பன்னிரண்டு வயதக் குழந்தையையும் வேலைக்கு அனுப்புகிறானே தவிர, பள்ளிக்கு அனுப்புவதற்கு அவன் பொருளாதாரம் இடம் கொடுக்கவில்லை. பகல் பூராவும் உழைத்துவிட்டு வயது வந்த காலத்திலே எப்படி இரவில் கல்வி கற்றுக்கொள்ள முடியும்? ஒரு ஆளுக்கு இவ்வளவு ஏக்கர் நிலம் இருக்கவேண்டுமென்று நிர்ணயிக்கப்பட்டால்தான் விவசாயிகளுக்கு உண்மையிலே நலன் உண்டாகும். எவன் உண்மையிலேயே நிலத்தில் பயிர் வைக்கிறானோ அவன் நிலத்தை விட்டு வெளியேற்றப்படாமல் அதை அனுபவிக்க முடியும். யாருக்கு எந்தத் தொழில் தேவையோ, அவனிடம் அந்தத் தொழிலுக்கான பொருள்களையும் ஒப்படைக்கவேண்டுமென்று மிகமிகத் தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொண்டு சர்க்கார் இதற்கு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கோருகிறேன்.

எனக்குப் பேசுவதற்குக் கொடுத்த காலம் குறுகியதாயிருந்ததால், மற்றொரு வாய்ப்புத் தந்தால் மேலும் விரிவாகப் பேசவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டு, என்னுடைய வெட்டுப் பிரேரணையை சட்ட மன்றத்தின் முன்னால் தாக்கல் செய்கிறேன். வணக்கம்.

11-16
a.m.

SRI T. K. SUBBIAH :

கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் ரெவின्यू மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரிக்கும் வகையில் சில வார்த்தைகள் சொல்ல முன் வந்தனளேன். ரெவின्यू சம்பந்தப்பட்ட மட்டிலே சரோத்திரியம் கிராமங்களிலே இன்னும் சில விஷயங்கள் பாதிக்கப்பட்ட நிலையிலே இருந்து கொண்டு வருகிறது என்பதை சர்க்கார் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். சரோத்திரியம் கிராமங்கள் பல வருஷ காலமாகச் சர்வே செய்யப்படும், செட்டில்மெண்டு ஆகாமல், சப்டிலிஷன் செய்யாமல் பட்டா விநியோகம் செய்யப்படாமலும் இருக்கின்றன. இந்தக் கிராமத்திலே வாழும் விவசாயிகளுக்கு சர்க்கார் தரும் கடன்களைப் பெறுவதற்கு வசதி இல்லாமல் மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஏனென்று கேட்டால், கூட்டுப் பட்டா என்ற காரணத்தைச் சொல்லி, விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுக்க மறுக்கிறார்கள் அதிகாரிகள். ஆகையால் சீக்கிரத்தில் இந்த கிராமத்திலுள்ள நிலங்களை சர்வே செய்து பட்டாக்கள் விநியோக விஷயத்தில் சர்க்கார் அதிக கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தின் கீழ் மூன்று வருஷ காலத்தில் செய்யப்படவேண்டிய வேலைகளெல்லாம் கடன் விநியோகம் செய்யப்படாமல் இருப்பதன் காரணத்தினாலே இந்தக் கிராமத்தில் நின்று போயிருக்கின்றன.

அதிகாரிகள் ஆராய்ந்து பார்க்காமல் தண்டத் தீர்வை விதிப்பதால் விவசாயிகள் கஷ்டப்படவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாகச் சொல்லவேண்டுமென்றால், சரோத்திரியம் கிராமத்திலே பின்னால் கடைமடையில் பாசனத்திலுள்ள அயன் கிராமங்களுக்கு கலுக்கை கொடுக்கப்படுகிறதே தவிர, சரோத்திரியம் கிராமங்களுக்கு கொடுக்கப்படவில்லை. உதாரணமாக, கிராமத்திற்கு சுற்றுவிட்ட நிலங்களிலெல்லாம் நீர்ப்பாசனம் செய்ய அனுமதி கிடைத்துவிடும். தனிப்பட்டவர்கள் எழுதி அதிகாரிகளுடைய அனுமதி பெற்றுக்கொண்டு விடுவதால், அவர்களிடமிருந்து

6th July 1957]

[Sri T. K. Subbiah]

தண்டத் தீர்வை வசூலிப்பதில்லை. இதர ஏழை விவசாயிகள் நடுவிலே நிலத்தை வைத்துக்கொண்டு அனுமதி வாங்க அவகாசம் கிடைக்காமல் தவிக்கிறார்கள். அவர்களிடமிருந்து நிச்சயமாகத் தண்டத் தீர்வை வசூலிக்கப்படுகிறது. இம்மாதிரி விவசாயிகள் பாதிக்கப்படும் வகையில் தண்டத் தீர்வை வசூலிப்பது சரியல்ல.

ஆற்றுக்கரையிலே வாழும் குடிமக்கள் தங்களுடைய பாதுகாப்புக்காக கிராமப் பாதுகாப்புக்காக, கரை ஓரத்தில் நாணல்கள் வைத்திருந்தால், அதற்குத் தண்டத் தீர்வை விதிக்கப்படுகிறது.

திருச்சிக்கு சமீபத்திலே கொள்ளிடத்தைச் சார்ந்து ராமநல்லீவு என்று ஒரு தீவு இருக்கிறது. அந்த நடுத்தீவில் மக்கள் வாழ்கின்றார்கள். கொள்ளிடத்தின் பிரவாகத்தால் மண் அரிக்கப்பட்டு கிராமம் பாதிக்கப்பட்டு விவசாயமும் பாதிக்கப்படுவதனால் நஷ்டமேற்படுகிறது என்று சர்க்காருக்கு மகஜர்கள் சமர்ப்பிக்கப்பட்டன. சர்க்காரும் ஓரளவுக்கு சுற்றிக் கரை போடவேண்டுமென்று டெண்டர்கள் கோரியிருக்கிறார்கள். அந்த நிலையில் பாதிக்கப்பட்ட கிராமவாசிகள் தங்களுடைய கிராமப் பாதுகாப்புக்காக, சர்க்கார் செய்யப்பட வேண்டியது போக, தாங்களே கிராமத்தைச் சுற்றி நாணல்கள் வைத்திருக்கிறார்கள். இதற்கும் தண்டத் தீர்வை விதிக்கப்படுகிறது. ஒரு வருஷத்தில் தள்ளுபடி செய்கிறார்கள். அடுத்த வருஷத்தில் பாதியை வசூலிக்கிறார்கள். பிறகு பூராவாகத் தண்டத் தீர்வை விதிக்கப்படுகிறது. அடிக்கடி அதிகாரிகளிடம் சென்று ஒவ்வொரு வருஷமும் அவர்களுடைய கோரிக்கைகளைத் தெரிவித்துக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. இதற்காக சர்க்காரிடம் அடிக்கடி தங்கள் எழ்மை நிலையைத் தெரிவித்துக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, இது விஷயமாக ஒரு நிரந்தரமான முடிவைச் செய்யவேண்டுமென்று ரெவின்யூ இலாகாவைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தின்கீழ் கிராமங்களிலே ரோடுகள் அமைக்கவேண்டுமென்று கேட்டால் எல்லா இடங்களிலும் இல்லாத ஒரு சட்டம் தனியாக இருக்கிறது. இரண்டு கிராமங்களுக்கும் மத்தியிலே ஒரு ரோடு அமைக்கவேண்டுமென்றால், அதற்காக வேண்டி தனி ஒருவருடைய நிலம் பாதிக்கப்பட்டால், கட்டாயமாக அவரிடமிருந்து நிலத்தை ஆர்ஜிதம் செய்ய சட்டங்கள் இருக்கின்றன. ஆனால், தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டங்கள் உள்ள கிராமங்களிலே ஒரு தனிப்பட்ட ஆள், நிலம் கொடுக்க மறுப்பார். அப்படி ஒத்துழைக்க இஷ்டம் இல்லாதவர்கள் வேண்டுமென்றே தங்களுடைய நிலத்தைக் கொடுக்க மறுத்தால், ஒரு கிராமத்தில் ரோடுகள் அமைக்கமுடியாத நிலை ஏற்படுகிறது. ஆகையால், மற்ற இடங்களில் உள்ளதைப்போல் தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்ட இடங்களிலே தனிப்பட்ட ஒருவர் ஒத்துழைக்க மறுத்தால், பாடம் மக்களுக்கு நன்மை செய்யும் வகையில் அந்த ரோடுகளை அமைக்க தனியாருடைய நிலத்தை ஆர்ஜிதம் செய்ய சட்டங்கள் செய்யவேண்டும். இந்த அளவு ரெவின்யூ இலாகா வகை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, புள்ளம்பாடி வாய்க்கால் என்பது எங்கள் தொகுதியிலே வொட்டப்பட்டபோகிறது. தனிப்பட்ட பட்டாதாரர்களுடைய சொத்தை எடுத்துக்கொண்டதற்கு நஷ்ட ஈடாக சர்க்கார் பணம் கொடுக்கக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். ஆனால், அந்தத்துறையிலேயே அங்கு நிறைய புறம்போக்கு நிலங்கள் இருக்கின்றன. பரதூர் போன்ற கிராமங்களில் புறம்போக்கு நிலம் நிறைய இருக்கிறது. தனிப்பட்ட மிராசதாரர்களுக்கு, அவர்கள் நிலத்தைக் கொடுத்து பாதகம் அடைந்ததற்குப் பரிவர்த்தனையாக புறம்போக்கு நிலம் விநியோகம் செய்தால் சர்க்காருக்குப் பொருள்கஷ்டம் இல்லை. புறம்போக்கு நிலங்கள் விநியோகம் செய்ததில் காலதாமதம் செய்யக்கூடாது.

மராமத்து இலாக்கா அவர்கள் புள்ளம்பாடி திட்டத்திற்காக ஒரு லட்சம் ரூபாய் வீதம் ஐந்து லட்சம் ரூபாய் பொருமான ஐந்து என்ஜின்கள் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். ஒரு ஆக்க வேலையில் ஈடுபடும்போது கிராமவாசிகள் தங்களுடைய பட்டா நிலங்களை இழந்து, அதற்கு பதிலாகப் பெறுவதற்கு வருஷக்கணக்கில் கரத்திருக்க முடியாது. ரெவின்யூ மந்திரி

[Sri T. K. Subbiah]

[6th July 1957]

அவர்கள் உடனடியாக அவர்களுக்கு நிலப் பரிவர்த்தனை செய்து, அவர்களுக்கு உடனடியாக நிலங்களைப் பட்டா செய்ய முயர்ச்சி செய்யவேண்டும். மராமத்து இலாகா வேலையைத் துவங்குவதற்கு அந்தக் கிராம வாசிகள் தடையாக இருந்தால் திட்டம் தாமதம் ஆகிவிடும். இந்த ஆண்டு செலவு செய்ய மானியக் கோரிக்கை 15 லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்யப்படாமல் தடங்கல் ஏற்படும். ஆகவே, ஆக்க வேலைக்கு இடையூறு இல்லாத வகையில், அந்த வேலையும் நிறந்தாராக நடைபெறவேண்டும். அதேசமயத்தில் விவசாயிகளும் பாதிக்கப்படாமல், 5 ஏக்கர், 10 ஏக்கர் நிலம் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு கொடுக்க வகை செய்யவேண்டும். அவர்கள் காத்திருந்து நஷ்டம் அடையாத வகையில் இந்த ஆண்டு மராமத்து இலாகா வேலை செய்வதற்கு முன்பாக ரெவின்யூ இலாகா புறம்போக்கு நிலங்களை விநியோகம் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

11-23
a.m.

SRI S. B. ADITYAN : சபைத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே பேசிய பேச்சுக்களிலே, முக்கியமாக இன்று காலை பேசிய பேச்சுக்களிலே, நிலச் சட்டங்களைக் கொண்டு வரவேண்டுமென்று சிலர் கோரியதை நாம் கேட்டோம். கனம் அங்கத்தினர் ஒருவர், நியாயவார சட்டம் கொண்டுவரவேண்டும் என்று கூறினார். இன்னொரு அங்கத்தினர், நில வெளியேற்றத் தடுப்புச் சட்டத்தைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கூறினார். அதற்கு ரெவின்யூ மந்திரி அவர்கள், “இந்தச் சட்டங்கள் சட்டப் புத்தகத்திலே இருக்கின்றன” என்று சொன்னார்கள். உண்மையிலேயே சட்டத்தை நிறைவேற்றுவது ஒன்று; அதை அமுலாக்குவது மற்றொன்று. இதுவரை இரண்டு நிலச் சட்டங்களை நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். 1955-ம் ஆண்டில் நில வெளியேற்றத் தடைச் சட்டம், அதாவது பாதுகாப்புச் சட்டம் என்ற பேயரால் நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். அதற்குபின், நியாய வாரச் சட்டத்தை, அதாவது 60, 40 சட்டத்தை நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். ஆனால், வடாற்காடு ஜில்லாவிலிருந்து வந்த மெம்பர்கள் சொன்னபோதும், ஏனைய ஜில்லாக்களிலிருந்து வந்த மெம்பர்கள் சொன்னபோதும், “இவ்வ போதுமான அளவுக்கு அமுலில் இல்லை” என்ற உண்மையை எடுத்துச் சொன்னார்கள்.

உதாரணமாக, என்னால் சொல்லமுடியும். செங்கற்பட்டு ஜில்லாவில் நில வெளியேற்றம் ஏராளமாக நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இரண்டு நாட்களுக்கு முன்னால், ரெவின்யூ அமைச்சரைப் பார்த்து, 1,500 பேர்கள் கையெழுத்திட்ட மகஜர் ஒன்றை அவரிடம் கொடுத்தேன். அதிலே, நில வெளியேற்றம் ஏராளமாக நடப்பதாகவும், இதுபற்றி புகார் செங்கற்பட்டு நகரத்திலுள்ள ரெவின்யூ டிவிஷனல் ஆபீசரிடம் கொடுத்ததாகவும், அவர் அதன்மேல் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் இதுவரை எடுக்கவில்லை என்றும் கண்டிருந்தது. இதுதான் இன்று நாம் காணும் உண்மை நிலை. ஆகவே, நில வெளியேற்றச் சட்டம் போதுமான அளவு அமுல் நடத்தப்படவில்லை என்பது புலனாகிறது.

இரண்டு நிலச்சட்டங்களை நாம் நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். இன்னும் நிலச் சட்டம் வந்துகொண்டிருக்கிறது. ஏற்கனவே நாம் நிறைவேற்றிய நிலச் சட்டங்கள் அமுல் படுத்தாமல் இருக்கும்போது, மேலும் புதிய புதிய நிலச் சட்டங்களைக் கொண்டுவருவதில் என்ன பயன்? என்றுதான் நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

இது ஏன் அமுலாக்கப்படவில்லை என்றால், இப்படி சட்டம் நிறைவேற்றியிருக்கிற விஷயமே மக்களுக்குத் தெரியாது. ஆகையால், முதலாவது நாம் செய்ய வேண்டிய காரியம் கிராமங்களிலே, எழுதப்படக்கூடத் தெரியாத மக்கள் பெருவாரியாக வசிக்கும் கிராமங்களிலே, இந்த நில வெளியேற்றத் தடைச் சட்டத்தை நிறைவேற்றியிருப்பதையும், நியாயவாரச்சட்டத்தை நிறைவேற்றியிருப்பதையும் தமக்கு அடித்து, வாசச் சொல் மூலமாக வெட்டியான் தலையாரியைத் தெருத் தெருவாக அனுப்பி பகிரங்கப்படுத்த வேண்டும்.

ஏற்கனவே நான் சொல்லியபடி, சுமார் 300 மனுக்கள் செங்கற்பட்டு ரெவின்யூ டிவிஷனல் ஆபீசர் வசம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. கொடுக்கப்பட்டு மூன்று மாதங்கள் ஆகின்றன. ஒரு ரூபாய் ஸ்டாம்பு ஒட்டி மனு

6th July 1957]

[Sri S. B. Adityan]

செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். “எங்கள் நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றி விட்டார்கள்; கூடியசீக்கிரத்தில் எங்களிடம் நிலத்தைக் கொடுங்கள்” என்று சட்டத்தில் குறிப்பிட்டபடி ஒரு ரூபாய் ஸ்டாம்பு பேப்பரில் எழுதிக்கொடுத்தும், மூன்று மாத காலமாக எவ்வித நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. இதற்கு காரணம் என்னவென்று தெரியவில்லை. ஆகையால் நான் யோசனை சொல்வது என்னவென்றால், முதலாவது: இரண்டு நிலச் சட்டங்கள் நிறைவேற்றியிருப்பதை கிராமங்களிலுள்ள மக்களுக்குத் தெரியக்கூடிய அளவுக்கு பகிரங்கப்படுத்த வேண்டும். இரண்டாவதாக: ரெவின்யூ டிவிஷனல் ஆபீசர்களுக்கு சர்க்கார் உத்திரவிடவேண்டும். அதாவது, மனுக்கள் வந்தால், அவைகளை மாதக்கணக்கில் கையிலே சும்மாவைத்திருக்காமல், அப்போதைக்கப்போது பைசல் செய்யவேண்டுமென்று அரசாங்கம் உத்திரவிடவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

மேலே குறிப்பிட்ட இரண்டு பொதுவான பிரச்சனைகள் போக, குறிப்பாக நெல்லை ஜில்லாவின் பிரச்சனை இரண்டொன்றைப் பற்றிக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஒன்று பனைவரி. மற்ற ஜில்லாக்களில் பனை மரத்துக்கு வரி இல்லை. ஆனால், நெல்லை ஜில்லாவிலும், இராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் ஒரு பகுதியிலும் பனை மரத்துக்கு வரி போடப்பட்டது. பிரிட்டிஷார் இந்த நாட்டை ஆண்டுகொண்டிருந்தபோது, பனை மரங்களுக்கு வரி போட்டார்கள். இந்த வரி அநியாயமான வரி, தவறான வரி, பச்சை மரத்துக்கு வரி போடுவது பாவம் என்று பிரசாரம் செய்யப்பட்டது. பிரிட்டிஷார் போட்ட இந்த வரியை எதிர்த்து காங்கிரஸ்காரர்கள் உட்பட—பொதுமக்கள் பெருவாரியாக கிளர்ச்சி செய்ததன் காரணமாக வெள்ளைக்காரர்கள் வெளியேற்றிவிட்டார்கள். சுதந்திர அரசாங்கம் வந்த பிறகு, திரு. காளா வெங்கட ராவ் அவர்கள் ரெவின்யூ மந்திரியாக இருந்த காலத்தில், திரு. கோபால் ரெட்டி அவர்கள் நிதி மந்திரியாக இருந்த காலத்தில், “இந்த வரியை ரத்துசெய் வோம்” என்று வாக்களிக்கப்பட்டது. பல ஆண்டுகள் கடந்து உருண்டோடி விட்டன. இருந்தாலும் சட்டசபையில் அங்கத்தினர்களுக்குக் கொடுத்த வாக்குறுதி நிறைவேற்றப்படாமல் இருந்தது. அதன்பிறகு, ராஜாஜி மந்திரி சபை அமைத்து, இங்கே ஆட்சி நடந்தபோது 1954-ம் ஆண்டு, பிப்ரவரி மாதத்தில் இந்தப் பனை வரியை ரத்து செய்கின்றோம் என்று அரசாங்கம் உத்தரவு செய்தது.

அந்த உத்தரவில் என்ன கண்டிருக்கிறது? அதிலுள்ள அந்த தவறை தான் நான் இப்போது எடுத்துச் சொல்லுகிறேன். பனைவரி ரத்து என்று சொன்ன அதேநேரத்தில் பனை மரத்திற்கு வரி போடுவதற்குப் பதிலாக நில வரியைக் கூட்டுவதற்காக, ஏக்கரா ஒன்றுக்கு இரண்டணு வீதம் சேர்த்து வரி போட்டு விட்டார்கள். அப்பொழுது என்ன ஆகிறது? பெயர் மட்டும் தானே மாறி இருக்கிறது? பனை மரத்துக்கு விதித்த வரி அப்படியே தானே இருக்கிறது என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன். ஆகவே, 1954-ம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதம் போட்ட உத்திரவிலே சில மாறுதல் செய்ய வேண்டுமென்று நான் கோருகிறேன்.

அந்த உத்தரவிலே தவறு நடந்தது. பாரபட்சமாக நடந்தது, என்னவென்றால்—நான் முக்கியமாகச் சொல்லவேண்டியது—பனை மரத்துக்கு வரி இராமநாதபுரம் ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரையில் அங்கு பூராவாக ரத்து செய்யப்பட்டது. இராமநாதபுரம் ஜில்லாவிலுள்ள ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர், சாத்தூர் தாலுகாவிலிருந்து பனைவரி ரத்து செய்யப்பட்டது. அதற்குப் பதிலாக வேறு ரூபத்தில் வரி போடாமல் ரத்து செய்யப்பட்டது. ஆனால், திருநெல்வேலி ஜில்லாவிலே மட்டும் பனைவரியை ரத்து செய்கிறோம் என்று சொல்லி, நிலத்தின்மீது உபரி வரியாக, ஏக்கரா ஒன்றுக்கு இரண்டணு அதிகப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு கிராமத்துக்கு 400 முதல் 500 ரூபாய் வரையில் அரசாங்கத்திற்கு வருமானம் இந்த வகையில் வருகிறது. ஆகையால், நான் அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்வது என்னவென்றால், 1954-ம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதம் வெளியிட்ட உத்தரவில், இராமநாதபுரம் ஜில்லாவுக்கு என்ன சலுகை கொடுக்கப்பட்டதோ, எப்படி இராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் பனைவரி ரத்து செய்யப்பட்டதோ, அதேபோல், திருநெல்வேலி ஜில்லாவிலுள்ள பனைவரி—இப்போது வேறு ரூபமாக நிலத்தின்மீது உபரி

[Sri S. B. Adityan]

[6th July 1957]

வரியாக விதிக்கப்படுகிறதே அந்த வரி—ரத்து செய்யப்படவேண்டும். அந்த உத்தரவை இந்த அளவுக்குத் திருத்தியமைக்க வேண்டுமென்று அரசாங்க திற்கு நான் ஆலோசனை சொல்லுகிறேன்.

இது முக்கியமாக இந்தச் சமயத்தில் தேவைப்படுகிற காரணம் திருநெல் வேலி ஜில்லாவில் மழை பொய்த்துப் போய் அங்கு பஞ்ச நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தம்முடைய உரையில்லுக்கட இதைப்பற்றி குறிப்பிட்டிருக்கிறார். அங்கு மக்கள் வரி கொடுக்க மிகவும் கஷ்டப்படுகிற இந்த நேரத்தில் பனைவரிக்குப் பதிலாக திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் புகுத்தப்பட்ட உபரி நில வரியை (Land revenue surcharge) ரத்துசெய்ய வேண்டுமென்று நான் கோருகிறேன். இப்படிச் செய்வதினால், அந்தப் பகுதியில் இருக்கும் பெருவாரியான மக்களிடையே ஆளுகின்ற கட்சிக்குச் செல்வாக்கு குறைவாயிருப்பதற்கு இந்த உபரி நிலவரியும் ஒரு காரணமாகும். ஆகவே, நான் அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்வது என்ன வென்றால், ஆளும் கட்சிக்குச் செல்வாக்கு தேட வேண்டும் என்ற முறையிலாவது பனைவரிக்குப் பதிலாக போடப்பட்டிருக்கும் உபரி நில வரியை ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இன்னும் ஒரு ஆலோசனை கூறி என் உரையை முடித்துக் கொள்கின்றேன். அதாவது, “உணவு உற்பத்திப் பெருக்கம்” (Grow More Food Campaign) என்ற ஒரு திட்டம் அமுல் செய்யப்பட்டது. அந்தத் திட்டம் 1946-ம் வருஷத்தில் அமுல் செய்யப்பட்டது என்பது அங்கத்தினர்கள் எல்லோருக்கும் ஞாபகம் இருக்கலாம். அப்பொழுது உணவுப் பங்கிடு முறை (ration) இருந்தது. உணவு உற்பத்தியை அதிகரிக்க வேண்டுமென்று வெள்ளைக்காரர்கள் காலத்திலே கொண்டு வந்த திட்டத்தை, திரு. பிரகாசம் அவர்கள் முதல் மந்திரியாக இருந்த காலத்திலும் தொடர்ந்து நடத்தினார்கள். உணவு உற்பத்தியை அதிகரிக்க வேண்டுமென்ற திட்டத்திலே கிணறுகள் வெட்டுவதற்கு மான்யம் கொடுக்கப்பட்டது. அதற்காக கிணறு ஒன்றுக்கு 300 முதல் 500 ரூபாய் வரையில் மான்யம் கொடுக்கப்பட்டது. அப்படிக் கொடுக்கப்பட்ட பணத்தை இந்த ஆண்டிலே திரும்பக் கொடுத்தவிடவேண்டுமென்று சர்க்கார் கெடுபிடியாக நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறார்கள். நெல்லை ஜில்லாவிலும், இன்னும் மற்ற ஜில்லாக்களிலும் இம்மாதிரி செய்கிறார்கள் என்று கனம் அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். அதற்குக் காரணம் கிணறுகள் சரியானபடி வெட்டப்படவில்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. பத்து அல்லது எட்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் வெட்டப்பட்ட கிணறுகளை இப்பொழுது போய்ப் பார்த்து, அவைகள் சரியானபடி வெட்டப்படவில்லை என்று காரணத்தைச் சொல்லி, முன்னால் மான்யமாகக் கொடுத்த தொகையை இப்பொழுது திருப்பிக் கேட்கிறார்கள். இதைப்பற்றி ரெவின்யூ மந்திரி அவர்களிடம் நேரில் சொல்லியிருக்கிறேன்.

இந்தப் பணத்தைத் திரும்பக் கேட்பதற்கு இன்னொரு காரணத்தையும் சொல்கிறார்கள். அதாவது, கிணற்றில் ஆறு அடி தண்ணீர் இல்லை என்பது. நெல்லை ஜில்லாவில் எட்டு ஆண்டுகள் ஆகியும், சில ஜில்லாக்களில் ஆறு ஆண்டுகள் ஆகியும், இத்தனை காலத்திற்குப் பிறகு, முன்னால் மான்யமாகக் கொடுக்கப்பட்ட ரூ. 400 அல்லது ரூ. 500 என்னும் தொகையைத் திரும்பக் கொடுக்கச் சொல்லும்போது, கிணற்றில் ஆறு அடி தண்ணீர் இல்லை என்ற காரணம் சொல்லப்படுகிறது. அந்தப் பகுதிகளில் கிணற்றில் ஆறு அடித் தண்ணீரைப் பார்க்கவே முடியாது. நிதி அமைச்சர் அவர்கள், தம்முடைய பட்ஜெட் உரையில், “ஆனால், நம் ராஜ்யத்தின் தெற்கு முனையில் மட்டும் இரண்டு பருவ மழையும் பொய்த்தன. திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் சங்கரன்கோயில், நாங்குனேரி, ஸ்ரீவைகுண்டம் ஆகிய பகுதிகளிலும், கன்னியாகுமாரி மாவட்டம் முழுவதிலும் மழை மிகவும் குறைவு. இந்த இடங்களில் உள்ள சில பகுதிகளில் பயிர்கள் எல்லாம் வாடி, மக்களுக்கு ஓரளவு அல்லல் ஏற்பட்டது. இப்போது, இந்தப் பகுதிகளில் பஞ்ச நிவாரண வேலைகள் வேண்டிய அளவிற்கு மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன” என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதாவது, இந்தப் பகுதியில் மழை இல்லை. மழை பெய்யாமலிருக்கும்போது கிணற்றிலே எப்படித் தண்ணீரைக் காண முடியும்? அதுவும் 6 அடித் தண்ணீரை எப்படியும்

6th July 1957]

[Sri S. B. Adityan]

பார்க்கமுடியும்? கிணற்றில் ஆறு அடித் தண்ணீர் இல்லை என்ற காரணத்திற்காக, பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் கொடுத்த தொகையைத் திருப்பிக் கொடுக்கச் சொல்லி, அதற்காக ரொம்ப கெடுபிடியான நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது. சாமான்கள் ஐப்பதி செய்யப்படுகின்றன. வீட்டுக் கதவைப் பிடுங்கிக் கொண்டும் போய்விடுகிறார்கள். மழை இல்லாத இடங்களில் ஆறு அடித் தண்ணீரை கிணற்றில் எப்படி காட்ட முடியும்? இதை ஆலோசனை செய்து, அரசாங்கம் இந்த விஷயத்தில் தலையிட்டு, இது மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து கிடைத்த மான்யம் என்றால், உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். கெடுபிடியான ஐப்பதி முதலிய நடவடிக்கைகளை உடனடியாக நிறுத்தவேண்டும் என்று கனம் ரெவினியூ மந்திரி அவர்களுக்கு ஆலோசனை கூறி, என்னுடைய வார்த்தையை இத்துடன் முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

* **SRI J. MATHA GOWDER :** சபாநாயகர் அவர்களே, ரெவினியூ 11-34 a.m.
மந்திரி அவர்கள் கோரியிருக்கும் மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். நிலவரியை ஒரு அஸ்திவாரமாகக் கொண்டதான் நாட்டை நல்ல முறையில் கொண்டு செல்ல முடியும். இதரவரியினங்கள் நிலவரி என்னும் அஸ்திவாரத்தின் மேல் எழுப்பப்படும் மேல் கட்டிடங்கள் போன்றவை. நாட்டை நல்ல முறையில் நிர்வாகம் செய்வதற்காகத்தான் இந்த வரிகளையெல்லாம் விதிக்கிறோம்.

இந்த நில வரியானது மிக முக்கியமான வரி ஆகும். இதன் மூலமாகத்தான் தொன்று தொட்டு அரசாங்கம் நல்ல முறையில் நடத்தப்பட்டு வந்திருக்கிறது. ரெவினியூ மந்திரி அவர்கள் கோரியிருக்கும் மான்யத் தொகை அவ்வளவு அதிகம் என்று சொல்லிவிட முடியாது. அதை அதிகரிக்கவேண்டுமென்று நான் யோசனைகூற விரும்புகிறேன். காரணம் என்னவென்றால், நில வரியை ரெவினியூ அதிகாரிகள்—அதாவது தண்டல்காரர் முதற்கொண்டு கலெக்டர் வரையுள்ள அதிகாரிகளை வைத்துக்கொண்டு தான் வசூல் செய்கிறோம். இதை வசூலிப்பதற்கு எத்தனையோ சிப்பந்திகள் வேண்டியிருக்கிறது. அதே சிப்பந்திகள் நில வரியை மட்டும் வசூல் செய்துகொண்டு இருந்துவிடுவது இல்லை. உதாரணமாக, ஒரு கிராம மணியயக்காரர், கணக்கப்பிள்ளை, நிலவரியை மாத்திரம் வசூல் செய்துவிட்டு சும்மா இருப்பது இல்லை. ஒருவர் பிறந்தது முதற்கொண்டு சாகும் வரை விலும், அவரைப்பற்றி சகல கணக்குகளையும் வைப்பது கிராம அதிகாரிகளுடைய கடமையாக இருக்கிறது. ஜனனத்திலிருந்து மரணம் வரையில் அவர்தான் கணக்கு எடுக்கிறார். அப்படியிருந்தும், அவர்களுக்குப் போதிய ஊதியம் கொடுப்பதில்லை என்று நாமே பேசிக்கொண்டிருக்கிறோம். அப்படியிருக்க அவர்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் மான்யம் அதிகம் என்று சொல்லிவிட முடியாது. அப்படிச் சொல்வது தவறு என்று நான் நினைக்கிறேன்.

நீலகிரி ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரை, அங்குள்ள கிராம அதிகாரிகளையும் மற்ற ஜில்லா கிராம அதிகாரிகளையும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கக்கூடாது. அவர்கள் குளிர்ப்பிரதேசத்தில் வசிக்கிறார்கள். நீலகிரியிலுள்ள மற்ற இலாகா சிப்பந்திகளுக்கு hill allowance கொடுக்கப்படுகிறது. குளிர், மழை முதலியவைகளிலிருந்து தங்களைக் காப்பாற்றிக்கொள்ள, கம்பளி, உடை முதலியவைகள் தைத்துக்கொள்வதற்காக அதிகச் செலவு ஏற்படும் என்ற காரணத்தால் hill allowance கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால், கிராம அதிகாரிகளுக்கும், மற்ற கிராம சிப்பந்திகளுக்கும்—அதாவது மணியக்காரர், கர்ணம், தண்டல்காரர், தலையாரி போன்றவர்களுக்கு hill allowance கொடுக்கப்படுவதில்லை. ஆகவே, நீலகிரி, இன்னும் இதுபோன்ற மலைப் பிரதேசங்களிலுள்ள கிராம சிப்பந்திகளுக்கும் மலை அலவன்ஸ் கொடுக்க வேண்டுமென்று சர்க்காரை மிகப் பணிவோடு நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

அவர்களை உதாசினம் செய்துவிட்டால் கிராம நிர்வாகம் நல்ல முறையில் நடக்காது என்பதை நாம் நன்றாகத் தெரிந்திருக்கிறோம். அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு ஓரளவு உற்சாகம் கொடுப்பது சர்க்காருடைய கடமை என்பதையும் நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[Sri J. Matha Gowder]

[6th July 1957]

மலை அலவன்ஸ் கொடுக்க இந்த வருஷ பட்ஜட்டில் அதிகத் தொகை ஒதுக்கவில்லையென்றால், அதற்கு ஓரளவு மலப்பு பிரதேசத்தில் உள்ள நிலங்களுக்கு—ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ஒரு அணு வீதம் சர்ச்சார்ஜ் அதிகமாக விதித்து, இவர்களுக்கு மலை அலவன்ஸ் கொடுக்க உடனடியாக ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். சர்ச்சார்ஜ் விதித்தால் ஏராளமான சிறுநிலச் சொந்தக்காரர்கள் பாதிக்கப்படுவார்களோ என்று சர்க்கார் கருதினால், 50 ஏக்கருக்குமேலே நிலம் வைத்திருப்பவர்களுக்கு இந்த வரி விதிக்கலாம். அப்படிப்பட்டவர்கள் நிலகிரிப் பிரதேசத்தில் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். உதாரணமாக, ஒவ்வொரு வெள்ளைக்கார கம்பெனிக்கும் சொந்தமாக ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் இருக்கின்றன. இப்பொழுது அவர்கள் கொடுக்கும் வரியை இரட்டித்தால்கூட அவர்கள் பாதிக்கப்படமாட்டார்கள். சுமார் 50 ஏக்கருக்கு கீழ் நிலம் வைத்திருப்பவர்களுக்கு தற்போது இருக்கும் முறைப்படி வரியை விதித்துவிட்டு, 50 ஏக்கருக்கு மேல் வைத்திருப்பவர்களுக்கு அதிக வரியை விதித்தால் எந்தவிதமான இடைஞ்சலும் இருக்காது என்று நான் நினைக்கிறேன். மலைப்பிரதேசத்தில் ஒரு ஏக்கர் நிலம் ஏழாயிரம் ரூபாய்வரை மதிப்பிடப்படுகிறது. ஐம்பது ஏக்கர் வரை வைத்திருப்பவர்களைக்கூட ஏழை என்று கருதிவிடமுடியாது. இதற்காலும் 50 ஏக்கருக்குமேல் வைத்திருப்பவர்களுக்கு வரி விதிக்கலாம், அதிலும் இரண்டு மடங்காக வரியை வசூல் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, அந்தத் தொகையில் ஓரளவை கிராம அதிகாரிகளுக்கு சம்பள உயர்வு மூலமாகவும் hill allowance மூலமாகவும் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

அதேநேரத்தில் கிராம போலீஸ் என்ற பெயரில் தண்டல்காரர், தலை யாரி முதலியவர்கள் இருக்கிறார்கள். அந்தக் கிராமப் போலீசாருக்கு—மலைப்பிரதேசத்தில் இருப்பவர்களைப் பொறுத்தவரையில்—கொடுக்கப்படும் சம்பளம் குறைவு. கம்பனி உடை ஒன்று தயார் செய்துகொள்ளவேண்டுமானால் 6 மாத சம்பளத்தைச் செலவு செய்யவேண்டும். போலீஸ் காரர்களுக்கு மலைப் பிரதேசத்தில் கம்பனி உடை கொடுக்கப்படுகிறது. அதேமாதிரி கிராம போலீஸ்காரர்களுக்கும் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று நான் சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். தவிர நிலகிரியிலே லீஸ்திலங்களாக இருக்கின்றன. சர்க்காருக்குச் சொந்தமான நிலங்கள் லீஸ்திலங்களாக கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதில் உருளைக்கிழங்கு சாகுபடி செய்யப்படுகிறது. சாகுபடி செய்வார்கள் காலந்தோறும் லீஸ் ரெனியூ செய்கிற முறை வைத்துக்கொண்டிருப்பதால், நிலத்தை நல்ல முறையிலே வைப்பதில்லை. அடுத்த வருஷம் ரெனியூ செய்கிறார்களோ இல்லையோ என்ற நிலையில் இருக்கிறார்கள். அந்த நிலங்களை, நிலமில்லாத வர்களாகப்பார்த்து பட்டா செய்துவிட்டால் அவர்கள் நல்ல முறையிலே சாகுபடி செய்வார்கள் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மண் அரிப்பு ஏற்படாதிருப்பதற்காக சர்க்கார் வேண்டிய தொகை ஒதுக்கியிருக்கிறது. அதன் பயனை நிலகிரியில் நல்ல பலன் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த வருஷம் மண்ணரிப்பு தொகையை நல்ல முறையில் மறுபடியும் அவர்களுக்கு உற்சாகம் கொடுக்க செலவு செய்து தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டும். இன்றைக்கு நம் நாட்டில் 40 சதவீதம் உணவுப் பொருள் உற்பத்தி அதிகரிக்கவேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. 40 சத வீதம் உற்பத்தி செய்ய வேண்டியதில் உருளைக்கிழங்கு ஒரு முக்கியமான உணவுப்பொருள். உருளைக்கிழங்கு சாகுபடிக்கு தற்போது நல்ல முறையில் நிலம் இல்லாத காரணத்தால் உற்பத்தி குறைந்துகொண்டு வருகிறது. சர்க்கார் இடத்திலே இருக்கும் புரம்போக்கு நிலங்களை சரியானபடி சர்வே செய்து நிலம் இல்லாதவர்களுக்கு அதைக்கொடுத்து உருளைக்கிழங்கு சாகுபடி செய்வதற்கு உற்சாகம் கொடுத்தால்தான் உணவுப்பொருள் உற்பத்தி அதிகரிக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தற்போது அவர்களுக்கு இருக்கும் நிலத்தைவைத்துக்கொண்டு மறுபடியும் சாகுபடி செய்துகொண்டு போனால், மண்ணின் தரம் குறைகிறது. நல்ல பலன் கிடைக்கவேண்டிய காரணத்தால் புரம்போக்கு நிலங்களை சர்க்கார்கொடுத்து உதவி செய்யவேண்டும். அதேநேரத்திலே மத்திய சர்க்காரிடத்திலே வெலிங்டன் பிரதேசத்தில் இரண்டாயிரம் ஏக்கர் 99 வருஷ லீஸுக்கு வாங்கப்பட்டிருக்கிறது. தொண்டூர்நென்பது வருஷத்திற்குப் பிறகும் ஆயிரம் ஏக்கர் ஸெண்டரல் கவர்ன்

6th July 1957]

[Sri J. Matha Gowder]

மெண்டிடம் இருக்கிறது. அதை என்ன செய்கிறார்கள் என்றால் ஏலத்தில் விட்டு விவசாயத்திற்கு கொடுக்கிறார்கள். ஏலத்தில் 10 அல்லது 20 மடங்கு அதிகம் கொடுத்து வருஷந்தோறும் கைமாறும் காரணத்தால் சரியான பலன் ஏற்படுவதில்லை. அந்த நிலத்தில், மத்திய சர்க்காருக்குத் தேவையான நிலத்தை வைத்துக்கொண்டு, பாக்கியை அவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

* SRI P. S. CHINNADURAI : மதிப்புக்குறிய சபாநாயகர் அவர் 11-45 களே, ... a.m.

MR. SPEAKER : கட்சித் தலைவர் என்ற சலுகை இதில் கிடையாது. பத்து நிமிஷந்தான் பேசவேண்டும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

SRI P. S. CHINNADURAI : மதிப்புக்குறிய சபாநாயகர் அவர்களே, நிலவுடமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்டவேண்டும். இவ்வாறு உச்ச வரம்பு கட்ட சட்டம் கொண்டுவர இந்த ராஜ்ய சர்க்கார் முயற்சி எடுக்காததை கண்டித்து என்னுடைய வெட்டுப்பிரேரணையை சபை முன்பு வைத்து அதை சபை ஏற்றுக்கொள்ளவிரும்புகிறேன். விவசாயத்தை நம்பியுள்ள நம் நாட்டிலே நிலப்பிரச்சனை தீர்க்கப்படுவது மிகவும் அவசியமானது. அவசரமானது. நிலப்பிரச்சனை தீர்க்கப்படாத வரையில் இந்த நாட்டு மக்களின் வாழ்க்கையில் பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வு என்றும் சிக்கலுக்கு ஒரு பொழுதும் முடிவு காண்பதற்கு முடியாது. சோஷலிஸ பொருளாதார அமைப்பிலே கூட நிலப்பிரச்சனை தீர்க்கப்படுவது என்பது ஒரு முக்கியமான அம்சம். (Deputy Speaker in the Chair).

இவைகளையெல்லாம் மனதில் வைத்துக்கொண்டுதான் நம் தேச பிதா காந்திஜி இந்த நாட்டிலே உழைப்பவனுக்கு நிலம் சொந்தமாக்கப்படவேண்டும் என்ற லட்சியத்தை முதன் முதல் எல்லோருக்கும் அறிவித்தார். இன்றைக்கு காந்திஜி மறைந்து கிட்டத்தட்ட பத்து ஆண்டுகள் ஆகப்போகிறது. இதற்கிடையிலே காந்தியப்பாதையிலே காந்தியின்போரால் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டவர்கள் தங்களுடைய கடமையை மறந்து தாங்கள் செய்ய வேண்டிய செயலை மறந்து இருந்த காரணத்தால் இன்னும் கூட நிலப் பிரச்சனைக்கு முடிவு காணமுடியாத நிலைமை நீடிக்கிறது. பத்து ஆண்டுகளுக்குள் எப்போதோ நில சீர்திருத்தம் கொண்டு வந்திருக்க முடியும். நில உடமைக்கு உச்சவரம்பு கட்டியிருக்கமுடியும். அதை செய்ய தவறியிருக்கிறார்கள் ஆளும் கட்சிக்காரர்கள். தற்சமயம் ஆட்சியில் இருக்கிற காங்கிரஸ் கட்சிக்காரர்கள் தான் முன்னரும் ஆட்சியில் இருந்திருக்கிறார்கள். அவர்களும் கொண்டு வரவில்லை உச்ச வரம்பு கட்டுகிற சட்டம். இந்த சர்க்காரும் கொண்டு வரவில்லை. இதற்கு மாறாக இந்த இடைக்காலத்திலே நிலம் உழைக்கிறவர்களுக்கு சொந்தம் என்று சொன்னார்கள். சோஷலிஸ பாணியில் நிலம் உழைப்பவனுக்கு சொந்தம், நெற்கதிர் அறுப்பவனுக்கு சொந்தம், தணி வெளுப்பவனுக்கு சொந்தம் என்று கேலி சொன்னார்கள். நல்லவேளையாக காந்திஜியின் உபதேசத்தை மக்கள் மறக்காத காரணத்தான் இப்பொழுது ஆட்சியிலுள்ள காங்கிரஸ்காரர்கள்கூட நில சீர்திருத்தம் கொண்டு வர வேண்டும் என்ற அவசியத்தை உணரக்கூடிய நிர்பந்தம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. நில சீர்திருத்தம் கொண்டுவருவது இன்னும் தாமதமாக்கப்படுகிறது. இதே பிரதமர் அவர்கள் இதற்கு முன்பு முதன் முதலாக இந்த பிரதமர் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டபோது நிலசீர்திருத்தம் கொண்டு வரப்போவதாகச் சொன்னார். குடியாத்தம் உபதேர்தலிலே இதைப்பற்றி பிரசாரம் ஆகியது. ஆனால் குடியாத்தம் உபதேர்தல் முடிந்து மூன்று ஆண்டுகள் கழிந்து போனாலும் இன்னும் நில சீர்திருத்தம் அகண்ட ரீதியில் கொண்டுவர ஆலோசனை நடத்தப்படுவதாகச் சொல்லப்படுகிறதே தவிர உடனடியாக நில சீர்திருத்தம் ஏற்பட வழி வகை எதும் செய்யப்படவில்லை என்பது மிகவும் வருத்தத்திற்குரிய விஷயமாகும். நில உச்ச வரம்பு சட்டம் வருகிறது. என்று சொல்லுவதானது அதிக நிலத்தை வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்கள் அதை பிரித்தக்கொள்ளவேண்டும் என்பது நோக்கமல்ல. உணவு உற்பத்தி பெருக நிலப்பிரச்சனை சரியானபடி தீர்க்கப்பட வேண்டும் என்று மீண்டும் வலியுறுத்தி வேண்டிக்கொள்கிறேன். உச்ச வரம்பு கட்டுகிற சட்டம் உடனடியாகக் கொண்டுவந்தால் உற்பத்தி பெருக

[Sri P. S. Chinnadurai]

[6th July 1957]

வழிமுறைகள் ஏற்படும். கால தாமதம் செய்வது மிக ஆபத்தானது. எனக்கு முன்னாலே பேசிய பல நண்பர்கள், ஆட்சியாளர் கட்சியில் உள்ளவர்களும், நல்லமாதிரியான சட்டங்கள்கொண்டுவரவேண்டியதன் அவசியத்தை சூசமாக குறிப்பிட்டார்கள். குறிப்பாக மாயவரம் கனம் அங்கத்தினர் நாராயணசாமி நாயுடு அவர்கள் அதை வலியுறுத்தி கூறியிருக்கிறார்கள். மாயவரம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ நாராயணசாமி நாயுடு அவர்கள் இதனை எவ்வளவு நன்றாக வலியுறுத்திக் கூறு முடியுமோ அவ்வளவு நன்றாக வலியுறுத்திக் கூறியிருக்கிறார்கள். எங்கள் தரப்பில் இருக்கிறவர்கள் இதைச் சொன்னாலும் “இவர்கள் ஏதோ இரண்டு பேர்கள் சட்ட சபைக்கு வந்திருக்கிறார்கள்.” என்று சொல்லக்கூடும். ஆனால், இங்கே நல்ல வேளையாக மாயவரம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ நாராயணஸ்வாமி நாயுடு அவர்கள் இதனைக் கூறியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் சொன்னதையாவது அரசாங்கத்தார் ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன். உச்சவரம்புக் கட்டுவதற்கான சட்டத்தை உடனே கொண்டுவருவதற்குரிய சூழ்நிலையானது சிருஷ்டிக்கப் பட்டிருக்கிறது என்று இதற்கு முன்பே கூறியிருக்கிறார்கள். அந்தச் சூழ்நிலையைப் பக்குவமாகப் பயன்படுத்திக்கொள்வதற்கு இந்த அரசாங்கம் முன்வர வேண்டும் என்பதுதான் எனது வேண்டுகோள் ஆகும். அவ்வாறு முன்வராமல் காலம் கடத்திக்கொண்டிருப்பார்களானால், வீணாக மக்களின் கோபத்திற்கு ஆளாக வேண்டிய அவசியம் நேரிடும் என்று நான் எச்சரிக்கை செய்யாமல் இருக்க முடியவில்லை. இதை மிக அலட்சியமாக கவனிப்பவர்கள் இருப்பார்கள். முதலாளத்தார் உபதேர்தல் அவர்களையே கண்களைத் திறந்துவிட்டும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். முதலாளத்தார் உபதேர்தலில் முடிவு இந்த ராஜ்யத்திற்கு ஏற்பட்டிருக்கும் மிக மோசமான படுதோல்வி ஆகும். வேறு ஒரு ஜனநாயக நாடாக இருக்குமேயானால், இந்தத் தோல்வியை மிகப் பெரிதாகக் கருதியிருப்பார்கள். நல்லதொரு ஜனநாயகப் பண்பாட்டையும், ஜனநாயக சம்பிரதாயத்தையும் நோக்கிச் செல்ல வேண்டிய இந்த சர்க்கார் முதலாளத்தார் உபதேர்தலின் முடிவை ஒரு சரியான படிப்பினையாக எடுத்துக்கொண்டு, நில உடமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்டும் சட்டத்தை உடனே கொண்டுவர வேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய முதல் வேண்டுகோள் ஆகும். மேலும், வினோபாஜி அவர்களால் தோற்றுவிக்கப்பட்டிருக்கும் இயக்கத்தின் மூலமாகவே இந்த நாட்டில் நிலப் பிரச்சனையானது தீர்ந்துவிடும் என்று தோரணையில் இந்த ராஜ்யத்தின் அமைச்சர்கள் பலர் பேசி வந்திருப்பதை அரசாங்கத்தாரின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். அம்மாதிரியான ஒரு எண்ணத்தை நாட்டிலே வளர்ப்பதன் மூலம் சட்டத்தின் மூலம் பரிசாரம் காணவேண்டிய அவசியம் இருப்பதை இந்த அரசாங்கத்தார் தவிர்க்க முற்படுகிறார்களோ என்ற சந்தேகம் எனக்கு ஏற்படுகிறது. வினோபாஜி அவர்களின் இயக்கத்தினால் ஒரு உரிய சூழ்நிலையேதான் உண்டாகக் முடியும். அந்த இயக்கத்தின் மூலம் மக்கள் பயன் பெற வேண்டுமானால் சரியான சட்டங்களை இயற்றியாக வேண்டும் என்று சொல்லவிரும்புகிறேன். நில உடமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்டுவதையார் எதிர்ப்பார்கள்? எதிர்ப்பவர்கள் எத்தனை பேர்கள் இருக்க முடியும்? அவர்கள் அரசாங்கம் கொண்டுவரும் உச்சவரம்புச் சட்டத்தை எதிர்த்து சமாளிக்க முடியுமா என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

ஸ்ரீ. ஆர். சிதம்பரபாரதி எழுந்தார்.

DEPUTY SPEAKER : The hon. Member is not yielding. The hon. Member P. S. Chinnadurai may continue his speech.

SRI P. S. CHINNADURAI : இந்த ராஜ்யத்தில் நில உடமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்டும் சட்டத்திற்கு மிகச் சிலரே எதிர்ப்பாளர்களாக இருப்பார்கள் ஆனால் உச்ச வரம்பு கட்டும் சட்டத்திற்கு ஆதரவாக இருப்பவர்களோ மிகப் பலராக இருப்பார்கள். அந்த மிகப் பலருடைய கூட்டத்தின் மத்தியிலே இந்த மிகச் சிலரின் ஆட்சேபங்கள் அமிழ்ந்து போய்விடும் என்று நான் உறுதியாகக் கூறுகிறேன். ஆகவே மக்களின் ஆதரவு இருக்கிறது. அரசாங்கத்திற்கு மக்களின் ஆதரவைத் திருப்பித் தருவதற்கு வினோபாஜி

8th July 1957] [Sri P. S. Chinnadurai]

அவர்கள் தமது வாழ்வையே அர்ப்பணித்திருக்கிறார்கள். இந்த நல்ல நிலைமையைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு நில உடமைக்கு உச்சவரம்பு கட்டும் சட்டத்தை அரசாங்கம் கொண்டுவர வேண்டும். மேலும் மேலும் “அகில இந்திய ரீதியில் கவனிக்கப்படுகிறது” என்று காலம் கடத்தாமல், உடனடியாகச் செயலில் இறங்கி, இந்தியாவிற்கே வழிகாட்டும் முறையில் நில உடமைக்கு உச்சவரம்பு கட்டும் சட்டத்தை அரசாங்கத்தார் கொண்டுவரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு நான் என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* Sri K. R. VISWANATHAN : கனம் உதவி அமைச்சர் தலைவர் 11-45

அவர்களே, நில வருவாய் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் 8. மானியத்தை ஆதரித்து சில விஷயங்களை அரசாங்கத்தாரின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். ஜமீன் பிரதேசங்கள் சர்க்காரால் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு பல ஆண்டுகள் ஆகின்றன. ஜமீன் பிரதேசங்களில் குடியிருக்கும் குடியானவர்களுக்கு கடன் உதவிகள் இன்னும் சரியாகக் கிடைப்பதில்லை. அவர்களுக்குக் கடன் கொடுக்க மறுப்பதற்கு அதிகாரிகள் கூறும் காரணம் நிலங்கள் சரியாக இன்னும் ஸர்வே செய்யப்படவில்லை என்பதுதான். இன்னும் சில நாட்களில் ஸர்வே முடிந்து படும் என்றும், அப்போது கொடுக்கப்படும் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. மற்றக் குடியானவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் சலுகைகளும் இவர்களால் சரியாக அனுபவிக்கப்படவில்லை. ஆயிரம் ரூபாய் அல்லது இரண்டாயிரம் ரூபாய் என்று அதிக அளவில் கடன்கள் கேட்பவர்களுக்கு மட்டும் ‘ஸர்வே செய்த பிறகு கடன் கொடுக்கப்படும்’ என்றால் அந்தம் இருக்கிறது. 300 ரூபாய் அல்லது 500 ரூபாய் என்று குறைந்த அளவில் கடன் கேட்பவர்களுக்கும், ஸர்வே செய்த பிறகு கடன் கொடுக்கப்படும் என்று சொல்கிறார்கள். இதன் காரணமாக அந்த விவசாயிகள் எவ்வளவு கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்பதை நினைத்துப் பார்க்க வேண்டும். சாதாரணமாகவே, கடன் கேட்பவர்களுக்குக் காலத்தில் கடன் கொடுக்கப்படுவதில்லை என்று புகார் இருந்துவருகிறது. ஆதலால், 500 ரூபாய்க்கு உட்பட தொகை கடன் கேட்பவர்களுக்கு சர்வே செய்யாமலேயே கொடுப்பதற்கு அரசாங்கத்தார் உத்தரவுபோட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கூட்டுப் பட்டா உடையவர்களுக்குக் கடன் கொடுப்பதை அரசாங்கம் அறிதாக்கியிருக்கிறது. கூட்டுப்பட்டா உடையவர்கள் கடன் கேட்கும் போது அவர்கள் உண்மையாக நிலம் உடையவர்களாக இருந்தால் நிலம் கூட்டுப் பட்டாவாக இருந்தாலும், அவர்களுக்குக் கடன் கொடுக்க வேண்டும் என்றும் உத்தரவுபோடவேண்டும் என்றும் சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஜமீன் பிரதேசங்களில் சில கோயில்கள் இருக்கின்றன. அந்தக் கோயில்களுக்குச் சொந்தமான இனம் நிலங்கள் இருக்கின்றன. முன்பு அந்த நிலங்கள் மூலம் வரும் வருவாய் ஜமீன் உத்தியோகஸ்தர்களிடம் கொடுக்கப்பட்டு, கோயில்கள் பராமரிக்கப்பட்டு வந்தன. இன்று அவைகளை சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்ட பிறகு, நிலங்களைப் பயிரிடுபவர்கள் மட்டும் பயிரிட்டுக் கொண்டே யிருக்கிறார்கள் ; ஆனால் கோயில்கள் பராமரிக்கப்படவில்லை. இம்மாதிரியான minor inam நிலங்களை யெல்லாம் ஒழுங்குபடுத்தி, ஜமீன் பிரதேசங்களிலுள்ள கோயில்கள் சரியான முறையில் பராமரிக்கப்படுவதற்கு சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இதை இந்த சட்டசபையில் பல தடவை குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். ஆனால், இது விஷயமாக இன்றுவரையில் எந்த வித நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை. சீக்கிரம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இப்போது கிராம உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு ஊதிய உயர்வும், பிரயாணப் படியும் கொடுக்க முன்வந்தது குறித்து அரசாங்கத்தாரை நான் பாராட்டுகிறேன். கிராம உத்தியோகஸ்தர்களில் ஊராளுபவர்கள், கர்ணங்கள் முதலியவர்கள் பல கிராமங்களில் உத்தியோகத்தில் பரம்பரை பாத்தியதை உடையவர்களாக இருக்கிறார்கள். இதன் காரணமாக, பல கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் உத்தியோகஸ்த்திற்குத் தகுதியில்லாத

[Sri K. R. Viswanathan]

[6th July 1957]

வர்களாகவும் நேர்மையாக நடக்காதவர்களுமாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் தங்கள் அதிகாரத்தை துஷ்பிரயோகம் செய்கிறார்கள். ஆகையால் கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் உத்தியோகங்களுக்கு இருக்கும் பரம்பரை பாத்தியதை முறையை ஒழித்துவிடவேண்டும் என்று நான் அரசாங்கத்தாருக்கு யோசனைசூற விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக இந்த வருவாய் இலாகாவைச் சேர்ந்த மைனர் இர்ரி கேஷன் மேஸ்திரி என்பவர்கள் நேரிடையாக இந்த ரெவின்யூ இலாகாவின் கீழே வேலை செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். அவர்களைப் பற்றி இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ஒரு சட்டம் செய்தார்கள். எட்டாவது வகுப்பு வரைக்கும், மேலே படித்திருந்தால்தான் உத்தியோகத்தில் இருக்கலாம். இல்லாதவர்கள் இருக்கக் கூடாது என்று சட்டம் செய்தார்கள். இதனால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் பல பேர். இவர்கள் எல்லாம் முன்பே பல ஆண்டுகளாக வேலை செய்து கொண்டிருந்தவர்கள். ஆகவே இந்தப் புதிய விதி எங்களை பாதிக்கக்கூடாது என்று இவர்கள் கேட்டுக் கொண்டார்கள். உடனே அரசாங்கத்தாரும் இவ்விஷயத்தைப் பரிசீலனை செய்து இந்தப் புதிய உத்திரவினால் வேலையில் இருந்து நீக்கப்பட்டவர்களை எல்லாம் திரும்பவும் வேலைக்கு எடுத்துக் கொண்டாவிட வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அப்படி நீக்கப்பட்டவர்கள் மறுபடியும் வேலையில் அமர்த்தப் பட்டார்கள். மேலும் இன்னொரு உத்திரவின் மூலம் அரசாங்கத்தார் அவர்களுக்கு முன்பு இருந்த சம்பளச்சலுகை எல்லாம் கொடுக்கப்படவேண்டுமென்றும் செய்தார்கள். ஆனால் இந்தமாதிரியாக முதலில் போட்ட சட்டத்தினால் வேலையில் இருந்து நீக்கப்பட்டவர்களைத் திரும்பவும் வேலைக்கு எடுத்துக் கொண்டாலும் இரண்டாவதாகப் போட்ட சம்பள சலுகை திருச்சி மாவட்டத்தில் அவர்களில் பலருக்கு இன்னமும் கொடுக்கப்படாமலேயே இருக்கின்றன. ஏதோ குறைந்தது 25 ரூபாயோ என்னமோ இன்னமும் வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இவ்விஷயத்தில் கவனம் செலுத்தி சர்க்கார் உத்திரவுப்படி அவர்களுடைய சம்பளங்களை விரைவில் திருத்தி அமைக்கவேண்டும். மேலும்.....

DEPUTY SPEAKER : May I know whether the point referred to by the hon. Member, comes under Land Revenue. I think it will come under "District Administration". I hope the hon. Member will confine his remarks to the Demand under discussion.

SRI K. R. VISWANATHAN : நிலவரி வசூலில் சில குறையீடுகள் உள்ளன. எங்கள் தொகுதியில் சில கிராமங்களில் முன்பு ஆயக்கட்டுகள் நன்றாக இருந்தன. அதனால் நஞ்சைப் பயிர் விளைத்தார்கள். நஞ்சை பயிரிட்டதன் காரணமாக அவர்களுக்கு நஞ்சை வரி விதிக்கப்பட்டது. அவர்களும் நஞ்சை வரிதான் கட்டி வந்தார்கள். ஆனால் இப்போது ஆயக்கட்டு பாழாகிப் போனதன் காரணமாக நஞ்சை பயிரிட முடியவில்லை. புஞ்சைதான் பயிரிட்டு வருகிறார்கள். ஆனால் எப்பொழுதும் போல் கிராம அதிகாரிகள் அவர்களிடமிருந்து நஞ்சைப் பயிருக்குள்ள தீர்வையைத்தான் வசூலித்து வருகிறார்கள். பெரம்பலூர் தாலுக்காவில் கிழ மத்தூர் கிராமத்தில் ஆயக்கட்டு நஞ்சைப் பயிர் சாகுபடிக்குப் பிரயோஜனப் படாததாக இருந்தாலும், நஞ்சை நிலங்களுக்கு சர்க்கார் தண்ணீர் சப்ளை செய்யாவிட்டாலும் நஞ்சை வரிதான் கொடுக்க வேண்டுமென்று வசூலிக்கிறார்கள். இதைப்பற்றி பல மகஜர்கள் எழுதப்பட்டன. கலெக்டருக்கும், சர்க்காருக்கும், போர்டுக்கும் பல விண்ணப்பங்கள் கொடுத்தும் இதுவரையிலும் அவ்வாறு வரி வசூல் செய்யக் கூடாது என்று சொல்வதற்கு யாரும் முன்வரவில்லை. சென்ற ஆண்டில் அந்த கிராமத்தில் இருந்தவர்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து நில வரி கொடுக்கக் கூடாது என்று முடிவு செய்து ஒரு பசலிக்குக் கட்டாமல் போட்டுவிட்டார்கள். ஆனால் இப்போது போலீஸ் காரர்களின் உதவியைக் கொண்டு நிலவருவாய் இலாகா அதிகாரிகள் அந்தத் தீர்வையை வசூலிக்க வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இம்மாதிரியான கஷ்டங்கள் விவசாயிகளுக்கு வராமல் இருக்க வேண்டுமானால் குடிமக்களுக்குச் செய்ய வேண்டிய நன்மைகளை உடனடியாகச் செய்ய வேண்டுமென்பதாகக் கேட்டுக் கொண்டு நான் இந்த மானியத்தை ஆதரிக்கிறேன்.

6th July 1957]

* SRI A. P. C. VEERABAHU : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, ரெவின்யூ இலாகா மானியத் தொகையை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

12-02
p.m.

கிராம ஹழியர்களுக்கு நலம் செய்ய முன் வந்ததனால், நிலத்திலே நேரிடையாக உழைப்பவர்களுக்கு அதிகப் பங்கு கொடுத்து அதன் மூலம் உழைப்பவனுக்கு நலம் சொந்தம் என்ற கருத்துக்கு நாட்டிலே ஆக்கம் தேடுவதற்காக, பண்ணையிலே வேலை செய்கின்ற உழைப்பவனுக்கும் கூட உரிமையை உண்டாக்கிக் கொடுத்து, அந்தச் சட்டங்களை எல்லாம் வெற்றி கரமாக அமுல் நடத்துவதற்காகக் கோரி இருக்கும் இந்த மானியத்தை ஆதரிப்பதைத் தவிர வேறு வழி ஒன்றும் இல்லை என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

ஆனால் இந்தச் சட்டங்களை அமுலாக்குவதில் ஏற்படுகின்ற கஷ்டங்களைப் பற்றியும், குறைபாடுகளைப் பற்றியும் இங்கே வெகுவாகப் பேசப்பட்டு வருகிறது. இந்தக் குறைபாடுகளை எல்லாம் உண்மையிலேயே நீக்க வேண்டுமானால் நில உடமை உச்ச வரம்பை நிர்ணயிப்பது அவசியம் ஆகும் என்பதை சர்க்கார் ஏற்கனவே உணர்ந்து கவர்னர் பெருமான் தம்முடைய உரையில் குறிப்பிட்டிருப்பதை நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் அங்கத்தினர்களின் கவனத்திற்கும் அமைச்சருடைய கவனத்திற்கும் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

ஏற்கனவே உத்தேசித்துள்ள இந்தக் கருத்தைப் பரிசீலனை செய்து, அதற்குப் பிறகு இந்தக் கருத்துக்குச் சட்ட ஏற்படும் கொடுத்து, இடையேயுள்ள கட்டைகளை எவ்வளவு சீக்கிரம் அகற்றி நில உடமைக்கு உச்ச வரம்பைக் கட்டுகிறோமோ அவ்வளவு சீக்கிரம் தான் உண்மையிலேயே நிலத்தில் உழைப்பவனுக்கு நலம் சொந்தம் என்கிற நிலைமையை உண்டாக்க முடியும். அம்மாதிரி சட்டத்தை நிறைவேற்றுவதில் நிலத்தின் சொந்தக்காரருக்கும், நிலத்தில் பாடுபடும் விவசாயிகளுக்கும் ஏற்படக்கூடிய சங்கடங்களைப் போக்குவதற்கு வேண்டிய வசதிகள் எல்லாம் இருக்கவேண்டுமென்றும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

ஏற்கெனவே நாம் கொண்டு வந்திருக்கக் கூடிய சட்டங்களினால் விவசாயிகள் நல்ல அநுகூலத்தைப் பெற முடியாது இருப்பதற்குக் காரணம் நிலச்சவாந்தாருக்கும், பாடுபட்டு உழைக்கின்ற விவசாயிகளுக்கும் இடையில் குத்தகைதாரர் என்று இருக்கிற இடைத் தரக்கள்தான் என்பதை அரசாங்கத்தாரின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். அதுமாதிரி அல்ல. ஏற்கனவே கோயில்களுக்கும், மடங்களுக்கும் சொந்தமாக இருக்கக்கூடிய நிலங்களை மொத்தமாகக் குத்தகைக்கு எடுத்துக் கொண்டுள்ள குத்தகைத்தார்களினால் தான் அந்நிலங்களிலே நேரிடையாக உழைத்துப் பாடுபடுகின்ற விவசாயிகளுக்கு எவ்விதமான பயனும் கிடைக்காமல் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. அதை மறந்து ஆண்டவனுக்கு அதிக ஆசை ஏற்பட்டுவிட்டது என்பதாக வீணைப் பேசுவதில் பயன் என்ன? ஆண்டவன் நம் முன்னால் பதில் சொல்வதற்கு இல்லை. இல்லாத ஒன்றை கற்பித்து ஆண்டவனுக்கு ஆசை இருக்கிறது என்று சொல்வது பயன் தராது. ஆண்டவன் கோயிலுக்குச் சொந்தமான நிலங்களை குத்தகைக்கு எடுத்துக் கொள்கிற தரக்களுக்கு ஆசை அதிகமாகிவிட்டது என்று சொல்வதே மிகவும் பொருத்தம். அதுதான் நிதர்சனமான உண்மை என்பதை இந்தச் சபையில் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். இந்தப் பிரச்சினையை மாற்றியமைக்க விரும்பினால் உடனே கூட்டுறவு விவசாயத்தை நாட்டில் ஏற்படுத்த முன் வரவேண்டும். கூட்டுறவு விவசாய முறையைக் கொண்டு வருவதன் மூலம் உழைப்பவனுக்கு அதிகப் பங்கும் கிடைக்கும். “நான் நிலத்தின் சொந்தக்காரன். ஆகவே உழைக்கமாட்டேன்” என்றிருக்கிற நிலச்சவாந்தார்களின் மனப்பான்மையில் மாறுதல் ஏற்படுவதற்குச் சாதியம் உண்டு. ஆகையால் இந்த நாட்டில் கூட்டுறவு விவசாயத்தை அமுலுக்குக் கொண்டுவருவதற்காக ஏனைய நாடுகளுக்கு நிபுணர்களை அனுப்பிப் பார்த்து அறிந்து பரிசீலனை செய்து கொண்டு வருவதைக் காட்டிலும், சர்க்காருடைய கையில் மடத்து நிலங்கள் இருக்கின்றன, இவைகளை உடனே கூட்டுறவு அடிப்படையில் விவசாயம் செய்வதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்தால் நமக்கே சொந்த அநுபவம் ஏற்பட்டுவிடும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[Sri A. P. C. Veerabahu]

[6th July 1957]

இன்னொன்று கூடச் சொல்ல விரும்புகிறேன். உணவு உற்பத்தியை இன்னும் அதிகம் பெருக்குவதற்காக வரி விதிதாசாரத்தில் கூட கொஞ்சம் மாறுதல் செய்யலாமோ என்று நினைக்கிறேன். அதாவது வியாபாரத்திற்காகவும், ஏற்றுமதிக்காகவும் உள்ள பண்டங்களுக்குக் கொஞ்சம் அதிக வரியும், இந்த நாட்டின் சுயதேவையைப் பூர்த்தி செய்துகொள்வதற்காக வென்றே ஒதுக்கப்படுகிற பண்டங்களுக்குக் கொஞ்சம் குறைவாகவே வரியைத் தேடுவதன்மூலம் உணவு உற்பத்தியின் பெருக்கத்தில் ஊக்கம் ஏற்படக் கூடுமா என்பதைப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக ஏற்கனவே கொண்டு வரப்பட்டுள்ள ஜமீன்தாரி ஒழிப்புச் சட்டத்தில் ஒரு குறைபாடு இருக்கிறது என்பதைக் கனம் அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். ஜமீன்தாரி ஒழிப்புச் சட்டத்தில், இந்த நிலம் ஜமீனுக்குச் சொந்தமாக, அல்லது பாடுபடுகிற வனுக்குச் சொந்தமா என்று நிர்ணயிப்பதில் தனக்குச் சொந்தம் என்பதை ஜமீன்தாரே, நிரூபிக்கவேண்டுமென்ற பொறுப்பு இருந்தது. நிலச் சொந்தக்காரன் இதற்காக வாதாட வேண்டியது இல்லை. “இது என்னுடையது தான் என்று அவன் நிரூபிக்க வேண்டாம். ஜமீனுக்குச் சொந்தம் இல்லை” என்று சொல்லிவிட்டால் போதும். போதுமான தஸ்தாவேஜிகளை எல்லாம் எடுத்துக் கொண்டேவந்த “இந்த நிலம் ஜமீனுக்குத் தான் சொந்தம்” என நிரூபிக்க வேண்டிய பொறுப்பு ஜமீன்தார்களையே சாரும். ஆனால் சட்டத்திலுள்ள அந்தப் பிரிவு ஸ்பஷ்டமாக அதைத் தெரிவிக்காததால் நிலம் ஜமீனுக்குச் சொந்தமில்லை என நிலத்தை வைத்துக் கொண்டிருப்பவனே நிரூபிக்கவேண்டுமென்பதாக சில இடங்களில் தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டுவிட்டது. இதை எதிர்த்து ஹைக்கோட்டுக்குக் கூட அப்பீல் செய்திருக்கிறார்கள். நியாயமன்றத்தினாலே சரியான தீர்ப்பு வழங்கப்படும் என்று நம்பினாலும், நாமே சட்டத்தைக் கொண்டுவரும் போது ஸ்பஷ்டமாகக் கொண்டுவந்துவிட்டால் ஹைக்கோர்ட்டு, சப்ரீம் கோர்ட்டு இவற்றின் வேலை குறையும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகவே இந்தச் சட்டத்திற்கும் சரியான திருத்தத்தைக் கொண்டுவரவேண்டுமென்பதாகவும் சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன்.

அதோடுமாதிரம் அல்ல. ஜமீன்களுக்குச் சொந்தமான குளம், புறம்போக்கு முதலிய இடங்களில் உள்ள மரம் தங்களுக்குத் தான் சொந்தம் என்று சொல்லிக்கொண்டு அதன் மூலம் குளத்தையும், குளத்திற்குப் பக்கத்திலுள்ள கிராமப் புறம்போக்கு நிலங்களையும் கூடத் தங்களுக்குத்தான் சொந்தம் என ஜமீன்தார்கள் வாதாடுகிறார்கள். தங்கள் கருத்துக்கு ஆதரவு தேடும் வகையில் அவர்கள் சில பெயர் தஸ்தாவேஜிகளைக் கொண்டு வந்து அதிலுள்ள மரங்கள் தாங்கள் வைத்தது தான் என முதலில் தீர்ப்பை வாங்கிக் கொண்டுவருகிறார்கள். மரங்கள் இவர்களுக்குத்தான் சொந்தம் என்றவுடன் அந்த மரங்கள் உள்ள நிலம் அவர்களுக்குத் தான் சொந்தம் என சிலச் சில இடங்களில் தீர்ப்பாகியிருக்கிறது. இதற்கு ஒரு பாதுகாப்பு சட்டத்தில் இல்லாவிட்டால் கிராம நிலங்கள், மேய்ச்சல் புறம்போக்கு, குளக்கரை புறம்போக்கு எல்லாம் தனிப்பட்டவர்களுக்கு சொந்த நிலமாக மாறிவிடும். இதனால் கிராமத்தின் பொதுச் சொத்து பாதிக்கப்படும். ஆகவே ஜமீன்தாரி ஒழிப்புச் சட்டத்திலேயே கிராமப் பொது சொத்துக்குப் பாதுகாப்புத் தேடவேண்டுமென்பதாகவும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் மணிமுத்தார் அணை கட்டி முடிந்து அக் போபர் மாதத்தில் பொதுமக்களுடைய உபயோகத்திற்கு திறந்து விடப்படும் என்று தெரிகிறது. அதில் 45 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலம் வரையில், இப்போது ஒரு போக நஞ்சையாக இருக்கிறது. இந்த நிலங்களுக்கு இப்போது தண்டதீர்வை இருக்கிறது. இதை அரசாங்கம் புனராலோசனை செய்ய வேண்டும். இனிமேல் இருபோக நிலமாக மாறும் போது “வாடாப் பாக்ஸ்” ஸும் விதிக்கப்படும். இவ்வளவு நிலங்களும் இருபோக நிலமாக மாறவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இத்தனை பெரிய திட்டத்தை மேற்கொள்ளப்பட்டது. ஆகவே முன்னாலிருந்து வருகிற தண்ட தீர்வையிலிருந்து

6th July 1957]

[Sri A. P. C. Veerabahu]

இந்த நிலங்களுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, பேச சந்தர்ப்பம் அளித்ததற்கு நன்றி தெரிவித்து கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்து கொள்கிறேன்.

* Sri C. NATARAJAN : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நான் இந்த வெட்டுப்பிரேரணையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். சட்டசபையில் வந்திருக்கக்கூடிய மான்யத்தில் ஏழை விவசாயிகளுக்கு எந்தவிதமான நன்மையும் ஏற்பட போவதில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. ஏனென்றால் இன்று கிஸ்தி செலுத்துபவர்களை பார்த்தால், ஒரு விவசாயி ஐந்து அணு செலுத்துவதற்கு சுமார் ஐந்து வருடங்கள் கழித்து அந்த ஐந்து அணு கிஸ்தி செலுத்திய ரசீது பெற்று இருக்கிறான் என்பதற்கு என்னிடம் அடையாளம் இருக்கிறது. இதை நான் கிராம அதிகாரியாக இருந்த சமயத்தில் பார்த்திருக்கிறேன். ஆகவே இதில் நான் கூறுவது என்னவென்றால் சுமார் ஐந்து ரூபாய் வரை கிஸ்தி செலுத்துபவர்களை வரி செலுத்துவதிலிருந்து விதிவிலக்கு அளிக்க வேண்டும். இதை நான் மந்திரி அவர்களின் கவனத்திற்காக சொல்லுகிறேன். இதே போன்று cess வசூலிக்கப்படுகிறது. இந்த வரி வெள்ளையன் காலத்திலே இதற்கு முன்பு அணு என்று ஏற்படுத்தப்பட்டிருந்தது. இதற்காக கல்வி, சுகாதாரம், தொழில், இவைகளில் செலவழிக்கிறோம் என்று சொல்லி வந்தார்கள் அன்று. இப்போது அந்த வரி மூன்று அணுவிலிருந்து ஏழு அணு உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. இவ்விதமாக அதிகமாக வரிகள் கூட்டப்பட்டிருக்கிறது. இதனால் மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறவர்கள் விவசாயிகள். நாம் ஏற்கெனவே நமது வருமானத்தில் இன்றைக்கு 25 சதவிகிதம் வரை வரியாக கொடுத்து வருகிறோம். அதற்கு மேலும் இது அவசியம்தானா என்பதை அரசியலார் ஆலோசித்து ஆவன் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதே போன்று, இன்று மிராசதார்கள் சார்பிலும் கோவில்கள் சார்பிலும் பல லட்சக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் இருந்து வருகிறது. அந்த நிலங்களுக்கு அடிப்படை வரி விதிக்கப்படவில்லை. அந்த நிலங்களுக்கு எல்லாம் வெறும் நான்கு அணு, எட்டு அணு என்று மாத் திரம் தற்காலிகமான வரிகள் இருக்கிறதே தவிர அடிப்படையான வரி எதுவும் இல்லை. இவ்விதமான நிலங்களிலிருந்து அடிப்படையாக வரி வசூலிக்க வேண்டிய கடமை அரசியலாருடையது. அவ்விதம் வரி விதித்தால் ஏழை விவசாயிகளுக்கு, அதாவது ஐந்து ரூபாய்க்கு கீழே வரி செலுத்துபவர்களுக்கு வரிவிலக்கு அளிப்பதில் எந்த விதமான கஷ்டமும் இருக்காது என்று கூறிக்கொள்வதுடன், இதை நன்றாக ஆலோசித்து இவ்விதமான வரிவிலக்கு அவர்களுக்கு அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நில உடமை வரம்பு சட்டத்தை உடனே கொண்டுவர வேண்டுமென்று பல நண்பர்கள் கூறினார்கள். நில உடமைக்குள்ளே வரம்பு கட்டினால்தான் கூட்டுறவு முறையில் அரசியலார் நல்ல மகசூலை காண முடியும். இதைப் பற்றி பல ஆண்டுகளாக பலர் முன்னிலையிலும் இந்த அபிப்பிராயம் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதில் நாம் அதிகமான முன்னேற்றத்தை காண முடியவில்லை. தரிசு நிலங்கள் புறம்போக்கு நிலங்கள் அதிகமாக அதிலும் என்னுடைய, தொகுதியாகிய கள்ளக்குறிச்சி தொகுதியில் அதிகமாக இருக்கிறது. கள்ளக்குறிச்சி தாலுகாவில் பலருக்கு இந்த நிலங்கள் தற்காலிகமாக விவசாயம் செய்ய உத்தரவு வழங்கப்படுகிறது. இவ்விதம் கொடுக்கப்படுவது ஓராண்டுக்கு மாத் திரம் என்று உத்தரவு வழங்கப்படுகிறது. பின்னால் கூடுதல் ஒரு ஆண்டு காலத்திற்கு ஒரு முறை உத்தரவு வாங்கவேண்டும். அவ்விதம் உத்தரவு வாங்குவது சாமான்ய காரியமல்ல. இவ்விதம் இருந்தால் அதில் சரியான விதத்தில் பயிர் செய்ய முடியாது. ஆகவே கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் நிலங்களுக்கு அவர்களுடைய பெயரில் பட்டா வழங்க வேண்டும். பட்டா வழங்கவில்லை என்றாலும்கூட அவர்களுக்கு குறைந்தது பத்து ஆண்டுகளுக்கு நிரந்தரமாக கொடுக்கவேண்டும். அதோடு விவசாயிகளாகிய அவர்களுக்கு பல குறைகள் இருந்து வருகிறது. பட்டா யார் பெருக்கு இருந்து வருகிறது என்பதை பார்த்தால் நூறு வயதான பெரியவர்களிடம் கேட்டிருக்கிறேன். அந்த கிராமத்தில் அவ்விதம் ஒரு பெயருள்ள ஒரு நபரே இருக்காது, அவருடைய பெயரில் பட்டா இருக்கும். நிலத்தை உண்மையில் வைத்திருக்கிறவர்கள் எனக்கு பட்டா வாங்கவில்லை

[Sri C. Natarajan]

[6th July 1957]

என்று கூறுகிறார்கள். பட்டா கொடுப்பது நிலம் வாங்கினவர்களுக்கு உடனே கொடுக்க வேண்டும். அப்போதுதான் உண்மையில் யார் பேரில் பட்டா இருக்கிறது என்று கண்டறிந்து கொள்ளவும் முடியும். ஆகவே நிலம் வாங்கியவர்களுக்கு உடனேயே பட்டா கொடுப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் விஷயத்தில் அவர்கள் முழு நேர ஊழியர்கள் போன்று வேலை செய்து வருகிறார்கள் என்று கூறுகிறேன். அவர்களிடம் அரசாங்கம் அதிகமாக வேலைவாங்கிவருகிறது. நான் கிராம அதிகாரியாக வேலை பார்த்த நேரத்தில் கேள்வி பட்டிருக்கிறேன். அந்த கிராமத்தில் எத்தனை ஆடுகள், எத்தனை கோழிகள் என்று கணக்கெடுத்து 24 மணி நேரத்திற்குள் அனுப்ப வேண்டும், என்றெல்லாம் உத்தரவு வரும். இந்த விஷயத்தில் உண்மையை அறிந்து எழுதவதற்கு முடியாத காரணத்தால் அவர்கள் உண்மையை மறைக்கவேண்டி யிருக்கிறது. இவ்விதம் அதிகமாக வேலை செய்கிற அவர்கள் ஊதியத்தை கூட்டிக் கொடுங்கள் என்று கேட்கும் நேரத்தில் பணமில்லை என்றும் இதைவிட அதிகமாக ஒன்றும் செய்ய முடியாது என்றும் கூறிக்கொண்டே போகிறார்கள். ஆகவே, அவர்களிடம் வாங்கும் வேலையை குறைக்க வேண்டும். அவர்களுடைய வேலை நேரத்தை நிர்ணயிக்க வேண்டும். அப்போதுதான் அவர்களுடைய வேலை குறையும். அதே போன்று ஆங்கிலேயன் இருந்த காலத்தில் எந்த எந்த ரிக்கார்டுகள் இருந்ததோ அதே ரிக்கார்டுகள்தான் இன்றும் கிராம அதிகாரிகளிடம் இருக்கின்றது. இதுவரை அந்த ரிக்கார்டுகளை மாற்றி அமைத்ததாக தெரியவில்லை. அவர்கள் வைத்திருக்கும் கணக்குகளில் என்ன எழுத வேண்டும் என்று அங்கிருக்கிற கணக்குப் பிள்ளைக்கே தெரியாது. இம்மாதிரி கணக்குகள் இருந்து வருகிறது. இம்மாதிரி சில மாறுதல்கள் அவசியமாக வேண்டியிருக்கிறது. இது தவிர அங்கு வைத்திருக்கும் சில்லறை கணக்கு ஏற்பாட்டை தலைப்புகள் வகையில் சரியான ரிக்கார்டுகளாக வழங்க வேண்டும். அதற்கான அத்தாட்சி அரசியலார் வழங்கவேண்டும். ஆகவே, பலவிதத்திலும் கூடுதல் வேலை செய்யும் அவர்களுக்கு எவ்வளவு தூரம் ஊதியத்தை கூட்டிக் கொடுக்க முடியுமோ அவ்வளவு தூரம் கூட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, இத்துடன் என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

-20

p.m. * SRI K. R. NALLASIVAM : உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நிலச் சீர்திருத்தத்தைப் பொறுத்த வரையில் எல்லோரும் குறிப்பிட்டுப் பேசினார்கள். அதில் நான் ஒரு குறிப்பிட்ட விஷயத்தை வற்புறுத்த விரும்புகிறேன். நிலச்சீர்திருத்தத்தை கடந்த ஐந்தாண்டு காலமாகவே சர்க்கார் கொண்டு வருவதாகச் சொல்லிக் கொண்டு இன்னும் கொண்டு வரவில்லை. அகில இந்திய அடிப்படையிலேயும், மாகாண அடிப்படையிலேயும் இதற்கென்று பல யோசனைகள் கூறப்பட்டன. பல கமிட்டிகளும் நியமிக்கப்பட்டன. அவைகள் தேசம் பூராவும் சென்று விசாரித்தது. ஆனால் நடைமுறையில் கொண்டு வர நாளாறும் போல இருக்கிறது. எந்த நோக்கத்திற்காக நிலச்சீர்திருத்தம் வேண்டுமென்று கோருகிறோமோ அந்த நோக்கம் சிதறுண்டு போகும் என்று தோன்றுகிறது. ரெவின்யூ மந்திரி அவர்கள் ஒரு இடத்தில் பேசியிருக்கிறார், சமீபத்தில் நாங்கள் நிலச்சீர்திருத்தம் கொண்டுவரப் போவதில்லை என்று. அதை வைத்துக் கொண்டு சம்பந்தப்பட்ட நிலச்சுவாந்தார்கள் எல்லாம் இப்பொழுது விலைவாசிகள் ஏறிக் கொண்டிருப்பதினால் நிலத்தை ஏராளமாக வேகமாக விற்பனைக் கொண்டு வருகிறார்கள். நாம் எந்த நோக்கத்திற்காக இந்த நிலச்சீர்திருத்தம் வேண்டுமென்று கோருகிறோமோ அந்த நோக்கம் சிதறுண்டு போகும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. இதை சர்க்கார் மனதில் வைத்துக் கொண்டு, செய்வதாய் இருந்தால் உடனடியாகச் செய்யவேண்டும். இல்லை என்றால் நாங்கள் செய்யப் போவதில்லை என்று சொல்லுங்கள். அப்படியானால் நிலச் சொந்தக்காரர்களாவது தங்கள் போக்கில் நிலத்தை வைத்துக் கொண்டிருப்பார்கள். ஆகவே, இதில் காலம் கடத்தவேண்டாம். இந்த நிலச்சீர்திருத்தத்தை வெகு சீக்கிரமாகக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று ஜனங்கள் விரும்புகிறார்கள். அடுத்தபடி, இந்த தண்ணீர் தீர்வை விஷயத்தில் எல்லோரும் ஒரே மாதிரியாகத்தான் அபிப்பிராயப் படுகிறார்கள் இந்த ராஜ்யத்தில் ஒரே மாதிரியான அடிப்படையில் எல்லா இடங்களிலும்

6th July 1957]

[Sri K. R. Nallasivam]

ஒரேபோல் தீர்வை நிர்ணயிக்கப்படவேண்டும். எல்லோரும் இதேபடிதான் அபிப்பிராயப்படுகிறார்கள். தண்ணீர் தீர்வையைப் பொறுத்த வரையில் சாதாரணமாக இது எல்லோரும் எளிதாகப் புரிந்துகொள்ளக் கூடியதுதான். ஒவ்வொரு இடத்திற்கு ஒவ்வொரு தீர்வை. காவேரியில் இருந்து ஒரு நாள் தண்ணீர் விடப்பட்டால் அதற்கு ஒரு தீர்வை, வேறு ஒரு ஆற்றிலிருந்து விடப்பட்டால் அதற்கு வேறொரு தீர்வை. ஒரேமாதிரி தீர்வை கிடையாது. ஆகவே நாள் சொல்வது என்னவென்றால், ஒரே ஒரு மாதிரியான அளவில்தான் தண்ணீர் தீர்வை இருக்கவேண்டும். ஒரு போகத்திற்கு ஒரு இடத்தில் ஐந்து ரூபாய் இருக்கும், இன்னொரு இடத்தில் பத்து ரூபாய் இருக்கும். எல்லாருக்கும் தெரிகிற இந்த அநியாயம் சட்ட பூர்வமாக நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்த அநியாயத்தை நீக்குவதற்கு அரசாங்கம் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும், தண்ணீர் தீர்வையை ஒரு முகப்படுத்துவதின் மூலமாக. அடுத்தபடியாக, கீழ் பவானி பிரதேச மிருக்கிறது. இதைப்பற்றி சொல்லிச் சொல்லிப் புளித்துப் போய்விட்டது. மந்திரிமார்களுக்கும் கேட்டுக் கேட்டு புளித்து விட்டது. அந்த நிலங்களில் கிணறு வெட்டக் கூடாது என்று சொன்னார்கள். அதை அவர்கள் ஒப்புக் கொண்டார்கள். கிணறுகள் ஏதாவது இருந்தால் அவைகளில் பம்பு செட்டு வைக்கக் கூடாது என்று உத்தரவு போட்டார்கள். அதையும் ஏற்றுக் கொண்டார்கள் அங்குள்ள மக்கள். இன்னும் வாயைக்கூட கட்டுவதற்கு உத்தரவு போட்டால் அதையும் அவர்கள் செய்வார்கள் என்றால் அதில் ஆச்சரியப்படுவதற்கு ஒன்றும் இல்லை. இதேபோல் மேலும், மேலும் விவசாயிகளின் கையைக் கட்டும் விதத்தில் உத்தரவுகள் போட்டுக் கொண்டேபோனால் சர்க்காருக்கு அறிவிப்பு கொடுத்துவிட்டு சர்க்காரின் உத்தரவை மீற அவர்கள் தயாராய் இருக்கிறார்கள் என்று நாள் இங்கு சொல்ல விரும்புகிறேன். அடுத்தபடியாக, புறம்போக்கு. அது சாதாரண விஷயம். சர்க்காரின் கீழ் இருக்கும் இந்த புறம்போக்கு நிலங்களை ஏழைகளுக்கு நஞ்சை ஒரு ஏக்கரும், புஞ்சை பத்து ஏக்கரும் கொடுக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டு உத்தரவு இருக்கிறது. இதை எடுத்து நடத்துகிற முறை மிகவும் மோசமாய் இருக்கிறது. ஆகவே நாள் சொல்வது இந்த நிலச்சீர்திருத்தம் கொண்டுவந்து ஏழைகளுக்கு ஒரு நிவாரணம் கொடுப்பதற்கு முன், அவர்களுக்கு மண் ஆறுதல் ஏற்பட இந்த புறம்போக்கு நிலங்களை அவர்களுக்கு பட்டா செய்து கொடுக்கவேண்டிய வழிவகைகள் செய்ய வேண்டும். இந்த புறம்போக்கு நிலங்களைப் பொறுத்த மட்டில் அவைகளை ஏழை மக்களுக்கு கொடுக்கச் செய்ய ஒரு தாக்கீது கொடுப்பார்களேயானால் அது வேகமாய் நடக்கும் என்று நினைக்கிறேன். அடுத்தபடி, இந்த கூட்டுப் பட்டாவைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். விவசாயிகளிடம் பட்டா நம்பர் கேட்டால் கால் நம்பர் சொல்வார்கள், கால் நம்பர் கேட்டால் பட்டா நம்பர் சொல்வார்கள். ஆக விவசாயிகள் பல விதத்தில் அவதிப்படுகிறார்கள். ஆகவே, விரைவில் இதற்கெல்லாம் சகல ரோக நிவாரணியாக இந்த நிலச்சீர்திருத்தத்தைக் கொண்டு வருவதுதான் சரியான வழி. கடைசியாக ஒரு விஷயம். கழிந்த சட்டசபையிலே இது ஒரு முக்கிய விஷயமாக இருந்தது. நமது ரெவன்யூ மந்திரி அவர்கள்தான் அன்றும் ரெவன்யூ மந்திரியாய் இருந்தார்கள். நெசரதேபேட்டை என்பது ஒரு இனம் கிராமம். குறிப்பாக இதைப்பற்றி ரெவன்யூ மந்திரி அவர்களுக்கு அதிகமாகத் தெரியும். அந்த கிராமம் ஒரு இனம் கிராமமாகும். அந்த கிராமத்தில் சுமார் 99 ஏக்கர் புறம்போக்கு நிலத்தை இன்று இங்கு அமைச்சராக இருக்கக் கூடிய ஒருவரது மருமகன் அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறார். இரண்டு மூன்று வருடங்களாகவே ஒரு பெரிய அநீதி இழைக்கப்பட்டு வருகிறது. இதைத் தவிர்க்க மந்திரியவர்களே நடவடிக்கை எடுப்பார்கள் என்று நம்பி இருந்தேன். சோஷலிஸ்ட் கட்சி சார்பாக 150 தொண்டர்கள் அந்த அநியாயத்தை எதிர்த்து சிறை சென்றார்கள். அது குறித்து அன்று அந்தோனி பிள்ளை அவர்கள் ஒரு அவசர பிரேரணை கொண்டு வந்தார்கள். அன்று, மாணிக்கவேலு நாயக்கர் அவர்கள் அதை பற்றி கவனித்து வேண்டியது செய்கிறேன் என்று சொன்னதால் அந்த இயக்கம் நிறுத்தப்பட்டது. அந்த நிலம் புறம்போக்கு நிலமா என்று சந்தேகம் கிளப்பப்பட்டு அது ஒரு Tribunal-க்கு விடப்பட்டிருக்கிறது. அந்த 99 ஏக்கர் நிலம் புறம்போக்கு நிலமா என்பதுபற்றி முடிவு செய்ய ஒரு சந்தேகம் கிளப்பப்பட்டு அது Tribunal-க்கு விடப்பட்டு இரண்டு வரு

[Sri K. R. Nallasivam]

[6th July 1957]

டங்களாகிறது. இன்னும் முடிவு வரவில்லை. அந்த Tribunal-லில் இந்தக் கேஸ் இருக்கும் போது சம்பந்தப்பட்ட வரதப்பன் என்று நினைக்கிறேன், அவர் போலீஸ் மந்திரியின் மருமகன். அவர் அந்த 99 ஏக்கர் 99 செண்ட் நிலத்தை அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறார். அதுமாத்திரமல்ல. தனக்கு சொந்தம் இல்லாத நிலத்தை தனக்குச் சொந்தம் என்று சொல்லிக் கொண்டு, அது அவருக்குச் சொந்தமா இல்லையா என்று யோசித்துக் கொண்டிருக்கும்போது இன்றைக்கு அதை விற்றுக் கொண்டு வருகிறார். நான்.

DEPUTY SPEAKER: The matter is pending in Court and therefore *sub-judice*. I do not think it is reasonable for the hon. Member to speak on that subject. Let him proceed to the next point.

SRI K. R. NALLASIVAM: அதாவது அந்த நிலத்தைத் திறந்துக் கொண்டிருக்கிறார். அதைத் தடை செய்யவில்லை. அங்குள்ள ஜனங்களுக்குச் சடுகாட்டிற்கு போவதற்கோ அல்லது இடுகாட்டிற்குப் போவதற்கோ ஒரு பாதையும் கிடையாது. இந்த நிலங்களை அதற்குக் கொடுத்தால் மிகவும் வசதியாய் இருக்கும். ஆகவே இந்த விஷயத்தை ரெவன்யூ மந்திரியவர்கள் முக்கியமாக கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதற்காக அங்கு ஒரு இயக்கம் நடத்தப்பட்டது என்பதையும் அவர் ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். கடைசியாக நான் திரும்பவும் சொல்ல விரும்புவது என்னவெனில், இந்த நிலச்சீர்திருத்தத்தை பொறுத்த வரையில் சர்க்கார் நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். இல்லாவிடில் அது எங்கு போய் நிற்கும் என்று சொல்ல முடியாது.

*** SRI P. APPAVU:** On a point of order, Sir வரதப்பன் நிலங்களை விற்பதற்குச் சொன்னார்கள். எந்த ஒப்பந்தத்தின் பேரில் அது கூட்டுறவு சங்கத்திற்கு விற்கப்பட்டது என்று தெரியுமா?

DEPUTY SPEAKER: அதைப்பற்றிப் பேசக்கூடாது என்று நான் சொல்லி விட்டேன். அதைப்பற்றிப் பேசக்கூடாது.

12-20
p.m.

SRI S. RAMASWAMY THEVAR: உப தலைவர் அவர்களே, இந்த வெட்டுப் பிரேரணையைப் பற்றிப் பேசும்போது பல அங்கத்தினர்கள், விவசாயிகளுக்காக ஏற்படும் எல்லா சட்டங்களும் நல்ல முறையில் இயற்றப் பட்டிருந்தாலும் கூட அவைகள் சரியான முறையில் அமல் நடத்தப்படவில்லை, பல கோளாறுகள் அதில் ஏற்பட்டிருக்கிறது, உழைப்பவனுக்கு சரியான ஊதியம் கிடைப்பதில்லை என்பதைப் பற்றி எல்லாராலும் இங்கு பேச்சு நடந்தது. உண்மையிலே சட்டங்கள் எல்லாம் நல்லமுறையில் அமலாக்கப்பட்டு மக்களுக்குப் பயன் ஏற்படும் வகையில் செய்ய வேண்டும்; வெறும் சட்டங்களை மாத்திரம் போட்டு விட்டால் ஆகாது என்பதை நாம் எல்லோரும் அறிவோம். ஜீன்ஸ் ஒழிப்பு ஏற்பட்ட காலத்தில் மக்களுக்கு ஏற்பட்ட ஒரு மகிழ்ச்சி இன்று இல்லை என்பதை நான் எடுத்துச் சொல்லுகிறேன். இனம் ஒழிப்பு வருகிறது என்றவுடன் மக்கள் இனம்தார்களுடைய பிடியிலிருந்து நாம் நீங்கிவிட்டோம் என்று மகிழ்ச்சி அடைந்தார்கள். எதிர் காலத்தில் பார்க்கும்பொழுது பெரிய கஷ்டத்திற்கு உள்ளாகியிருக்கிறார்கள். இனம்தார்கள் செலுத்திய வரிகளுக்கு மேல் இன்று மக்கள் வரி செலுத்தவேண்டியிருக்கிறது. நல்ல முறையிலே நேர்மையான முறையிலே வரி வசூலிக்கப்படாததால் மக்கள் திண்டாடுகிறார்கள். எங்கள் பகுதியிலே அறந்தாங்கி தாலுகாவில் 75 சத விசிதம் இனம் கிராமங்கள்தான். இனம் கிராமங்கள் சர்க்கார் வசமானபின் சர்க்கார் நேர்மையான முறையை விட்டு, வேறு வழிகளிலே வரியை வசூலிக்கிறார்கள். இனம் ஒழிப்பு வந்த பிற்பாடு வரிகளை அதிகமாக போட்டிருக்கிறார்கள். இங்குள்ள இனம்தார்கள் மாத்திரம் சர்க்காரிடம் முறை செய்துகொண்டார்கள், உயர் நீதி மன்றம் மூலம் நீதி கேட்டார்கள். ஓர் அளவிலே, அதாவது பக்கத்து சர்க்கார் கிராமத்திலே என்ன வரி விதிக்கப்படுகிறதோ அதே அளவிலேதான் அந்த இனம் கிராமங்களுக்கும்

6th July 1957]

[Sri S. Ramasami Thevar]

வரி வசூலிக்கப்படவேண்டும் என்று குறிப்பிட்டிருந்தார்கள். ஆனால் இப்பொழுது அப்படி நடப்பதில்லை. அந்த இனம்தார்களுடைய நிலங்களுக்கு மாத்திரம், அதாவது பண்ணை நிலங்களுக்கு மாத்திரம் அந்த அளவு வசூலிக்கப்படுகிறது. ஏற்கனவே குடிக்காணியாச்சியாக இருந்த ரயத்துகளுக்கு அந்தச் சலுகை கிடையாது. இந்தப் பகுதியில் ஒரு ஏக்கருக்கு ரூபாய் 4, 5 வீதம் வரி வசூலிக்கப்படுகிறது. குடியானவர்களிடம் அதை விட 2 மடங்கு வசூலிக்கப்படுகிறது.

அதுமட்டுமல்ல, இன்னும் கிராமங்கள் சரியான முறையில் செட்டில்மெண்டு ஆகவில்லை. குடியானவன் தனக்கு எவ்வளவு நிலம் இருக்கிறது என்று கேட்டால் சொல்லுவதற்கு ஆள் இல்லை. வரியை மாத்திரம் கொடு என்று கேட்கிறார்கள். எவ்வளவுதான் நிலம், நிலத்திற்குள்ள தீர்வை எவ்வளவு என்று குறிப்பிடுவது கிடையாது. உள்ளபடியே ரசீது கேட்டாலும் கூட பசலியையும் போட்டு, வந்த தொகையையும் மாத்திரம் குறிப்பிட்டு கொடுக்கிறார்கள். இதை கவனிக்கவேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். கிராமத்திலே பாகுபாடு இல்லாமல் வரி வசூலிக்கப்படவேண்டும். ஜமீன்தார் நிலத்திற்கு ஒரு அளவும் குடிக்காணியாச்சியாக இருந்த ரயத்துகளுக்கு அதிகமான அளவு வரியும் வசூலிக்கக்கூடாது. இதைத் தடுக்க வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைக் கோட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, எங்கள் பகுதியிலே இனம் ஒழிப்பான பிற்பாடு வரிகள் சரியான முறையிலே அந்தந்த வருஷத்திலே வசூலிக்கப்படவில்லை. ஓரிரண்டு வருஷங்களில் ரிட் மனுக்கள் காரணமாக தடைகள் இருந்ததால் அந்த வருஷங்களில் வசூலிக்கப்படவில்லை. பின்பு புயல் ஏற்பட்டதன் காரணமாக அந்த ஆண்டிலும் வசூலிக்கப்படவில்லை. இப்படி 5, 6 ஆண்டுகளாக வசூலிக்காமல் இருந்துவிட்டு, இப்பொழுது திடீரென்று எல்லா பசலிகளுக்கும் சேர்த்து ஒரேயடியாக கொடுக்கவேண்டுமென்று கெடுபடியாக வசூலிக்கிறார்கள். அதற்கு விவசாய மக்கள் தவணை கேட்டாலும் கொடுப்பதில்லை. கண்டிப்பாக கொடுத்துத்தான் தீர வேண்டுமென்று ஜப்தி முதலிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கிறார்கள். உதாரணமாக சொல்லுகின்றேன். ரூபாய் 100 செலுத்தவேண்டியதற்காக சென்ற மாதம் 21-ம் தேதி ஒரு குடியானவன் ரூபாய் 100 வரியாக செலுத்தியிருந்தும் 24-ம் தேதி குடியானவன் வீட்டில் இல்லாத சமயத்தில் அதிகாரிகள் சென்று குதிரிலிருக்கும் நெல்லையெல்லாம் கொட்டிக்கொண்டு போய்விட்டார்கள். விவசாயியின் மனைவி ஒன்றும் தெரியாமல் அழுது கொண்டிருக்கும் பொழுது வீட்டிலுள்ள சாக்குகளை எடுத்து அவைகளில் தானியத்தை கொட்டிக்கொண்டு போய்விட்டார்கள். ஓரளவு சட்டம் வேண்டியதுதான். சட்டம் மக்களுக்கு பயன் படுவேண்டியது. ஆனால் இன்றுள்ள சட்டங்களெல்லாம் பணக்காரர்களுக்கும் நிலப் பிரபுக்களுக்கும் பயன்படுகிறதே ஒழிய, ஏழை மக்களுக்கு பயன்படுவதாகத் தெரியவில்லை.

இன்று ஒரு விவசாயி தனக்கு எவ்வளவு வரி விதிக்கப்படுகிறது என்று கேட்டால் சொல்லுவார் இல்லை. கணக்குப் பிள்ளையிடம் போனால் கிராம முனிசிபிடம் போகச் சொல்லுகிறார். அவரிடம் கேட்டால் ரெவின்யூ இன்ஸ் பெக்டரிடம் போகச் சொல்லுகிறார். அவரை அணுகினால் எஸ்டேட் மானேஜர், தாசில்தாரிடம் கேட்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார் அவர்களைக் கேட்டால் உங்கள் சர்க்காரைக் கேளுங்கள் என்கிறார்கள். இந்த முறையில் நிர்வாகம் நடைபெறுகிறது. உள்ளபடி அச்சிட்ட ரசீது கொடுப்பது இல்லை. இந்தப் பெரிய குறை சர்க்காரில் இருந்து வருகிறது. மற்ற எல்லா இலாக்காக்களிலும் ரசீது கொடுத்தால் அதற்கு அடிக்கட்டை (counter-foil) உண்டு. நிலவரிக்கு ரசீது கொடுத்தால் அதற்கு அடிக்கட்டை கிடையாது. கொடுத்த பணத்தை வரவு வைக்காமல் கூட ஒளித்துவிடலாம். இம்மாதிரி பல கணக்குகள் விடுபட்டிருக்கின்றன. வாங்கக்கூடிய பணத்திற்கு ரசீதும் அதற்கு அடிக்கட்டையும் இருக்கவேண்டியது அவசியம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். உழுபவனுடைய நிலத்தின் அளவு என்ன, எவ்வளவு தீர்வை கட்டவேண்டும் என்பதெல்லாம் தெரிய வேண்டும். இந்த விவரங்களெல்லாம் விவசாயிகள் தெரியாமல் தவிக்கிறார்கள்.

[Sri S. Ramasami Thevar]

[6th July 1957]

ஒன்று சொல்லுகிறேன். சட்டம் சரியான முறையிலே அமுல் நடத்தப் பாத காரணத்தினாலே விவசாயிகள் ரொம்பவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். எங்கள் ஊரிலே செட்டில்மெண்டுபடி விநியோகிக்கப்பட்டு ஒரு குடியான வனுக்குக் கிடைத்த நிலத்தை உழமுடியாமல் மூன்று, நான்கு வருஷங் களாக தவிர்க்கிறான். அதனால் அவனிடமிருந்து சொத்து உடைமை அத் தனையும் விற்பு கோர்ட்டுக்குப் போய் செலவழித்து ஓரளவு பயனடைந் தான். அப்படியிருந்தும் கூட, அவன் சாகுபடி செய்த தானியத்தை அறு வடை செய்வதற்கு முன்பு சர்க்காரிடம் பாதுகாப்பு கேட்டான். உடனே மறு தரப்பிற்குத் தெரியப்படுத்தி ஏதாவது அவர்கள் கூறிக்கொள்ள வேண்டுமா என்று கண்டறிந்தார்கள். பிறகு பல சட்டப் பிரச்சினைகள் ஏற்பட்டு விட்டதால் அந்த விவசாயி அறுவடைசெய்ய முடியாமல் போய்விட்டது. கார்த்திகை மாதம் அறுக்கப்படவேண்டிய கார் நெல் பங்குனி மாதம் வரையில் அறுவடை செய்யப்படவில்லை. பிறகு Revenue Divisional Officer ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர் அவர்களே நேரிடையாகச் சென்று அறுவடைசெய்து கண்டுமுதல் செய்யவேண்டுமென்று உத்தரவிட்டிருந் தார்கள். அவர்கள் என்ன செய்தார்கள் என்றால், பங்குனி மாதம் தான் வந்தார்கள். அதற்கு இடையிலே நெல் எல்லாம் கொட்டி உதிர்ந்து போய்விட்டது. ஏழை விவசாயி என்ன செய்வான்? அவன் கதி என்ன ஆகும்? பணக்காரர்களுக்கு தயவு தாக்கூண்யம் காட்டப்படுகிறதே தவிர, ஏழைகளுக்கு சட்டம் பயன்படுவதில்லை என்பதை குறிப்பிடுகிறேன். அடுத்த படியாக சம்பா அறுவடை வைகாசி வரையில் ஆகவில்லை. ஆர். டி. ஓ. அவர்கள் உத்தரவு பிறப்பித்திருந்தாலும்கூட அதிகாரிகள் அங்கு போகா மல் வைகாசியிலும் அறுவடையாகாமல் நெல் எல்லாம் கொட்டிப்போய் விட்டது. அப்படியிருந்தும் கூட அவனுக்கு விரோதியாக உள்ளவர்கள் அவன் நெல்லை கொள்ளை அடித்துவிட்டதாக குற்றம்சாட்டி போலீஸ் உதவி கொண்டு அவனை ஓரிரண்டு நாள் போலீஸ் லாக்அப்பில் வைத் திருந்தார்கள். கொடுமை அதிகாரிகளுக்குத் தெரிந்து, பிறகு அவன் விடுதலை செய்யப்பட்டான். இவ்விதமாக நாட்டிலே நடைபெறுகிறது. இது போன்ற காரியங்களெல்லாம் நடைபெறாமல் தடுக்கப்படவேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அறந்தாங்கிப் பகுதியில் இம் மாதிரி அட்டுமியங்கள் நடக்கின்றன. இந்த அட்டுமியங்களையெல்லாம் உடனடியாக போக்கவேண்டுமென்று நான் மறுபடியும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தப்படியாக, எங்கள் பகுதியில் கடன் வசதிகள் சரியான சமயத்தில் கிடைப்பதில்லை. இதனால் மக்கள் பெரும் கஷ்டத்தை அனுபவிக்கிறார்கள். இருபது மைல்கள் நடந்து வந்து மனுச்செய்துகொண்ட மக்களிடம் நாளை வா, நாளை வா என்று சொல்லுகிறார்கள் அதிகாரிகள். பலதடவைகள் அவர்கள் வரவேண்டியதாக இருப்பதால் எவ்வளவோ செலவினங்கள் ஏற்படுகின்றன. இம்மாதிரி நிலையிலே அவர்கள் மேலும் லஞ்சம் முதலிய வகைகளிலும் செலவழிக்கவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்படுகிறது. இவைக ளெல்லாம் தடுக்க அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI A. GOVINDASAMY : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நண்பர் சட்டநாத கரையாளர் கொண்டு வந்த வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்தும், நான் என் சார்பிலே மூன்று வெட்டுப் பிரேரணைகள் கொடுத்திருக்கிறேன், அதனையும் இந்த நேரத்தில் வலியுறுத்திச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

நம் நாட்டின் உணவுப் பிரச்சினை தீரவேண்டுமானால், நில சீர்திருத்தச் சட்டம் வரவேண்டுமென்பதை அரசாங்கமே ஒத்துக்கொண்டதான் இருக்கிறது. இதற்கு சான்றாக, நிலச்சீர்திருத்தம் வந்த காஷ்மீரிலும், சைனாவிலும் நல்ல நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்த முறையில் நம் அரசாங்கம் நில சீர்திருத்தச் சட்டம் கொண்டுவருகிறோம், கொண்டு வருகிறோம் என்று சொல்வதானது, நிலச்சுவான்தார்களே, உஷாராக இருங்கள் என்று எச்சரிக்கும் நிலைமைதான் ஏற்படுகிறது. சென்ற ஆண்டிலே, நமது மந்திரி அவர்கள் நில சீர்திருத்த சட்டம் என்றைக்காவது

6th July 1957]

[Sri A. Govindasamy]

ஒரு நாள் புலி போல வரும் என்ற உறுதியை அவர்கள் சொன்னார்கள். பிறகு நிலச் சீர்திருத்தம் படிப்படியாகக் கொண்டுவரப்போகிறோம் என்று சொன்னார்கள். பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டம், நியாய வார சட்டம் என்ற நிலத்திலிருந்து பாதுகாப்பு அளிக்கிற முறையில் கொண்டு வந்தார்கள். மூன்றாவது நிலவுடைமைக்கு வரம்பு கட்டுகிற சட்டத்தை கொண்டு வர ஏன் தயங்குகிறார்கள் என்று புரியவில்லை. கொண்டு வருகிறோம் என்று சொன்ன மாதிரித்தான் தஞ்சையில் உள்ள நிலப்பிரபுக்கள் சிறி எழுந்தார்கள்; மாநாடு கூட்டினார்கள். அது தேர்தல் காலத்தில் ஒரு கட்சியாக மாறியது. இருந்தாலும் அந்தக் கட்சி வெற்றி பெறாததற்கு காரணம் பொது மக்கள் அவர்கள் கொள்கையை விரும்பி ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை என்பதை ஆட்சியாளர்கள் நன்கு உணரவேண்டும். நேற்று கூட மந்திரி கக்கன் சொன்னார்கள், நிலச்சுவாந்தார்கள் எதிர்க்கிறார்கள் என்ற. காரணத்தினால்தான் பயப்படுகிறோம் என்று. ஆளும் கட்சியிலே பல பேரும், எங்கள் தரப்பிலே ஒரு சிலரும் இருந்தாலும்கூட இது பொது மக்களுக்கு நன்மை தருமா என்று பரிசீலிக்கும் நிலையில், பொதுவாக நன்மை இருக்கிறது என்றுதான் சொல்லவேண்டும். இந்த நிலவுடைமைக்கு வரம்பு கட்டும் சட்டத்தை உடனடியாகக் கொண்டுவர ஆவன செய்யவேண்டும். தஞ்சை பண்ணையாள் சட்டத்தை கொண்டு வந்ததற்காக ராஜாஜியை பாராட்டினார்கள். நிலச் சீர்திருத்த சட்டத்தை கொண்டு வந்து நமது மந்திரி பாராட்டுதல்களைப் பெறவேண்டும். இந்த நிலையிலே அகில இந்திய ரீதியில் சட்டம் வரும் என்று சொல்லுகிறார்கள். மத்திய சர்க்கார் காலம் கடத்தும். நிலத்தில் வருகிற வருமானத்திற்கு வரி போடுகின்ற நிலையில், நில வரம்பு போடுவதா, வேண்டாமா என்று முடிவுக்கு வராமல் காலம் கடத்துவது பிரயோசனம் இல்லையென்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இரண்டாவதாக, ஆண்டவன், மடம், இவைகளுக்குள்ள நிலத்தை யெல்லாம் அரசாங்க உடமையாக்க வேண்டும். நான் மட்டும் சொல்ல வில்லை. தஞ்சையில் இருந்து வரும் அங்கத்தினர் திரு நாராயணசாமி அவர்களும், காங்கிரஸ் கட்சி மணி அவர்களும் சொன்னார்கள். கோயில் சொத்தை (நிலங்களை) இடையிலே இருக்கின்ற தரக்கள் அனுபவிப்பதாக என்னுக்குப் பின்னால் வீற்றிருக்கிற அங்கத்தினர் திரு வீரபாகு அவர்கள் சொன்னார்கள். இந்த மாதிரி யாரும் குறுக்கிடாமல் பார்த்துக்கொள்ள அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொண்டு நிலத்தில் உழுக்கின்ற ஆதிதிராவிட மக்களுக்கு கூட்டுப் பண்ணைகள் ஏற்படுத்தி சாகுபடி செய்ய ஏற்பாடு செய்தால் மக்களுக்கு பயன்படக்கூடிய முறையில் இருக்கும். ஆண்டவனுக்கும் அதிகம் வேண்டியதில்லை. ஓரளவுதான் வேண்டும். ஆண்டவனும் தன் தேவையை குறுக்கிக்கொள்ள வேண்டும். எழை மக்களுக்கு புறம் போக்கு நிலங்களை ஜாரி செய்தால், உணவு உற்பத்தி பெருகமுடியும் என்று அரசாங்கம் உணர்ந்தும் செய்யாமல் காலதாமதம் செய்து வரப்படுகிறது. அதை உடனடியாகச் செய்யவேண்டும். கல்பட்டு விஷயமாக, இதனால் ஆதிதிராவிட பிரசீன நன்றாக தீரும். மந்திரி அவர்கள் வந்து பார்த்தபோது 60 ஏக்கர் நிலம் ஒதுக்கித் தருவதாக வாக்குறுதி கொடுத்தார்கள். ஆனால் 7 அல்லது 8 ஏக்கர்தான் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மற்ற நிலங்களையும் ஒதுக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

நெய்வேலி பகுதியில் 22 கிராமங்களை ஆர்ஜிதம் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. 39 கிராமங்களுக்கு விதி விலக்கு அளிக்கப்பட்டதாக தெரிகிறது. நில ஆர்ஜிதம் செய்கிறபோது நிலம் எந்த அளவுக்கு பெறுமானம் இருந்தும் அந்த அளவுக்கு கொடுக்காமல் ரூபாய் 250-தான் கொடுக்கப்படுகிறது. 1947-ல் இருந்த விலைதான் கொடுக்கப்படுகிறது, நில ஆர்ஜிதம் செய்யப்படுகிறபோது ஒருவருக்கு 10 ஏக்கர் இருந்தால் சில ஏக்கரை எடுத்தும் சிலவற்றை எடுக்காமலும் விட்டு விடுகிறார்கள். அந்த மாதிரி ஆர்ஜிதம் செய்கிற காலத்தில் நிலத்தில் வீடு இருந்தால் வீட்டு மதிப்பு உதாரணமாக ரூபாய் 1,000 மதிப்பிட்டாலும், வீடு கட்டி 20 ஆண்டு ஆனால் ஒரு ஆண்டுக்கு நூற்றுக்கு ரூபாய் 4 வீதம் 800 கழிவு செய்து ரூபாய் 200 வருகிறது. இந்த விஷயத்தில் கவனம் செலுத்தி போதுமான காம் பென்ஸேஷன் கொடுக்க வழி செய்யவேண்டும். இன்றைய நில விலையில் 15 சத வீதம் அதிகம் கொடுக்க வேண்டும்.

[Sri A. Govindasamy]

[6th July 1957]

கிராம உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு இப்போது சம்பளம் ஓரளவு உயர்வு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் செய்த முயற்சி ஓரளவு வெற்றி பெற்றாலும் அவர்கள் நடத்திய கிளர்ச்சி காரணமாக கிட்டத்தட்ட 300 பேர் வேலையில் இருந்து ஸஸ்பெண்ட் செய்யப் பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களை உடனடியாக வேலையிலிருந்து நீக்காமலும், நிறுத்திவைக்காமலும், மறுபடியும் வேலைகொடுத்து ஆதரிக்கவேண்டும். இந்தச் சம்பள உயர்வு அவசியம் என்று உணர்ந்துதான் சம்பளம் கொடுத்திருக்கிறது. ஆகவே இந்தமாதிரி ஸஸ்பெண்ட் செய்தவர்களுக்கு உதவி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும், இந்த மாணவர்களுக்கு ஸ்தாலர்ஷிப் வாங்கவேண்டிய பாரத்தில் தாசில்தார் கையெழுத்து செய்யவேண்டியிருக்கிறது. சில தாசில்தார்கள் ஏழை மாணவர்கள், பிற்பட்ட மாணவர்கள், ஆதி திராவிட மாணவர்கள் போய் ஸ்டிபெண்ட் கேட்டால் காலம் கடத்துகிறார்கள்.

DEPUTY SPEAKER : இதைப்பற்றி டிஸ்ட்ரிக்ட் அட்மினிஸ்ட்ரேஷனில் பேசலாம்.

உதவி சுபநாயகர் மணி அடித்து அடுத்தபடியாக ஸ்ரீ கோதண்டராமன் அவர்களைக் கூப்பிட்டதால் அங்கத்தினர் சொற்பொழிவை முடித்துக் கொண்டார்.

* **Sri V. K. KOTHANDARAMAN :** கனம் தலைவர் அவர்களே, என் சாப்பில் வந்திருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணை மிக மிக முக்கியமானது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொண்டு சில விஷயங்களைப் பற்றிக் கூற முன் வந்துள்ளேன்.

12-50

புரட்சிக் கவி பாரதியார், “உழவுக்கும் தொழிலுக்கும் வந்தனை செய்வோம், வீணில் உண்டு களித்திருப்போரை நிந்தனை செய்வோம்” என்றும் “தனி யொருவனுக் குணவிலை யெனில், ஜகத்தினை யழித்திருவோம்” என்றும் மிகப் புரட்சிகரமாகப் பாடியிருக்கிறார். அந்த அடிப்படையில் தான், கராச்சியில் காங்கிரஸ் மகாசபை கூடிய 1931-வது வருஷம் முதற் கொண்டு சமீபத்தில் டெல்லியில் காங்கிரஸ் காரியக்கமிட்டிக் கூட்டம் நடந்த நான் வரையிலும் நிலச் சீர்த்திருத்தங்களைப் பற்றி காங்கிரஸ்காரால் தீர்மானங்கள் போடப்பட்டு வந்திருக்கின்றன. நிலச் சீர்த்திருத்தச் சட்டங்களை கொண்டுவர வேண்டுமென்றும், நில உடைமைக்கு உச்சவரம்பு கட்டவேண்டுமென்றும், சிறு நில விவசாயிகளுக்கு வரிகளைத் தள்ளுபடி செய்யவோ குறைக்கவோ செய்ய வேண்டுமென்றும், விவசாயிகளின் வருமானத்திற்கு வரி போடவேண்டுமென்றும் பல விதமாக 1931-வது ஆண்டு முதற்கொண்டு இன்று வரையில் காங்கிரஸால் தீர்மானங்கள் போடப்பட்டு வந்திருக்கின்றன. மேலும், 1936-வது ஆண்டில் தேர்தல் நடந்தபோது காங்கிரஸ் தேர்தல் அறிக்கையிலும்கூட இந்தத்திட்டங்கள் போடப்பட்டிருந்தன என்பதும் நாம் அறிந்த விஷயம். ஆனால், இன்றைக்கு, 26 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகும் கூட, 10 ஆண்டு ஜனநாயக ஆட்சிக்குப் பிறகும் கூட, நடைமுறையில் ஒரு சிறிய அளவுக்காவது நிலச் சீர்த்திருத்தம் ஏற்பட்டிருக்கிறதா என்று பார்த்தால் ஏற்படவில்லை என்பதைத் தான் நாம் பார்க்கிறோம். “சமீபத்தில் தானே நில வெளியேற்றத் தடுப்புச் சட்டம், குத்தகை வராக் சட்டம் ஆகிய சட்டங்களைக் கொண்டுவந்தோம்” என்று சொல்லலாம். அந்தச் சட்டங்கள் விவசாயிகளுக்கு எவ்வளவு பயன் அளித்தன என்பதைப்பற்றி என் மதிப்பிற்குரிய காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்களே எடுத்துக்கூறினார்கள், ஆயிரக்கணக்கான மனுக்கள் ஏழை, பாமர விவசாயிகளிடமிருந்து அதிகாரிகளுக்கும் அரசாங்கத்தாருக்கும் வந்திருந்தம்கூட, இதுவரையிலும் ஒன்றும் செய்யப்படவில்லை. சட்டங்களைப் பொறுத்தவரையில்—விவசாயிகளைப் பொறுத்த சட்டமாக இருந்தாலும் சரி, தொழிலாளர்களைப் பொறுத்த சட்டமாக இருந்தாலும் சரி—சுருக்கமாகச் சொல்லப்போனால், காங்கிரஸ் சர்க்காரால் கொண்டுவரப்படும் சட்டங்கள் முன்னால் பார்த்தால் ராவுத்தர் குதிரை போலவும், பின்னால் பார்த்தால் செட்டியார் குதிரை என்பதைப் போல், நிலப்பிரபுக்களுக்கும் சாதகமாக இருக்கும், ஏழை விவசாயிகளுக்கும் சாதகமாக இருக்கும். முதலாளிகளுக்கும் சாதகமாக இருக்கும்.

6th July 1957] [Sri V. K. Kothandaraman]

ஏழைத் தொழிலாளர்களுக்கும் சாதகமாக இருக்கும். காங்கிரஸ் சர்க்காரின் சட்டங்கள் பாமர மக்களுக்குப் பயன்படும்படியாக இல்லை என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நிலச் சீர்த்திருத்தச் சட்டங்களை உண்டியாக்கக் கொண்டுவந்தாகவேண்டும். அவைகளைக் கொண்டுவராவிட்டால், உணவு நெருக்கடி ஏற்படும்; உணவுப்பற்றாக்குறை ஏற்படும்; உணவுப் பொருள்களின் விலைகள் மேலும் ஏறிக்கொண்டே போகும்; கள்ள மார்க்கெட்டுக்காரர்கள் இந்த நிலையைப் பயன்படுத்திக்கொண்டேயிருப்பார்கள். இவ்வளவையும் பார்த்துக்கொண்டே, “வெகு சீக்கிரத்தில் மசோதாவைத் தயாரித்துவிடுகிறோம், மூன்று மாதங்களுக்குள் மசோதா வரப்போகிறது” என்று அரசாங்கத்தார் சொல்வதைப் பார்த்தால், இதுவரையில் வந்துள்ள சட்டங்கள் எப்படி இருக்கின்றனவோ அப்படிப்பட்ட சட்டம் தான் வருமோ என்று சந்தேகம் எழுகிறது.

புறம்போக்கு நிலங்களை எடுத்துக்கொண்டால், 73 லட்சம் புறம்போக்கு நிலங்கள் இருக்கின்றன. அவைகள் ஏழை, பாமர விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை. நிலத்திற்கு சொந்தமாக உள்ளவர்கள்தான் தரிசு நிலங்களையும் பட்டா செய்துகொண்டிருக்கிறார்களே தவிர, ஏழை விவசாயிகளுக்கு அவை பட்டா செய்து கொடுக்கப்படவில்லை. இது சம்பந்தமாகவும் ஆயிரக்கணக்கான மனுக்கள் தாசில்தார்களுக்கும், மற்ற அதிகாரிகளுக்கும் சர்க்காருக்கும் அனுப்பப்பட்டிருந்தும், அவை கவனிக்கப்படவில்லை. விவசாயிகளுக்கும் மிராசுதாரர்களுக்கும் தகராறுகள் ஏற்பட்டுவருகின்றன. மடாதிபதிகளுக்கும் கோவில்களுக்கும் சொந்தமான நிலங்கள் சட்டத்தின் கீழ் கொண்டுவரப்படவில்லை. அதற்கான நடவடிக்கை எதுவும் எடுக்கப்படவில்லை. தரிசு நிலங்களை உண்டியாக தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கும் ஏழை விவசாயிகளுக்கும் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அவைகளை அவர்களுக்குக் கொடுப்பதோடு அவர்களுக்கு விவசாயம் செய்வதற்கும் வசதிகள் செய்து கொடுக்கவேண்டும். இந்தக் காரியங்களைச் செய்தால்தான் உணவு உற்பத்தியை அதிகப்படுத்த முடியும் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

(Mr. Speaker in the Chair.)

வியாபாரிகள் மீது பலவிதமான வருமான வரிகளைப் போடுகிறோம். அதே போன்று நிலச்சுவான்கள் மீதும் வரி போட வேண்டும். இந்த வரியை மத்திய சர்க்கார் போட முடியாத நிலை இருக்கிறது. இந்த வரியை ராஜ்ய சர்க்கார் தான் போட வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே இந்த வரியை ராஜ்ய சர்க்கார் போடவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். உண்டியாக ராஜ்ய சர்க்கார்கள் நிலச்சீர்த்திருத்தச் சட்டங்களைக் கொண்டு வரவேண்டும் என்றும், நிலச்சுவான்களுக்கு வருமான வரி போட வேண்டும் என்றும் நேருஜி அவர்களும் ஒரு மாதத்திற்கு முன்பு கூட வலியுறுத்திக் கூறியிருக்கிறார்கள். அப்படியிருந்தும் பெரும் விவசாயிகளுக்கு வருமான வரி போடவோ, நிலச் சொத்தின் பேரில் வரி போடவோ அரசாங்கம் தயங்குகிறது. இவைகளையெல்லாம் பார்க்கும்போது “இன்றைக்கு நிலப் பிரபுக்களுக்குச் சாதகமான நிலைமை தான் இருக்கிறது. முதலாளிகளுக்குச் சாதகமான நிலைமை தான் இருக்கிறது” என்று சொன்னால், நேற்றைய தினம் கனம் மந்திரி ஸ்ரீ சி. சுப்ரமணியம் அவர்கள் “நாங்கள் நிலப் பிரபுக்களுக்கோ முதலாளிகளுக்கோ சாதகமாக இருப்பவர்கள் அல்ல. அவர்களுக்கு பயப்படுபவர்கள் அல்ல” என்று சொன்னார்கள். அவர் அவ்வாறு கூறியதை நாங்கள் வரவேற்கிறோம். அதற்காக நாங்கள் சந்தோஷப்படுகிறோம். அவர் கூறியது உண்மையானால், உண்டியாக தைரியமாக நிலச் சீர்த்திருத்தச் சட்டங்களைக் கொண்டு வர வேண்டும். பெரிய நிலச்சுவான்கள் பேரிலும், நிலச் சொத்தின் பேரிலும் வரி போடாவிட்டால், தண்டு விழும் பட்ஜெட்டிற்கு பதிலாக உபரி பட்ஜெட்டை இந்த சபையில் சமர்ப்பிக்க முடியும். அந்த முறையை கையாண்டு தான் பக்கத்திலுள்ள கோரள ராஜ்ய சர்க்கார் உபரி பட்ஜெட்டை சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் பார்க்கிறோம். ஆகவே அந்த அடிப்படையில் பெரிய நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்கு வரி போட வேண்டும்; நிலச் சீர்த்திருத்தம் செய்ய வேண்டும்; நில வரம்பு சட்டம் வேண்டும். நிலமுடைய விவசாயிகளின் நில உடைமைக்கு உச்ச வரம்பு சட்டம்; அந்த அளவிற்கு மேல் அவர்கள்

[SRI V. K. Kothandaraman]

[6th July 1957]

வைத்திருக்கும் நிலத்தை நிலமில்லாத விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டும். “அப்படிச் செய்து விவசாய அபிவிருத்தியில் கவனம் செலுத்தினால் தான், பஞ்சத்தையுட்போக்க முடியும்; உணவுப் பொருள்களின் விலையைக் குறைக்க முடியும்” என்பது தான் சொல்லாமலேயே கனம் மந்திரிகளுக்கும், கனம் அங்கத்தினர்களுக்கும் என்னைவிட நன்றாக தெரியும். தெரிந்துகொண்டிருந்தால் மட்டும் போதாது, உடனடியாக அமலுக்கு கொண்டுவர வேண்டும். இதையெல்லாம் சொன்னால், கனம் மந்திரி ஸ்ரீ கக்கன் அவர்கள் “தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் இப்போது எவ்வளவோ முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கவில்லையா? கைத்தறி நெசவாளர்கள் நிலங்கள் பாதுக்காக்கப் பட்டவல்லையா? இவையெல்லாம் காந்தியார் கொள்கைப்படி தானே ஏற்பட்டிருக்கிறது?” என்று சொல்கிறார்கள். அவர்கள் சொல்வதை நான் வரவேற்கிறேன். மகாத்மா காந்திஜி அவர்கள் அறிவுரைகளை நமக்குக் கொடுத்தார்கள். ஆனால் மகாத்மா காந்தி சொன்னபடி நாம் நடந்திருக்கிறோமா என்று பார்க்கவேண்டும். 1931-வது வருஷத்தில் அவர் தலைமையில் கீழ் போடப்பட்ட திட்டங்களை இன்றுவரையில் நிறைவேற்றவில்லை என்றால், மகாத்மா காந்திஜிக்கு நாம் மதிப்புக் கொடுத்திருக்கிறோமா என்று பார்க்க வேண்டும். அவருக்கு மட்டும் அல்ல. இந்த தேசத்தின் பெருமைக்குரிய ஜவஹர்லால் நேருஜியே “உடனடியாக நிலச்சீர்த்திருத்தத்தைச் செய்ய வேண்டும்” என்று சொல்லியிருக்குபோது அவருடைய வாழ்க்கைக்கு மதிப்புக் கொடுக்கிறோமா என்றால் அதுவும் இல்லை. ஜவஹர்லால் நேருஜியே நில வருமான வரி போட வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கும்போது, நிலப்பிரபுக்களுக்கு வருமான வரியோ, நிலச் சொத்து வரியோ போடுவதற்கு நமது சர்க்கார் என்ன தயங்கவேண்டும். சர்க்கார் தயங்குவதால் தான் “இது நிலப்பிரபுக்களுக்குப் பக்கபலமாக இருக்கும் சர்க்கார். ஆகவேதான் அவர்கள் மீது வரி போடுவதற்கு பயப்படுகிறார்கள்” என்று திட்டவாட்டமாக எண்ணவேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். விவசாயம் சம்பந்தமான எல்லா விஷயங்களையும் மேற்பார்வை பார்க்க வேண்டிய கிராம கண்ணங்களுக்கும் கிராம முன்சீபுகளுக்கும் போதிய சம்பளம் கொடுக்கவேண்டும். அவர்களுக்கு ஏதோ நான்கு, ஐந்து ரூபாய் சம்பள உயர்வு கொடுத்துவிட்டால் மட்டும் அவர்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் உயர்ந்துவிடாது. அவர்களுக்குப் போதுமான சம்பளம் கொடுக்கப்படாத காரணத்தால்தான், யார் அவர்களுக்குப் பணம் கொடுக்க முன்வருகிறார்களோ அவர்களுக்கு நிலங்களை பட்டா செய்து கொடுக்கிறார்கள். இதைத் தடுப்பதற்கு கிராம உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு போதிய சம்பளம் கொடுக்க வேண்டும்.

அந்த அளவுக்கு அவர்கள் நிலச்சுவான்தார்களுக்குச் சாதகமாகவே, ஏழை விவசாயிகளுக்குப் பாதகமாகவே தங்கள் அதிகாரத்தை உபயோகிக்கக் கூடிய நிலைமை உண்டாகிவிடுகிறது. இந்த விஷயம் ஸ்ரீ ராஜாஜி முதன் மந்திரியாக இருந்த காலத்திலேயே வந்தது. அப்பொழுது அவரே சொன்னார், “அவர்களுக்கு மாமூல் இருக்கிறது. அவர்களுடைய சம்பளத்தில் உயர்வு வேண்டியது இல்லை” என்பதாக. இந்தக் கருத்து அன்றைய தினத்திலிருந்தே பேசப்பட்டு வருவதைப் பார்த்தோம். இந்த அமைப்பில் தான், இந்த கண்ணோட்டத்தில் தான், இந்த அடிப்படையில்தான் இன்றைய தினம் நான்கு, ஐந்து, ஏழு என்கிற முறையில் கிராம அதிகாரிகளுடைய ஊதியம் உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறதே தவிர உண்மையிலேயே அவர்களுடைய மனோபாவத்தை மாற்றும் வகையில் ஊதியம் உயர்த்தப்படவில்லை. உண்மையிலேயே ஏழை விவசாயிகளுக்கு நல்வாழ்வு உண்டாகவேண்டுமென்றால், அவர்களுக்கு இருந்து கொண்டிருக்கக் கூடிய தொந்தரவுகள் எல்லாம் போகவேண்டுமென்றால் அவர்களுடைய சம்பளத்தை நல்ல முறையில் உயர்த்திக் கொடுத்து அவர்கள் மிராசதாரர்களின் தயவை எதிர்பார்த்து நிற்காமல் செய்ய வேண்டுமென்பதைத் தெரிவித்துக் கொண்டு நான் முடித்துக் கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER: இன்னும் இரண்டு அங்கத்தினர்கள் பேசவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நான் முதலில் ஸ்ரீ முத்துகுமாரஸ்வாமி அவர்களையும், ஸ்ரீ எம். பி. சுப்ரமணியம் அவர்களையும் ஐந்து ஐந்து நிமிஷங்கள் பேசும்படியாக அழைக்கிறேன். பின்னர் ஸ்ரீ வி. கே. ராம

8th July 1957] [Mr. Speaker]

ஸ்வாமி முதலியார் பத்து நிமிஷங்கள் பேசுவார். அதன் பிறகு கனம் மந்திரி பதில் அளிப்பார். இப்போது ஸ்ரீ எம். லி. முத்துகுமாரஸ்வாமி அவர்களை ஐந்து நிமிஷம் பேசும்படியாக அனுமதிக்கிறேன்.

*SRI M. C. MUTHUKUMARASWAMY : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இன்று லாண்டு ரெவின்யூ மந்திரி அவர்களால் கோரப்பட்டிருக்கும் இந்த மானிபத்தை ஆதரித்து இரண்டொரு விஷயங்கள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

1-02
P. 11

இன்றைக்கு மாகாண சர்க்காருக்கு வரக்கூடிய வருமானங்களில் மிக உயர்ந்தது இந்த நிலத்தின் வரிமூலமாகத்தான் வருகிறது என்றாலும்கூட இன்னும் அந்த வருமானத்தை அதிகமாக்கிக் கொள்ளலாம். எப்படி என்றால் பல இடங்களில் ஏராளமான புறம்போக்கு நிலங்கள் தேங்கிக் கிடக்கின்றன. அவைகளை நிலம் இல்லாத ஏழை விவசாயிகளுக்குப் பகிர்ந்து கொடுக்கவால் அவர்கள் அதில் விவசாயம் செய்து உணவு உற்பத்தியையும் பெருக்குவார்கள். தீர்வை கட்டுவதன் மூலம் சர்க்காருடைய வருமானத்தையும் அதிகப்படுத்துவார்கள், என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இந்த அளவில் நம்முடைய ராஜ்யம் பூராவிலும் உள்ள நிலங்கள் வீணாகக் கிடக்கின்ற தரிசு நிலங்கள் எவ்வளவு என்பதைக் கணக்கிட ஒரு சர்வேயரை நியமித்து அவர் கொடுக்கின்ற கணக்குப்படி வீணாக உள்ள நிலங்களை எல்லாம் உடனடியாக ஏழை விவசாயிகளுக்குப் பகிர்ந்து கொடுக்க ஏற்பாடு செய்தால் உணவு உற்பத்தியும் அதிகரிக்கும். அதனால் சர்க்காருக்கும் வருமானம் கிடைக்கும். அதோடு அமைச்சர் பெருமான் பலவிடங்களுக்குச் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்கிறார்கள். அப்படிச் செய்யும் நேரத்தில் விவசாய காலத்தில் விவசாயம் செய்யப்படாத இருக்கும் நிலங்கள் கண்காணப்பட்டால் அந்த நிலங்களைப் பற்றியும் உடனடியாக விசாரினை செய்து வைத்துக் கொண்டால் ஏழை மக்களுக்கு அந்த நிலங்களைக் கொடுப்பதற்கு வசதியாக இருக்கும் என்பதாகச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

விவசாய மக்களுடைய நன்மைக்காகத்தான் நாம் பல சட்டங்களைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். அவற்றினால் உண்மையிலேயே இன்றைய தினம் விவசாயிகளுக்கு நன்மை கிடைக்கவில்லை என்று பலரும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இன்னும் நான் அறிகிறேன். ஜில்லாக் கலெக்டர்களுக்கு ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் உள்ள விவசாயிகள் எத்தனை பேர் என்பதைக் கணக்கெடுத்து அனுப்பும்படியாக சர்க்கார் குறிப்பும் கூட அனுப்பியிருப்பதாக தெரிகிறது. ஆனால் நேரடியாக அவர்கள் எந்த இடத்திற்காவது சென்று கணக்கு எடுக்கிறார்களா என்று பார்த்தால் இல்லை என்றுதான் வருத்தமோடு சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. அவர்கள் கணக்கு எடுக்கும் போது மிராசதாரர்களுக்கு உள்ளாகவே இருந்து கொண்டு சாகுபடி செய்கிற விவசாயிகளைக்கூடச் சேர்க்காமல் விட்டுவிடுகிறார்கள். இதைவைத்துக் கொண்டு பின்னர் மிராசதாரர்கள் அந்தச் சாகுபடியாளரிடம் உள்ள நிலம் சொந்தப் பண்ணையில் இருந்ததற்குவும், அவன் சாகுபடியாளன் இல்லை எனச் சொல்லி, இந்தக் கணக்கைக்காட்டி நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றி விடுகிறார்கள். இதையும் சர்க்கார் கவனிக்கவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக இன்று இந்த இலாகா காரியாலயங்களுக்குச் சென்று பார்த்தால் தெரியும். யானைக் கொட்டகை போல ஒரு பெரிய இடத்தில் கொஞ்சம்கூட வசதி இல்லாமல் இந்த உத்தியோகஸ்தர்களை அடைத்து வைத்திருக்கிறார்கள். இவர்களுக்கு இராக்காலங்களில் மின்சார விளக்கு வசதி கூடக் கிடைப்பாது. வெளியே மின்சார விளக்கு இருக்கிறது. உள்ளே லாந்தரில் மண்ணெண்ணெய் விளக்கை வைத்துக் கொண்டு இவர்கள் வேலை செய்கிறார்கள். இதைப் பார்க்கும்போதே பரிதாபம் உண்டாகிறது. கடந்த மாதத்தில் நான் நன்னிலத்திலுள்ள காரியாலயத்திற்குச் சென்றேன். உட்காரக்கூட இடம் இல்லை. கேட்டால் “பாருங்கள் இங்கு வசதி ஒன்றுமே இல்லை” என அவர்கள் பரிதாபகரமாகச் சொல்கிறார்கள். ஆகவே சர்க்கார் உடனடியாக இந்தக் காரியாலயங்களுக்கு எல்லாம் மின்சார வசதி செய்து கொடுப்பதோடு நாற்காலி, பெஞ்சு போன்றவைகளையும் கொடுத்து உதவ வேண்டுமென்பதாகக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

[Sri M. C. Muthukumaraswamy] [6th July 1957]

அடுத்தபடியாக பண்ணையான் சட்டத்தில் விவசாயிகளுக்குப் பாதகமான ஒரு இடம் இருக்கிறது. பண்ணையானை மிராசதார் எப்போது வேண்டுமானாலும் நீக்கிக்கொள்ளலாம். சரியாக வேலை செய்யவில்லை என்று ஒரு நோட்டீஸ் கொடுத்து நீக்கிவிடலாம் என்று இருப்பது மிகவும் பாதகமானது. இப்படி நீக்கினால் அவர்கள் கோர்ட்டுக்குப் போகவும், கோர்ட்டார் அந்தத் தீர்ப்பை ஊர்ஜிதம் செய்யப்படியாகவும் செய்தால் பொருத்தமாக இருக்கும். இதையும் அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்தில் வைத்துக்கொண்டு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்பதாகக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

10-7
p.m.

SRI M. P. SUBRAMANIAM: கனம் அவைத்தலைவர் அவர்களே, இந்த ரெவின்யூ இலாகா மான்யத்தில் சில வார்த்தைகளை நான் கூற விரும்புகிறேன். சர்க்கார் தரிசு நிலங்களை நிலம் இல்லாத ஏழை விவசாயிகளுக்குப் பகிர்ந்து கொடுக்க முயற்சி எடுத்து வருவதாகப் பலகாலமாகக் கூறிவந்திருக்கிறார்கள். சேலம் மாவட்டத்தில், ஆத்தூர் வட்டாரத்தில் நான்கு தனித் தாசில்தாரர்களைப் போட்டு ஏறக்குறைய முப்பதாயிரம் ஏக்கரை பகிர்ந்து கொடுக்கப்பட்டன என்பதையும் நான் அறிவேன். இருந்தாலும் ஏற்கெனவே பகிர்ந்து கொடுக்கப்பட்டவை எல்லாம் நிலவளம் நீர்வளம் இல்லாதவை. இன்னும் இருபதாயிரம் ஏக்கரை நிலம் பகிர்ந்து கொடுக்கப்படாமல் ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு அரசாங்கம் கூறுகிற காரணம் இதை வைத்துக் கொண்டு கூட்டுறவு பண்ணை போன்ற பல புதிய திட்டங்களை ஏற்படுத்தப் போகிறோம் என்பதாகத்தான் அன்று அமைச்சர் அவர்களே கூறியிருக்கிறார்கள். இதன் அடிப்படையில் கடந்த ஏழு, எட்டு ஆண்டு காலமாக ஆத்தூர் தாலுகாவில் கூட்டுறவு முறையில் பழுவகைப் பொருளை வைப்பதற்கும், கூட்டுப்பண்ணைகளை ஏற்படுத்துவதற்கும் ஆன திட்டங்களை, சேலம் கூட்டுறவு பண்டசாலையில் இருந்து 20 லட்சம் ரூபாய் பணத்தைக் கொடுத்து ஆரம்பிக்கலாம் என்றும் அவ்வப்போது கலெக்டர், ஜில்லா அதிகாரிகள், மற்ற அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்களும் அரசாங்கத்திற்கு பல திட்டங்களை அனுப்பியிருக்கிறார்கள். மற்ற அரசாங்கத்திற்கும் விண்ணப்பத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்., எந்த திட்டமும் இதுவரையில் அமுலாக்கப்படவில்லை. அந்த ஒதுக்கிவைக்கப்பட்ட நிலமும் விவசாயிகளுக்குப் பகிர்ந்து அளிக்கப்படவில்லை. இங்கே ஒதுக்கிவைக்கப்பட்டுள்ள இடம் நில வளம் உடையது. நீர்வளமும் உடையது. இதை உடனடியாக விவசாயிகளுக்காவது பகிர்ந்து அளிக்க அரசாங்கம் முன்வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். பகிர்ந்து அளிப்பதோடு மட்டுமல்லாமல் அங்குள்ள விவசாயிகள் அவற்றை கூட்டுறவு சங்க அடிப்படையில் விவசாயம் செய்வதற்கும் வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கவேண்டும். அதற்கு வேண்டிய வாய்ப்பு நிறைய ஆத்தூர் வட்டாரத்தில் இருக்கிறது என்பதையும் கனம் அமைச்சருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இப்படிச் செய்யாவிட்டால் எவ்வளவுதான் நிலத்தை விவசாயிகளுக்குப் பகிர்ந்து கொடுத்தாலும் விவசாயிகள் அவற்றைச் சாகுபடி செய்ய முன்வரமாட்டார்கள். அவர்களுக்கு நிலத்தைப் பண்படுத்த முதல் போடுவதற்கு வசதிகள் இல்லை. முன்பே பண்படுத்தப்பட்டு விவசாயத்திற்கு லாயக்காகவுள்ள நிலங்களில் பயிரிட ஆரம்பித்துவிடுவார்கள் என்பதையும் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இவற்றையெல்லாம் பண்படுத்தி விவசாயத்திற்கு லாயக்காக ஆக்கி அவர்களுக்குக் கொடுப்பது என்றால் அதிகப் பணம் தேவைப்படுமே என்று அரசாங்கம் கருதலாம். இப்போது நம் அரசாங்கத்தினிடத்தில் உள்ள டிராக்டர்கள், புல்டோசர்கள் போன்றவைகள் ஒரு ஆண்டில் பெரும்பகுதி நாட்கள் சில இடங்களில் சம்மா இருப்பதாக ஆடிடர்-ஜெனரல் ரிபோர்ட்டில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இவைகளை எல்லாம் வேலை இல்லாத காலங்களில் ஆத்தூர் போன்ற பகுதிகளுக்கு அனுப்பி வைத்து அங்குள்ள தரிசு நிலங்களை விவசாயத்திற்கு லாயக்குள்ளதாக நிச்சயம் பண்படுத்த முடியும். அதோடு மாதிரிம் அல்ல. சேலத்திலுள்ள ஜில்லாக் கலெக்டர் ஒரு திட்டம் தயாரித்து மாநில அரசாங்கத்தாருக்கு அனுப்பியிருப்பதாகவும் தெரிகிறது. அதாவது கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சும் குற்றத்திற்காக சிறையில் இருக்கப்பட்ட அதிகமான கைதிகளைக் கொண்டு இந்த நிலங்களைப் பண்படுத்தவும், இவற்றில் விவசாயம் செய்யவும் கூடம் என்று சொல்லியிருப்பதாக தெரிகிறது இப்படிச்செய்தால் அந்தக்கைதிகளுடைய மனப் பான்மையும் மாறும். அவர்களுக்கும் தொழில் செய்து பிழைக்க

6th July 1957]

[Sri M. P. Subramaniam]

அக்கரை உண்டாகும். இதையும் கருத்தில் கொண்டுதான் அங்கே கூட்டுறவு முறையில் சாகுபடி செய்வதற்குரிய வாய்ப்பு இருக்கின்றது என நான் முன்பு சொன்னேன். இப்படி கூட்டுறவு முறையில் சாகுபடி செய்வதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யாது நிலத்தைப் பகிர்ந்து அளிப்பதால் மட்டும் பயன் இல்லை என்பதை மீண்டும் வற்புறுத்திக் கூறுவேன். காரணம் எனக்குத் தெரிந்தே இந்த மாதிரியாக நிலம் பகிர்ந்து அளிக்கப்பட்டவர்கள், அதில் பயிரிடாமல், கந்தாயம் கூடக் கட்டுமுடியாமல் திரும்பவும் ரத்துசெய்துவிடவேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். பல அதிகாரிகளுக்கும், சேலம் மாவட்டத்தில் தற்போதும் குடியில்லாதவர்களுக்கும் கூட நிலம் பகிர்ந்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதனால் எப்படி நிலம் பயிர் செய்யப்படும்; இதை உடனடியாகக் கண்காணிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக இந்த சபையில் விவசாயிகள் நில வரியின் பேரால் கப்பப்படுகிற பணத்திற்கு அச்சடித்த ரசீது கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இதே அவசியத்தை பலமுறை வற்புறுத்திக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இதனால் கிராம அதிகாரிகளிடையே பல தவறுதல் நடக்கிறது. ஆகவே இவ்விஷயத்தில் அதாவது அச்சடித்த ரசீது வழங்கப்படுவதற்கு அரசாங்கம் உடனே நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். இறுதியாக நான் சொல்லுவது என்னவென்றால் பல இடங்களில் விவசாயிகளுக்கு கிணறு வெட்டுவதற்காக மான்யங்கள் இதுமாகக் கொடுத்து வந்தார்கள். ஆனால் சில இடங்களில் கிணறு வெட்டப்பட்டு தண்ணீர் இல்லாததினால் அப்படியே வேலைகளை விடப்பட்டிருக்கிறது. இதனால் கிணறு கோரியபடி வெட்டப்படவில்லை என்று அரசாங்கம் கருதி இதற்காகக் கொடுத்த பணத்தைத் திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று உத்தரவிடப்பட்டிருக்கிறது. இதை நிறுத்தி வைப்பதற்காக எம். எல். எக்ஸ்சன் தலையிட வேண்டியிருக்கிறது என்றெல்லாம் கூறப்பட்டது. ஆதலால் அந்தப் பணத்தை முழுவதும் செலவு செய்யப்பட்டிருந்தால் அந்தப் பணத்தை அவர்களிடமிருந்து வாங்கவேண்டிய அவசியமில்லை என்று கருதி write off செய்வது நல்லது என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

***SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். ரெவின்யூ டிபார்ட்மென்டை பொறுத்த அளவில் பேப்பர்கள் போனால் சரியாக கிடைப்பதில்லை என்று புகார்கள் அதிகமாக இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அதே மாதிரி ஒரு ஏழை ரெவின்யூ டிபார்ட்மென்டில் போய் ஏதாவது கடன் வாங்குவதற்காக ஒரு மனு, அதிலும் முக்கியமாக நிலத்தைப் பற்றி மனுக்கள் அனுப்பினால் பதில் கிடைப்பதில்லை. இன்னும் ஒன்று, மனுக்கள் ஏதாவது அனுப்புவதாய் இருந்தால், அதற்கு உண்டு அல்லது இல்லை என்று ஒரு உத்தரவை பிறப்பிக்க வேண்டும். முக்கியமாக ஒரு நபர் ஒரு மனு கொடுத்தால் அதோடு 10, 12 காப்பிகளும், கையில் வைத்திருக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஏனென்றால் கொடுத்த மனுக்கள் சரியாக பதிவு செய்யப்படுவதில்லை. சில மனுக்கள்தான் பதிவு செய்யப்படுகிறது. அநேகமாக மனுக்கள் பதிவு செய்யப்படுவதில்லை என்று எங்கும் புகார் வந்துகொண்டிருக்கிறது. ஆகையால், ஒவ்வொரு மனுவையும் பதிவு செய்து நல்லபடியாக நடவடிக்கை எடுத்து தக்க பதில் அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதே மாதிரி கடன் விண்ணப்பங்கள் வருகிறது. அதில் முக்கியமாக லஞ்ச ஊழல்கள் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. ஏதாவது ஒரு குடியானவன் மாடு வாங்குவதற்கோ அல்லது உரம் வாங்குவதற்கோ மனு கொடுத்தால், உடனடியாக அவனுக்குக் கடன் கிடைப்பதில்லை. அவ்விதம் கிடைத்தாலும் கடனாகக் கிடைக்கிற முழு தொகையும் அவனுக்குக் கொடுக்கப்படுவதில்லை. அதற்கும் லஞ்சம் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. இதைப்பற்றி மந்திரி அவர்கள் கவனிக்க வேண்டும். இது தவிர பல இடங்களிலும் சர்வே செட்டில்மென்ட் நடக்கிறது. இதற்காகப் பெரிய தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த சர்வே அதிக காலமாக நடந்து வருகிறது. இன்னும் இது எவ்வளவு காலம் நடக்குமென்று சர்க்கார் உறுதியாக ஒன்றும் சொல்லவில்லை. இதைப் பற்றி தீவிரமான

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar] [6th July 1957]

நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். இன்னும் கூடுதல் உத்தியோகஸ்தர்களை நியமித்தாவது இந்த சர்வே செட்டில்மென்ட் சீக்கிரமாக முடிக்கவேண்டும். ஜமீன் கிராமங்களில் இந்த சர்வே ஆகாமல் இருக்கும் காரணத்தால் அங்குள்ள குடியானவர்களுக்கு கடன் வசதி கிடைக்கவில்லை. இதனால் அவர்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இதைப்பற்றி சர்க்கார் உடனே நடவடிக்கை எடுத்து அந்தந்த பிராந்தியத்திலுள்ள சர்வே செட்டில்மென்ட் ஆவது வரையிலும் அங்குள்ள ஏழைக் குடியானவர்களுக்கு கடன் வசதி அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதேபோல்தான் காம்பென்சேஷன் (compensation) கொடுப்பதிலும் எஸ்டேட் முதலியவைகளை எடுத்து “இன்டர்மி பேமென்ட்” (Interim Payment) கொடுத்துவிட்டு, அதில் திடீரென்று ஆட்சேபணை கொடுத்து நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அந்த எஸ்டேட்டுகளுக்கு மாதம் ஒரு தடவைதான் ட்ரிபூனல் (Tribunal) போகிறார்கள். இதை மாற்றி இரண்டு மூன்று தடவையாவது போகலாம். இம்மாதிரியுள்ளவைகளை சீக்கிரமாக பிரிசீலனை செய்து ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டும். அப்படி ஏதாவது முடிவு செய்தால்தான் அந்த இடத்தில் கஷ்டப்படும் குடியானவர்களுக்கு ஏதாவது நன்மைகள் ஏற்படும் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். அதைப்போல் புறம்போக்கு நிலங்களை (waste lands) பதித்துக் கொடுப்பதில் சரியாக பட்டா கொடுப்பதில்லை என்று பலர் சொன்னார்கள். ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் தரிசு நிலங்களை அதிகமாக இருக்கின்றன. அங்குள்ள ஏழை விவசாயிகள் இந்த நிலங்களைப் பதித்து கொடுக்க வேண்டுமென்று நேராக முறையிட்டும் மனுக்கள் போட்டிருந்தும் அவர்களுக்குச் சரியான காலத்தில் முறைப்படி அந்த நிலங்கள் வழங்கப்படவில்லை. சாதாரணமாக தரிசு நிலங்களை பதித்துக் கொடுக்கப்படுகிற தென்னில், அந்த விபரங்களை அந்தந்த தாலுகா ஆபீஸ்களில் இதைப் பற்றி பிரச்சாரம் செய்திருந்தால் அவர்கள் உடனே அந்த தரிசு நிலங்களுக்காக மனுப்போடுவார்கள். மனு போட்டால் உடனுக்குடன் அவைகளை விசாரித்து வழங்க வேண்டும். தரிசு நிலங்கள் சாகுபடி செய்யாமல் இருப்பதினால், உணவு உற்பத்தி அதிகமில்லாமல் இருக்கிறது. இதை அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதோடு நிலங்களுக்கு சரியான முறைப்படி பட்டா செய்து கொடுக்கப்படவில்லை என்று பொதுவாக எல்லா ஜில்லாக்களிலிருந்தும் புகார் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு வருஷமும் ஜமாபந்தி கழிந்த உடன் அந்தந்த சர்வே நம்பர்களைப் போட்டு பட்டா கொடுக்கப்பட வேண்டும். இது தவிர பல இடங்களிலும் தீர்வைக்கு ரசீது கொடுக்கப்படாததைப்பற்றி பலர் சொன்னார்கள். சென்ற வருஷம் இதே பிரச்சினையைப்பற்றி சட்டசபையில் பேசப்பட்டிருக்கிறது. பணம் கொடுத்ததற்கு சரியான விதத்தில் அச்சடித்த ரசீது கொடுக்கப்படவேண்டும். சில ஜமீன் கிராமங்களில் துண்டு ரசீதுகள் கொடுக்கிறார்கள். சென்ற வருஷத்தில் இம்மாதிரியாக சட்டசபையில் பேசிய சமயத்தில் மந்திரி அவர்கள் அவைகளை உடனே கவனிப்பதாகச் சொன்னார்கள். ஆனால் நாளது வரையிலும் அது கவனிக்கப்படவில்லை. தொகை கட்டியதற்கு துண்டு ரசீது கொடுக்காமல் அச்ச ரசீது கொடுக்க வேண்டும். கிராம உத்தியோகஸ்தர்களைப்பற்றி ஒன்றிரண்டு வார்த்தைகளைப்பற்றிச் சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன். அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிற ஊதியம் மிகவும் குறைவு. முக்கியமாக “பிளாக் டெவலப்மென்ட்” எரியாக்களில் பல புதிய உத்தியோகஸ்தர்களை நியமித்திருக்கிறார்கள். அந்த உத்தியோகஸ்தர்களுக்குப் பதில் அந்த வேலையை இவர்களிடம் கொடுத்து வேலை செய்யலாம். கிராம சேவக், “Social Education Officer” என்றெல்லாம் பல உத்தியோகஸ்தர்களைப் போட்டிருக்கிறது. இந்த வேலைகளை அந்தந்த பிராந்தியத்தில் இருக்கும் கிராம உத்தியோகஸ்தர்களுக்குக் கொடுத்து அவர்களுடைய ஊதியத்தைக் கொஞ்சம் அதிகப்படுத்தலாம். கெஜட் பதிலில்லாத உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு ஊதியம் கூட்டிக் கொடுப்பதற்காக மத்திய சர்க்கார் கிராண்ட் கொடுத்திருக்கிறது. அதைப் போல் இவர்களுடைய ஊதியத்தை அதிகப்படுத்துவதற்கு மத்திய சர்க்காரிலிருந்து ஏன் கிராண்ட் வாங்கக்கூடாது? இவர்கள்தான் “லாண்ட் ஸென்ஸஸ்” எடுத்தார்கள். இது மத்திய சர்க்காருடைய உத்தரவின் பேரில்தான்.

6th July 1957] [Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar]

அடுத்ததாக கால்நடைகளைப் பற்றி ஒரு கணக்கு ராஜ்யம் பூராவும் இவர்கள்தான் தயாரித்தார்கள். இதுவும் மத்திய சர்க்காருடைய உத்தரவுதான் என்று கேள்விப்பட்டேன்.

நம்முடைய சர்க்கார் இதைப்பற்றி சிபார்சு செய்தும் மத்திய அரசாங்கம் கேட்கவில்லை என்று கேள்விப்பட்டேன். அது வருந்தத்தக்கதாகும். இதைப்பற்றி அமைச்சரவர்கள் மத்திய அரசாங்கத்தினிடம் கொஞ்சம் நன்றாக வாதித்து சில மார்க்கங்கள் பெற்று அவர்களுக்குக் கொடுத்தால் நன்றாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கன்னியாகுமரி ஜில்லாவில், நான் கேள்விப்பட்ட வரையில் சுமார் 40,000 ஏக்கர் வரையில் போதுமான மழை இல்லாத காரணத்தால் அநேக நிலங்கள் 40,000 ஏக்கர் வரை சாகுபடி செய்ய முடியாமல் போய்விட்டதாகக் கேள்விப்பட்டேன். அமைச்சரவர்கள் அங்கு போய் பார்த்துவிட்டு அவர்கள் கஷ்டப்படுவது வாஸ்தவத்தான் என்று சொன்னதாக அறிகிறேன். அங்கும் சரி, இன்னும் மற்ற பஞ்சப் பிரதேசங்களிலும் மழை இல்லாத காரணத்தால் ரெமிஷன் கொடுக்க வேண்டும். பஞ்ச வஜா மனுக்கள் இன்னும் பைசலாகவில்லை. டிஸ்கெக்களைத் தவிர்த்து அவர்களுக்கு உடனடியாக பஞ்ச வஜா கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இம் மாதிரியான டிஸ்கெக்களுக்கு, ஜில்லாக்கள் பெரிதாக இருப்பதினால்தான். ஆகவே நான் சொல்லுவது என்னவென்றால் ஒவ்வொரு ஜில்லாவையும் இரண்டு அல்லது மூன்று ஜில்லாக்களாகப் பிரிக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்து ஒவ்வொரு பிராந்தியத்திற்கும் ஒவ்வொரு கலெக்டரைப் போட வேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய எண்ணம். அவசியமானால் ரெவின்யூ டிவிஷனல் ஆபீசர்களை எடுத்துவிடலாம். கலெக்டர்களைப்போட்டு அவர்கள் தீவிரமாக வேலை செய்ய சர்க்கார் கவனிக்க வேண்டும். மலபார் ஜில்லா நம்மிடம் இருந்தபோது ஒரு ஜில்லாவாக இருந்தது. ஆனால் கேரளத்தில் போனவுடன் அது மூன்று ஜில்லாக்களாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதேபோல் நம் சர்க்காரும் ஒவ்வொரு ஜில்லாவையும் இரண்டு மூன்றுகூடப் பிரித்து பொது மக்களுக்கும் குடியானவர்களுக்கும் நல்ல முறையில் உதவி செய்யும்படி செய்து தர சர்க்கார் கவனம் செலுத்த வேண்டும். ஆகவே இதைப்பற்றி யோசனை செய்து உடனடியாக உத்தரவு பிறப்பிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இதுதான் எனது வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மான்யத்தின் பேரில் பல அங்கத்தினர்கள் விரிவாகப் பேசினார்கள். அவர்கள் 1936-ம் வருட காங்கிரஸ் சம்பவத்தில் ஆரம்பித்து இன்றைய தினம் வரையில் பல விஷயங்களைப்பற்றியும் பேசினார்கள். 1936-ல் இருந்து இதுவரையிலும் ஒன்றும் செய்யாமல் இல்லை. இந்த லான்ட் ரெவின்யூ லிஸ்ட்டம் இருக்கிறதே, அதை மாற்றி அமைப்பதில் எந்த மாதிரி அதை மாற்றி அமைத்தால் அது நல்ல மாதிரியாய் இருக்கும் என்று யோசனை செய்து அதற்காக கமிட்டிகள் நியமித்து கமிட்டிகள் ரிப்போர்ட் செய்திருக்கிறார்கள். நம் நாட்டில் லான்ட் ரீபாரம் கமிட்டி ஒன்று போர்ட் மெம்பர் திருவாளர் இ. எம். வி. சுப்பிரமணியம் தலைமையில் 1950-ல் நியமிக்கப்பட்டு அவர்கள் ரிப்போர்ட் செய்திருக்கிறார்கள். அந்த ரிப்போர்ட்டிலே, இந்த லான்ட் ரெவின்யூ லிஸ்ட்டை மாற்றி அமைப்பதில் சில நன்மைகள் இருந்தபோதிலும் கூட தற்கால நிலைமையில் இந்த முறையை மாற்றி அமைப்பது அவ்வளவு உசிதம் இல்லை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். "அதையொட்டி சமீபகாலத்தில் ஏற்பட்ட டாக்ஸேஷன் என்கொயரி கமிட்டியும்" இப்பொழுது இந்த லான்ட் ரெவின்யூ முறையை மாற்றியமைப்பது உசிதமல்ல என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகையால் இப்பொழுது நாம் இந்த லான்ட் ரெவின்யூ முறையை மாற்றி ஒரு அடிப்படை வரியை, பேலிக் டாக்ஸ், ஏற்படுத்தி நில்ல மூலமாக அக்கிரகல்சர் இன்கம்டாக்ஸ் என்ற முறையில் வரி போடலாம் என்று ஒரு சாரரின் உத்தேசம். முதன் முதலாக இந்த வெட்டுப் பிரோனையை ஆரம்பித்தவர், அவர் வந்த பிராந்தியத்தில் அமலில் இருக்கிறது என்று எனக்குத் தெரியும். ஆனால் அங்கே இருக்கிற நிலவரங்கள் வேறு. இருந்தாலும் அதைப்பற்றியும் யோசித்துப்

1-23
p.m.

[Sri M. A. Manickavelu]

[6th July 1957]

பார்த்ததில் அது இப்பொழுது இருக்கிற முறையை விட எந்த விதத்திலும் மேம்பட்டதாகாது என்பதுதான் அரசாங்கத்தின் அபிப்பிராயம். ஏனென்றால், இப்பொழுது நமது ராஜ்யத்திலே சிறிய பட்டாதார்கள்தான் அதிகம். 1, 2, 5 ரூபாய் கில்தி கட்டுகிறவர்கள் அதிகம் பேர்கள் இருக்கிறார்கள். பெரிய வரிகள் கொடுக்கிறவர்கள் குறைந்தபட்சம்தான். அதற்குப் புள்ளி விவரங்கள் கொடுக்கிறேன். அதாவது, பத்து ரூபாய்க்கு குறைவாக வரி கொடுக்கிறவர்களின் எண்ணிக்கை முப்பத்தொன்பது லட்சத்து நாற்பத்தி மூவாயிரத்திசீ சில்லரை. பத்து ரூபாய்க்கு மேல் 30 ரூபாய்க்கு உள்பட வரி செலுத்துகிறவர்களின் எண்ணிக்கை, ஆறு லட்சத்தி தொண்ணுத்தையாயிரம் சில்லரை. ஆக இந்த இரண்டு இனத்திலும் சேர்ந்து 46,39,000 சில்லரை பட்டாதாரர்கள் இருக்கிறார்கள். 100-க்கு மேல் வரி செலுத்துபவர்களின் எண்ணிக்கை 39,794 பட்டாதார்கள்தான். ஆகவே நாம் இப்போது ஒரு பேலிக் டாக்ஸ் என்று ஒரு குறைந்த பட்ச அளவில் ஒரு வரியை வைத்துக்கொண்டு இந்த வருமான வரியை வைக்கவேண்டுமென்றால், பெரிய பட்டாதாரர்களுக்குத்தான் போட முடியும். அவர்களின் வருமானத்தின் மேல்தான் வரிபோட நேரிடும். அப்படிப் போட்டால் அக்கிரகஸர் இன்கம்டாக்ஸ், நூற்றுக்குமேல் வரி கொடுப்பவர்களுக்குத்தான் போட முடியும். அப்படியானால் நமக்கு வருமானம் வராது. இப்பொழுது நில வரி சுமார் 6 கோடி வருகிறது. ஆகவே ஓரளவுக்கு இதை ஈடுகட்ட வழி தேட வேண்டும். அப்படிப் பார்த்தால் இந்த வருமான வரியால் நமக்கு ஆதாயம் அதிகப்படாது. இருக்கிற ஆதாயத்திற்கே பங்கம் ஏற்படும். அது மாதிரியல்ல. நம்முடைய நாட்டில் இருக்கிற விவசாயிகள் அநேகமாக எழுத்தறிவு இல்லாதவர்கள். இம்மாதிரியான ஒரு வரி போட்டால் அவர்கள் கணக்கு வைக்க வேண்டி வரும். நகரத்தில் இருக்கிறவர்களே கணக்கு வைக்க கஷ்டமாயிருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். கணக்கு வைக்கும் முறை கூடாதென்று எதிர்த்து அநேக அங்கத்தினர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். அப்படி இருக்கும்போது கிராமாந்திரத்தில் உள்ள விவசாயிகள் அவர்களுடைய வருமானத்தைப்பற்றி ஒரு கணக்கு வைத்து அதிலிருந்து வரி போடுவது என்றால் அது சாத்தியமல்ல. எப்படி இன்கம்டாக்ஸ் அதிகாரிகள் வரி போடுவதை குறை கூறுகிறார்களோ அதேபோல் இங்கும் ஏற்படும். அப்படி ஏற்பட்டால் அப்போதுதான் அங்கத்தினர்களுக்கு இதில் கஷ்டம் இருக்கிறது என்று தெரியும். அதை முன்கூட்டியே அறிந்துதான் சொல்லுகிறேன்.

SRI T. S. RAMASWAMI PILLAI : கன்னியாகுமரி ஜில்லாவில் இப்பொழுது அக்கிரகஸர் இன்கம்டாக்ஸ் இருக்கிறது. அரசாங்கம் அதைத் தொடர்ந்து நடத்திப்போக உத்தேசமா? அல்லது அதை இங்கும் புகுத்த உத்தேசமா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : கன்னியாகுமரி ஜில்லாவைப் பற்றிய பிரச்சனை சமீபகாலத்தில் ஏற்பட்ட பிரச்சனையாகும். ஆகவே கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அதைப் பரிசீலனை செய்து வேண்டியது செய்யப்படும். உடனடியாகத் தீர்த்துவிட முடியாது. அவைகளையெல்லாம் யோசித்துக் கொண்டதான் வருகிறோம். ஆகையினாலே இந்த சந்தர்ப்பத்தில் இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய முறையை தவிர்த்து வேறு புது மாதிரியான முறையைக் கைக்கொள்வதில் பிரயோசனமில்லை. மேலும் இரண்டு நிபுணர்கள் கமிட்டிகள் இதற்கு விரோதமாக யோசனை சொல்லியிருந்தார்கள். ஏற்கனவே நமது ராஜ்யத்திலே **Plantations Agricultural Income-tax** ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். அது இப்பொழுது எப்படி வேலை செய்கிறது என்று **experiment** செய்கிறோம். அதனால் பாதகமா, சாதகமா என்பதையெல்லாம் பரிசீலனை செய்து கூடுமானால் பின்பு கொண்டு வரலாம். தற்காலிகமாக இல்லை. தற்காலிகமாக இல்லையென்றால் எப்பொழுதுமே இல்லை என்று அர்த்தமில்லை. யோசனை செய்ய வேண்டியதில்லை. விவசாயிகளுக்கு இப்பொழுது எழுதப் படிக்கத் தெரியாவிட்டாலும் நாகரீகம் அதி வேகமாக வளர்ந்துகொண்டு போகக்கூடிய இந்தக் காலத்தில் கூடிய சீக்கிரம் விவசாயிகள் கணக்கு வைக்கத் தெரிந்துகொண்டு விடுவார்கள். அப்பொழுது இதைப்பற்றிப் பார்க்கலாம் என்பதுதான் என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம்.

6th July 1957]

[Sri M. A. Manickavelu]

புறம்போக்கு நிலங்களைப்பற்றி பிரமாதமாகப் பேசப்பட்டது. சுற்றுப் பிரயாணம் செய்யும்பொழுது அநேக பகுதியில் நிலங்கள் பயிரிடப்படாமல் சும்மா இருப்பதைப் பார்க்கலாம். ஏன் இந்த நிலங்களை அரசாங்கம் சும்மா விட்டு வைத்திருக்கிறது? இவைகளை நிலம் இல்லாதவர்களுக்கு பிரித்துக்கொடுக்கக்கூடாதா? என்று தோன்றலாம். முதலில் எனக்குக் கூட அப்படித்தான் தோன்றியது. ஆனால் இப்பொழுதுதான் விஷயங்க ளெல்லாம் தெரிந்தன. ஏப்படி இருக்கிறது என்றால், புறம்போக்கு நிலங் கள் அநேக வகைகளாக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. முக்கியமாக கால் நடை ஂனக்காக **grazing** புறம்போக்கு நிலங்கள் இருக்கவேண்டியது அவசியம். மனிதர்கள் விவசாயம் செய்து உணவு சாப்பிடுவது எவ்வளவு அவசியமோ, அதுபோல கால்நடைகள் மேய்வதற்கு நிலங்கள் இருக்க வேண்டியது முக்கியம். அவைகளுக்கு மேய்வதற்கு நிலங்கள் இல்லாமல் இருந்தால் கால்நடைகள் உயிர் வாழமுடியாது. கால்நடைகள் உயிர் வாழ்ந்தால்தான் விவசாயம் செழிக்கும். இல்லாவிட்டால் பிரயோசன மில்லை. ஆகையால் கால்நடைகளுக்கு தேவையான நிலங்களை ஒதுக்கி வைக்கவேண்டும். தற்கால விதி பிரகாரம் ஒரு மாட்டுக்கு ஒரு ஏக்கர் நிலம் ஒதுக்கப்படவேண்டும். ஒரு பகுதியில் 100 மாடுகள் இருந்தால் 100 ஏக்கர் நிலம் ஒதுக்கப்படவேண்டும். அநேக இடங்களிலே விதிப்பிரகாரம் இல்லை. ஆகையால் **grazing lands**-ஐ குறைத்துவிட்டால் பிரயோஜனமில்லை. அடுத்தபடியாக புறம்போக்கு நிலங்கள் காட்டிலாகாவிற்கு வேண்டியிருக்கி றது. அதுவும் ஒரே இடத்தில் நெருக்கமாக எல்லா நிலத்தையும் கொடுத் துவிடமுடியாது. நடுவில் ஒரு “பெல்ட்” இருக்கவேண்டுமென்று சொல் லப்படுகிறது. ஏரி புறம்போக்கு நிலம் அதிகமாக இருக்கிறது. **tank-beds** விவசாயத்திற்கு கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். அந்த நிலத் தைக் கொடுத்து விட்டால் தண்ணீர் தேங்குவதற்கு இடமில்லை. அதனால் ஆயக்கட்டு பாதிக்கப்படுகிறது. அதமட்டுமல்ல. “டாங்கிற்கு” எதிர் புறத் தில் (**fore-shore**) இருக்கிற நிலங்களையும் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். அந்த நிலத்தை கொடுத்தால் உழுது சாகுபடி செய் தால் **foil loosen** ஆகி “லில்” படிந்துவிடுகிறது. இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய பெரிய பிரச்சனை பழைய கணமாய்கள், ஏரிகள், குளங்கள் எல்லாம் நிறைய தூர்ந்துபோய்விடுகிறது. “லில்” எடுப்பது மிக மிக அவ சியமாக இருக்கிறது. அப்பொழுதுதான் எரியில் போதுமான தண்ணீர் நிற்கும். சாதாரணமாக ஆறு, ஒன்பது மாதங்கள் தண்ணீர் நின்ற ஏரி களிலெல்லாம் இப்பொழுது இரண்டு, மூன்று மாதங்களுக்குத் தான் தண்ணீர் நிற்கிறது. உதாரணமாக வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் காவேரிப் பாக்கம் என்ற ஒரு பெரிய ஏரி இருக்கிறது. இப்பொழுது அதில் 12 அடி மண் தூர்ந்துபோய் இருக்கிறது. அதில் படிந்துள்ள “லில்லை” எடுப்பதற்கு ஒரு கோடி ரூபாய் ஆகும் என்று மதிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு கோடி ரூபாயும் அரசாங்கம் செலவு செய்ய தயாராக இருக்கிறது. ஆனால் பிரச்சனை என்னவென்றால், மண்ணை எடுத்து எங்கே போடுவது என்பதுதான். சுற்றிலும் நஞ்சை நிலம். அதிக தூரத்திற்கு மண்ணை எடுத்துச்செல்ல வேண்டுமென்றால், ஒரு கோடி ரூபாய் என்பது மூன்று, நான்கு கோடி ரூபாய் ஆகும். ஆகவே அரசாங்கம் இதைப்பற்றி யோசனை செய்துகொண்டி ருக்கிறது. 12 அடி “லில்” எடுக்காவிட்டாலும், கொஞ்சமாவது எடுத்தால் ஓரளவுக்கு பிரயோசனமாக இருக்கும். இதைத் தவிர சிறிய ஏரிகளிலெல்லாம் கூட “லில்” எடுக்கவேண்டுமென்பதற்காக தீவிரமாக வேலை செய்ய வேண்டுமென்று அரசாங்கம் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கு எச்சரிக்கை விடுத்திருக்கிறது. இவ்விதமாக **tank-bed lands, communal lands, grazing lands** இவைகளெல்லாம் பேரக கொஞ்சம் நிலம் பாக்கி இருக்கிறது. இவைகள்தான் **assessed waste lands** என்று சொல்லப்படுகிறது. இந்த நிலங்களில் இரண்டு தரம் இருக்கிறது. ஒன்று **valuable** மற்றொன்று **non-valuable** சாதாரணமாக **non-valuable lands** ஹரிஜனங்களுக்கு மாத்திரம்தான் இலவசமாகக் கொடுக்கப்படுகிறது. மற்ற வர்களுக்கு ஒரு மதிப்பு பணம் வாங்கிக்கொண்டு கொடுக்கப்படுகிறது. இது உடனடியாகக் கொடுக்கப்படவேண்டுமென்பதில்லை. 20, 30 தவணையில் கூட கொடுக்கிறார்கள். சென்ற இரண்டு, மூன்று வருஷங்களாக நிலம் இல்லாதவர்களுக்கு புறம்போக்கு நிலத்தை பகிர்ந்து கொடுக்கவேண்டு மென்பதற்காக தீவிரமாக வேலை செய்ய அதற்கென்று தனியாக ஒரு

[Sri M. A. Manickavelu]

[6th July 1957]

தாசில்தார், டெப்யூடி தாசில்தார், மற்றும் சில சிப்பந்திகள் அமர்த்தப் பட்டிருக்கிறார்கள். இந்த வருஷம் வரையிலே சுமார் 78,525 ஏக்கர் நிலம் ஜாரி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. பெருவாரியான நிலங்கள் ஜாரி செய்யப் பட்டது சேலம் ஜில்லாவில் ஆத்தூரில்தான். அங்கு 30,000 ஏக்கர் நிலம் ஜாரி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஹோசூர் முதலிய இடங்களிலும் ஏறனவே 20,000, 30,000 ஏக்கர் நிலம் ஜாரி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் 20,000 ஏக்கர் ஜாரி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே கூடுமானவரையில் அரசாங்கம் எல்லா முயற்சிகளையும் எடுத்துக்கொண்டு கொடுக்கக்கூடிய புறம்போக்கு நிலங்களை நிலம் இல்லாதவர்களுக்கு விநியோகிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்துகொண்டுதான் இருக்கிறது என்பதை குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

எனக்கு இப்பொழுது ஒரு விஷயம் ஞாபகம் வருகிறது. ஆத்தூரில் 30,000 ஏக்கர் நிலம் கொடுத்தோம். அவைகள் உடனே பயிர் செய்யப் படும் என்று எதிர்பார்த்தோம். ஆனால் பயிர் செய்யப்படவில்லை. நிலம் வாங்கிக் கொண்டவர்களுக்கு போதுமான பணவசதி இல்லாததால் உடனடியாக அவர்கள் நிலத்தை உழுது பயிர்செய்ய முடியவில்லை. அதற்காக அரசாங்கம் கடன் கொடுப்பதற்காக ஏற்பாடு செய்துகொண்டிருக்கிறது. எல்லாம் செய்துகூட அவர்கள் நல்ல முறையிலே சாகுபடி ஆரம்பிக்க முடியவில்லை.

அடுத்தபடியாக நில சீர்திருத்தத்தைப் பற்றி விவாதிக்கப்பட்டது. புலி, சிறுத்தை, கரடி வருகிறது என்றெல்லாம் பேசப்பட்டது. புலியும் வரவில்லை, கரடியும் வரவில்லை. நில சீர்திருத்தம் கொண்டுவருவதுதான் சர்க்காரின் அடிப்படை கொள்கை. ஏற்கெனவே நான் சொல்லியிருக்கிறேன். மந்திரி சபையின் ஒரு உப கமிட்டி நில சீர்திருத்தத்தை ஒரே யடியாக **Comprehensive Bill** கொண்டுவந்து தீர்த்துக்கட்டிவிடுவது என்று முடிவு செய்தது. ஆனால் அந்தமாதிரி ஒரு **Comprehensive Bill** கொண்டுவரும் சந்தர்ப்பத்திலே சட்ட முட்டுக்கட்டைகள் ஏற்பட்டன. அதற்காக நில சீர்திருத்தத்தை ஒரேயடியாகக் கொண்டுவராமல் பிரித்து பல பகுதிகளாகக் கொண்டுவருவதாக தீர்மானிக்கப்பட்டது. முதல் கட்டமாக நிலத்திலிருந்து விவசாயிகள் வெளியேற்றத்தை தடுப்பதற்காக சாகுபடியாளர் பாதுகாப்பு சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது. இரண்டாவதாக நியாய வார சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது. மூன்றாவது கட்டம்தான் பாக்கி. அதுவும் சீக்கிரத்திலே கொண்டுவருவதாக உத்தேசம். அதை உடனடியாகக் கொண்டுவராததற்குக் காரணம் ஒரு தனிப்பட்ட மனிதரிடம் உபரியாக இருக்கும் நிலத்தை எடுத்து மற்றவர்களுக்கு விநியோகம் செய்யமுடியாது சட்டப்படி. அந்த நிலங்களையெல்லாம் அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்டு, பிறகு சர்க்கார் மூலமாக மற்றவர்களுக்கு பிரித்துக் கொடுக்கவேண்டும். இதற்காக நிலச்சொந்தக்காரர்களுக்கு **compensation** கொடுக்கவேண்டும். இதில் சில தொந்தரவுகள் இருக்கின்றன. அப்பொழுது இருந்த முறையிலே அதிகப்படியாக **compensation** கொடுக்கவேண்டியதாக இருந்தது. இப்பொழுது அரசியல் சட்டத்தை இருத்தி பொதுக் காரியங்களுக்காக நிலம் விநியோகம் செய்யவேண்டுமானால் குறைந்தபட்ச **compensation** கொடுக்கலாம் என்று சட்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதனால் அந்தக் கஷ்டமில்லை. இருக்கிற கஷ்டம் என்னவென்றால் ஒருவரிடம் இருக்கும் நிலத்தை உடனடியாக எடுத்து மற்றவர்களுக்குக் கொடுக்க முடியாது. முதலில் அவைகளை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்டு பிற்பாடு தான் மற்றவர்களுக்குக் கொடுக்க முடியும். அதற்குள்ளே சில சந்தர்ப்பங்கள் ஏற்பட்டன. இந்தியா பூராவும் அந்தந்த ராஜ்யத்தில் இருக்கும் நிலைமைக்கேற்ப கூடிய வரையில் ஓரளவுக்கு நில சீர்திருத்தம் ஒரே வகையில் (**uniformity**) செய்யப்படவேண்டும் என்று மத்திய சர்க்கார் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இது விஷயமாக அவர்கள் ஒரு கமிட்டியும் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இன்னும் இரண்டு, மூன்று மாதங்களில் அந்தக் கமிட்டியின் ரிபோர்ட்டு கிடைத்துவிடும். அதையும் ஆலோசனை செய்து நாம் பிறகு நிலச் சீர்திருத்தம் கொண்டுவரலாம். தேர்தல் முடிந்து பட்ஜெட் கூட்டம் இப்பொழுதுதான் நடைபெறுகிறது. இவ்வளவு நாளாய் பட்ஜெட் தயாரிப்பதில் அரசாங்கம் ஈடுபட்டிருந்தது. இப்படி இருக்கையில் தேர்தல் ஆன உடனே நிலச் சீர்திருத்தத்தை என் உடனே கொண்டு வரக்கூடாது என்று சிலர் கேட்கிறார்கள் ?

6th July 1957]

[Sri M. A. Manickavelu]

அடுத்தபடியாக சட்ட சபை கூட்டம் வரப்போகிறது. அதற்குப்பிறகு ஒரு “செஷன்” வரப்போகிறது. நாம் எல்லோரும் நிதானமாக இது விஷயமாக வாதம் செய்து தீர ஆலோசித்து தகுந்த நில சீர்திருத்தத்தை கொண்டுவரலாம். அவசரமில்லை. செய்கிற காரியத்தை நன்றாகச் செய்வோம். இல்லாவிட்டால் அவசரக் கோலம் அள்ளித் தெளித்தது போல் ஆகும். நான் என்ன சொல்லுகிறேன் என்றால் பொறுத்திருந்து எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்ளக்கூடிய வகையில் ஒரு நல்ல மசோதா கொண்டு வரலாமென்று குறிப்பாக நம்முடைய நண்பர் சின்னதுரை அவர்களுக்கு சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன்.

நியாய வாரிசு சட்டத்தைப்பற்றி அநேக அங்கத்தினர்கள் என்ன என்னவோ குறிப்பிட்டார்கள். அநேகமாக 60 : 40 வாரிசைப்பற்றிதான் அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அநேகமாக 60 : 40 வாரிசு என்றும் 35 : 65 என்றும், 33-1/3:66-2/3 என்றும் பல விதங்கள் இருக்கின்றன. பம்பு செட்டு வைத்து தண்ணீர் இறைத்தால் ஒருவித வாரிசும் இருக்கிறது. இந்தச் சட்டத்திலே சில குறைபாடுகள் இருப்பதாகச் சில அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். வாஸ்தவம், குறைபாடுகள் இருக்கும். சட்ட வழக்கறிஞர்கள் இருக்கிற வரையில், சட்டம் இருக்கிறவரையில், இம்மாதிரி இருக்கத்தான் செய்யும். சட்டம் என்று ஏற்பட்டால் அது எல்லாவிதத்திலும் perfect-ஆக இருக்க முடியாது. சட்டம் perfect-ஆக இருந்துவிடும் என்றால், மதராஸ் ஆக்ட் 44, மதராஸ் ஆக்ட் 54 என்றெல்லாம் ஏன் வரவேண்டும்? சட்டம் இருந்தால் அதற்கு வியாக்கியானம் இருக்கிறது. அம்மாதிரி வகையில் சில குறைபாடுகள் இருக்கலாம்.

திருத்தச் சட்டம் கொண்டுவந்து குறைபாடுகளை நாம் போக்கிக் கொள்ளலாம். அசற்காண்படி சட்டங்களை திருத்திக்கொள்ளலாம். ஆனால் இந்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்றி இன்னும் ஒரு வருஷம் கூட ஆகவில்லை. குறைபாடு காணும்போதெல்லாம், உடனுக்குடனே திருத்த மசோதா கொண்டுவர முடியாது. எல்லாவற்றுக்குமாகச் சேர்ந்து ஒழுங்காக, மொத்தமாக ஒரு திருத்த மசோதா கொண்டுவர வேண்டுமே தவிர, ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒரு திருத்த மசோதா கொண்டுவருவது சாத்தியம் இல்லை. ஒவ்வொரு மசோதாவையும் முதலில் இந்தச் சபையில் கொண்டுவந்து நிறைவேற்ற வேண்டும். இந்தச் சபைக்கு மேல் இன்னொரு சபை இருக்கிறது. அங்கும் இதை நிறைவேற்ற வேண்டும். இப்படியாக, தாமதம், கஷ்டம் எல்லாம் இருக்கிறது.

நிலவுடமைக்கு உயர்ந்த பட்ச வரம்பு நிர்ணயிக்க வேண்டுமென்று அநேக அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். Comprehensive Legislation கொண்டுவர வேண்டுமென்று யோசித்தபோதே, இதைப்பற்றியெல்லாம் முடிவு செய்து வைத்திருக்கிறோம். ஆனால், அந்த முடிவு என்னவென்று இப்பொழுது சொல்வதற்கில்லை. அது ரகசியமாக இருக்கிறது. அது முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. நான் முதலில் சொன்னதுபோல், இந்தக் கமிட்டியினுடைய ரிப்போர்ட் வந்ததும், இதை யெல்லாம் யோசனை செய்து, நல்ல முறையிலே உயர்ந்தபட்ச வரம்பு (ceiling) கட்டாயம் ஏற்படும். அப்படிப்பட்ட சட்டம் வருவதற்குள்ளாகவே நிலத்தைப் பங்கிட்டுக்கொண்டு விடுகிறார்களே என்று சில அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். பிரிப்புத் தராததானே மசோதா கொண்டுவரவேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். தானே பிரிந்து போகிறார்கள் என்றால், இன்னும் சல்லிசாகப் போய்விடும். அதைப்பற்றி பயப்படவேண்டியதில்லை.

என்னுடைய ஜில்லாவிலிருந்து இரண்டு அங்கத்தினர்கள் பேசினார்கள். “நியாய வாரிசு சட்டமானது வடாற்காடு ஜில்லாவில் அமுலில் இருக்கிறதா, இல்லையா? இது ரொம்ப ஆச்சரியமாக இருக்கிறது.” என்று எதிரில் இருக்கும் ஒரு அங்கத்தினர் சொன்னார். அவர் இருக்கிற தொகுதி கனம்பூர் தொகுதி. நியாய வாரிசு சட்டம் வராததற்கு முன்னால், அதிக வாரிசு கொடுக்கவேண்டும் என்று கிளர்ச்சி செய்தார்கள், கெடுபிடி செய்தார்கள். அவ்வளவெல்லாம் தெரிந்தவர்களுக்கு சட்டம் வந்ததே தெரியவில்லை என்று சொன்னால், அது முழுப் பூசனிக்காயை இலைச் சோற்றில் மறைப்பதாகும்.

[6th July 1957]

SRI S. M. ANNAMALAI : On a point of order, Sir, சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, ஒழுங்குப் பிரச்சினை ஒன்று எழுப்ப விரும்புகிறேன். சட்டம் வந்ததே எனக்குத் தெரியவில்லை என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். நான் அப்படிச் சொல்லவில்லை. சட்டம் வந்தது எனக்குத் தெரியும். அதனால் நஷ்டம் ஆகிறது விவசாயிகளுக்கு என்று தான் நான் சொன்னேன்.

MR. SPEAKER : The Hon. Minister will continue.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : : அவருக்கு என்ன தோன்றுகிறது என்றால், நியாய வாரச் சட்டம் வந்தும், அங்கு அதிகப் பலன் கிடைக்கவில்லையே என்று. தஞ்சை, திருச்சி ஜில்லா போன்ற இடங்களில், இந்தச் சட்டம் வருவதற்கு முன்னால் மிராசதார்களுக்கு 60 முதல் 70 சதவிகிதம் வரையில் வாரம் கிடைத்து வந்தது. ஆனால், விவசாயிக்கு 40, 35, 30 என்ற விகிதம் கிடைத்து வந்தது. அப்படியிருந்த சமயத்தில், நியாய வாரச் சட்டம் வந்தவுடன் ஒரேயடியாகத் தூக்கிவிட்டது. இருபத்தைந்து பர்சன்ட், 35 பர்சன்ட் என்று வாங்கிக்கொண்டிருந்த விவசாயிக்கு எல்லாம் 60 பர்சன்ட் வந்துவிட்டது. எழுபத்தைந்து பர்சன்ட் 65 பர்சன்ட் வாங்கிக் கொண்டிருந்த மிராசதார்களுக்கு 40 பர்சன்ட் ஆகக் குறைந்து விட்டது. ஆகவே, அங்கு வித்தியாசம் ஜாஸ்தி.

போளூர் தொகுதி மெம்பர் என்ன நினைக்கிறார் என்றால், பத்து சதவிகிதம் தானே நியாய வாரச்சட்டத்தின் மூலம் அதிகம் கிடைக்கிறது என்று. ஏற்கெனவேயே 50 பர்சன்ட் வாரம் கிடைத்து வந்தது. சட்டம் வந்ததும் 60 பர்சன்ட் கிடைக்கிறது. அவ்வளவு தானே? என்று நினைக்கிறார்கள். வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் உள்ள விவசாயிகளுக்கு 10 பர்சன்ட் உயர்வாகக் கிடைக்கும்போது, தஞ்சை ஜில்லாபோன்ற இடங்களில் அதிகமாகக் கிடைக்கிறது என்று நினைத்தால், அவர்களுக்கு எத்தனை சதவிகிதம் முன்னிவிட உயர்ந்திருக்கிறது. அந்த அளவு வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் இருப்பவர்களுக்கும் உயர்வேண்டுமென்று நினைத்தால், மிராசதார்கள் zero-தான் வாங்கிக் கொண்டு போகவேண்டும். அல்லது அவர்களுக்கு ஐந்து பர்சன்ட் தான் வரும். அது முறையாகாது. முன்பு ஏதோ மிராசதார்கள் அதிகம் எடுத்துக்கொண்டிருந்தார்கள். இப்பொழுது அப்படி இல்லை. ஏற்கெனவே 50 : 50 என்று இருந்ததற்குப் பதிலாக இப்பொழுது 60 : 40 என்று விவசாயிகளுக்கு முன்னிவிட அதிகம் கிடைப்பதற்காகச் சட்டம் செய்யப்பட்டது. இதனால், விவசாயிகளுக்கு ஓரளவுக்கு அதிகமாகக் கிடைத்துவருகிறது.

வந்தவாசித் தொகுதி அங்கத்தினர் பேசும்போது, செய்யாறு அணைக் கட்டு விஷயமாக ஒன்றும் செய்யவில்லை என்று சொன்னார்கள். தூசி மாமந்தூர் செய்யார் அணைக்கட்டில் இருக்கிறது என்று ஞாபகம். 60 ஆயிரம், 65 ஆயிரம் ரூபாய் செலவு செய்து கால்வாயைச் சத்தப்படுத்துவதற்காக ஏற்கெனவே தொகை “லாங்ஷன்” செய்யப்பட்டு, வேலை ஆரம்பிக்கப் பட்டிருக்கிறது என்று நான் நினைக்கின்றேன்.

கிராம உத்தியோகஸ்தர்களைப்பற்றி இரண்டொரு வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். அவர்களுடைய ஊதியத்தை நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இப்பொழுது சற்று உயர்த்தியிருப்பதினால், அங்கிருந்து வரும் சப்தம் குறைந்திருக்கிறது. இம்மாதிரி அவர்களுடைய ஊதியத்தை உயர்த்தியிருப்பதால், ஒரு வருஷத்திலே 30 லட்சம் ரூபாய் வரையில் சர்க்காருக்கு அதிகம் செலவாகிறது. கிராம அதிகாரிகளுக்கும் கிராம சிப்பந்திகளுக்கும் ரூ. 7, ரூ. 5, ரூ. 4 என்று ஊதிய உயர்வு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வளவுதானே கொடுக்கப்பட்டது என்று அவர்கள் நினைக்கலாம். ஆனால் இதனால் சர்க்காருக்குச் செலவு ஏற்படுவது 30 லட்சம் ரூபாய் குறைவு என்று அவர்கள் கருதினாலும், சர்க்காருக்குச் செலவாகும் தொகை அதிகம். இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய நிலைமையில் அவ்வளவுதான் முடியும்.

அவர்களுக்கு நான் ஒன்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அவர்கள் ஒரு விஷயத்தை உணரவேண்டும். கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் தங்களை மற்ற முழு நேர உத்தியோகஸ்தர்கள் போல் நினைத்துக்கொள்கிறார்கள்.

6th July 1957]

[Sri M. A. Manickavelu]

அவர்கள் **Part time officers** தான். முழு நேர உத்தியோகஸ்தர்களை போல் சம்பளம் கோருகிறார்கள். ஆனால், தாங்கள் முழு நேர உத்தியோகஸ்தர்கள் அல்ல என்பதை மறந்துவிட்டு, மற்றவர்களைப்போல் அதிக சம்பளம் கோருகிறார்கள். அதுமாதிரி முழுநேர உத்தியோகஸ்தர்களாக இருக்கவேண்டுமென்றால், அதிகப்படியாகக் கொடுப்பதில் யாதொரு ஆட்சேபனையும் இல்லை. எனக்குத் தெரிந்தவரை, அவர்கள் முழு நேர ஊழியர்களாக இருக்கப் பிரியப்படவில்லை. அவர்கள் **freedom உடனும், liberty உடனும்**, யாதொரு கட்டுப்பாடும் இல்லாமல் இருக்கவேண்டும் மென்று விரும்புகிறார்கள். முழு நேர ஊழியராக இருந்தால் ஒரு ஊரிலிருந்து இன்னொரு ஊருக்கு மாற்றப்படுவார்கள். ஆனால், கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் அப்படி மாற்றப்படுவதில்லை. கிராம முன்சிப் தலைமுறை தலைமுறையாக ஒரே ஊரில் இருந்து வருகிறார். தகுப்பன், பிள்ளை, பேரன் இப்படியாக அவர்கள் கிராம முன்சிப் வேலை பார்த்துவருவதோடு கூட, ஒரே ஊரிலேயும் இருந்துவருகிறார்கள். அவர்களை ஊர் ஊராக மாற்றப்படுவதில்லை. **Part-time** ஆபீசர்கள் என்றால் இம்மாதிரி சௌகரியங்கள் எல்லாம் இருக்கின்றன. முழு நேர உத்தியோகஸ்தர்கள் என்றால் அப்படி அல்ல. இன்றைக்கு கன்யாகுமரி ஜில்லாவில் இருந்தால், நாளைக்கு கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவுக்கு மாற்றலாம் என்று இருக்கிறது. நான் அவர்களிடம் பழகியதிலிருந்து தெரிந்து கொண்டது என்னவென்றால், அது எல்லாம் அப்படியே இருக்கட்டும்; சம்பளத்தை மாதிரிம் ஜாஸ்தி பண்ணுங்கள் என்பது தான். அவர்களில் பெரும்பாலோர் **Honorary Officer** களாக “**free**” ஆக இருக்கப் பிரியப்படுகிறார்கள். சிறுபான்மையோர்தான் முழுநேர உத்தியோகஸ்தர்களாக இருக்கவேண்டுமென்று விரும்புகிறார்கள். இப்பொழுதுதான் அவர்களுக்கு சம்பள உயர்வு ஏற்பட்டிருக்கிறது.

கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் ஜனங்கவிடமிருந்து பெறுகின்ற தொகைக்கு ரசீது கொடுக்கவேண்டும் என்பதைப்பற்றி சில அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். அதைப்பற்றி முன்சே நான் சொல்லியிருக்கிறேன். **Triplicate** ரசீது புத்தகங்கள் அச்சடிக்க ஆர்டர் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த ரசீது புத்தகத்திலுள்ள மூன்று நகல்களில், முதல் நகல் வரி செலுத்தியவருக்கு கொடுக்கப்படும்; இரண்டாவதை கிராம முன்சிப் வைத்துக் கொள்வார்; மூன்றாவது நகலை கிராமக் கர்ணம் வைத்துக்கொள்வார். அச்சடித்த ரசீது கேட்கப்பட்டது; ஆனால் அச்சடித்த ரசீது கொடுப்பதாருமட்டுமல்லாமல், கார்பன் முறையும் அனுஷ்டிக்கப்படுகிறது. ரசீது பாரங்கள் அச்சடித்து வருவதில் சற்று காலதாமதம் ஏற்பட்டாம். ஏனென்றால் 50 ஆயிரம், 70 ஆயிரம் புத்தகங்களுக்கு மேல் அச்சடிக்க வேண்டியிருக்கிறது கேட்கலாம், ஏன் இதையெல்லாம் முன்னே செய்திருக்கக்கூடாது என்று. தேர்தல் வந்திருக்காவிட்டால், இவைகளெல்லாவற்றையும் அச்சடித்திருக்கலாம். தேர்தல்கள் சம்பந்தமான அச்சவேலைகள் ஜாஸ்தியாக இருந்தது, அச்சகத்திலே. ஆக, இப்படியாக, தேர்தல் சம்பந்தமான அச்ச வேலை ஜாஸ்தியாக இருந்ததால், அச்சிட ரசீதுகள் வழங்குவதில் ஒரு முட்டுக்கட்டையான நிலை ஏற்பட்டது. அச்சிட ரசீது தான் கேட்டார்கள். நாங்கள் ஒரு படி மேலே போய், கார்பன் லிஸ்ட் திறகு ஏற்பாடு செய்து வருகிறோம்.

“**Disciplinary action**” ஐப்பற்றி பேசப்பட்டது. அது எல்லாம் ஒன்றும் இருக்காது, என்று நான் நினைக்கிறேன். அதையெல்லாம் வாபஸ் வாங்கி விட்டார்கள். சம்பளம் அதிகம் வேண்டும் என்பதற்காக கிளர்ச்சி செய்தது, ஆகியவற்றுக்காக “**Disciplinary action**” எடுத்துக்கொண்டததான் வாபஸ் வாங்கியிருக்கிறோமே தவிர, மற்ற “**Disciplinary action**” ஏதாவது இருந்தால், அது வேறு சமாசாரம். அது தனிப்பட்டது. ஏதோ “**Disciplinary action**”-ஐ வாபஸ் வாங்கிவிட்டார்கள் என்று சாக்குச் சொல்லி எல்லா “**Disciplinary action**”-ஐயும் வாபஸ் வாங்கிவிடவேண்டுமென்று கேட்டால், அது முடியாது. ஆகவே அதிக ஊதியம் வேண்டும் என்பதற்காக கிளர்ச்சி செய்ததன்பேரில் “**Disciplinary action**” எதுவும் இருக்காது என்று நான் நினைக்கிறேன்.

[Sri M. A. Manickavelu]

[6th July 1957]

கடன் கொடுப்பதிலே, ஷோத்திரியம், இனம் நிலம் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் தொந்தரவு இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட நிலங்களின் பேரில் கடன் கொடுப்பதற்காக விதிகள் எவ்வளவு தளர்த்த முடியுமோ அவ்வளவோ தளர்த்தியிருக்கிறோம். அதாவது, நில செக்யூரிடி இல்லையென்றால், “பர்னஸ் செக்யூரிடி”யின் பேரில் கடன் கொடுக்கலாம் என்றும் செய் திருக்கிறோம். நிலம். “சர்வே” ஆகாததன் காரணமாக, நிலத்தை செக்யூரிடியாக ஏற்றுக்கொள்வதற்கு முடியாமலிருக்கிறது. இருந்தாலும், சர்வே ஆகாவிட்டாலும், **Rough and Ready Survey** என்ற முறையில் குத்து மதிப்பாக, தோராயமாக “சர்வே” ஆனாலும் அப்படிப்பட்ட நிலங்களின் பேரில் கடன் கொடுக்கலாம் என்று ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். அதனால், இப்பொழுது நிர்ப்பந்தம் கொஞ்சம் குறைந்திருக்கிறது என்று நான் நினைக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஜில்லாக்கள் புனரமைப்பு **Reorganization of Districts** ஏற்படவேண்டுமென்று, அதாவது ஜில்லாக்களின் எல்லைகளைத் திருத்தி யமைக்கவேண்டுமென்று கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் தாராளமாகச் சொல்லிவிட்டார். ஒரு ஜில்லாவை இரண்டு மூன்று ஜில்லாக்களாகப் பிரிக்கவேண்டுமென்று சொன்னால், என்ன ஆகிறது. ஒவ்வொரு ஜில்லாவுக்கும் ஒவ்வொரு கலெக்டர், இன்னும் இதர அதிகாரிகளை நியமிக்க வேண்டும். பணத்திற்கு எங்கே போவது. அதற்காகப் பணம் அவர் “வோட்” செய்வாரா என்று நான் கேட்கிறேன்.

இப்போது நிர்வாகம் அதிக விரிவாக போய்விட்டது. தாலுகா **jurisdiction**-க்கு **headquarters** தாசில்தார் ஏற்படுத்தப் பட்டது. முன்பு எல்லாம் 50 அல்லது 100 பெடிஷன்கள் வந்த இடத்தில் இப்போது ஆயிரக்கணக்கில் வருகிறது. மந்திரிகளுக்கும் அதே மாதிரி அநேக பெடிஷன்கள் வருகின்றன. ஜேபி போரவிலை. போகும் வழிகள் எல்லாம் கொடுக்கும் போதும் வாங்கிக் கொள்கிறோம். பெடிஷன்கள் அதிகமாய் விட்டன. போடும் பெடிஷன்களுக்கு பதில் இல்லை என்று சொன்னார்கள். கூடுமானவரையில் பதில் அனுப்புகிறோம். அதிக மாகிவிட்டால் முடியவில்லை. இதில் முக்கியம் முக்கியமில்லாதது என்று பார்க்கவேண்டும். இப்போது எல்லாம் கலந்து ஒரே கும்பலாக போய்விடுகிறது. முக்கியமானதை ஜாக்கிரதையாக பார்க்க வேண்டும்.

இப்போது ஜில்லாக்களைப் பொறுத்தமட்டில் ஒவ்வொரு ஜில்லாவும் 25 லட்சம் ஜனத்தொகை உடையதாக இருக்கிறது. சேலம் 33 லட்சம், கோயம்புத்தூர் 31 லட்சம், வட ஆற்காடு 28 லட்சம், குறைவாக இருக்கிற ஜில்லா கன்னியாகுமரி, 8 லட்சத்தி சில்லரை. செங்கல்பட்டு 18 லட்சம், ராமநாதபுரம் 20 லட்சம். மற்றது எல்லாம் 25 அல்லது 28 லட்சத்துக்கு மேல். இப்போது ராஜ்ய புனரமைப்பு தீர்ந்து போய்விட்டது. இப்போது ஜில்லா புனரமைப்பு கட்டத்தில் இருக்கிறோம். இதற்காக ஒரு மந்திரிகள் கமிட்டி ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. எந்த வகையில் எப்படி எப்படி செய்தால் சரியாக வேலையானது நடக்குமோ அந்த வகையில் ஏற்பாடுசெய்யப்போகிறோம். எப்படி ராஜ்ய புனரமைப்பு சமையத்தில் ஒரு பகுதி இன்னொரு பகுதியில் சேர்த்தபோது, சிலருக்கு கஷ்டம் ஏற்பட்டதோ அதேமாதிரி இந்த ஜில்லா புனரமைப்பு விஷயத்திலும் ஏற்படலாம். ஒரு பகுதியை மற்றொரு பகுதியுடன் சேர்க்கும் போது ஒரு கிளர்ச்சி ஏற்படலாம். நாங்கள் வருஷம் வருஷமாக இங்கு இருந்தோம் அங்கு சேர்கிறார்களே என்று. எது நியாயமாக எப்படி எப்படி திருத்தி அமைக்க வேண்டுமோ அப்படி அமைக்கப்போகிறோம். இப்போது ஜில்லா **jurisdiction** பெரிதாக இருக்கிறது. பீனமா வரி.

MR. SPEAKER : May I remind the Hon. Minister that I have to put the Demand to vote on the expiry of four hours? Granting that the discussion on the Demand started at 10, I should put it to vote at 2 o'clock. I should like the Hon. Minister to finish his speech before two minutes to 2.

6th July 1957]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Very good, Sir, I will hurry up.

பீனமா வரிக்கு பதில் பழைய வரி இருந்ததை வைத்திருக்கிறோம். குறைவாக இருந்ததை போட்டிருக்கிறோம். ராமனாதபுரத்திலே அடிப் படை வரி அதிகமாகி இருந்தது. அதனால் பீன வரியை எடுத்தாகி விட்டது.

அடுத்தபடியாக hill allowance கம்பனி கொடுக்க உத்தரவாகி இருக்கிறது. ஒரு கம்பனியும் ஒரு கோட்டும் கிடைக்கும். நாசரத்து விஷயம் சொன்னார்கள். அது கோர்ட்டில் இருப்பதால் ஒன்றும் சொல்லுவதற்கில்லை. அதோடு அவகாசமும் இல்லை. படி சீக்கிரம் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

கல்லுப்பட்டியில் 22 ஏக்கர் ஆக்ரமித்து இருந்தார்கள். இப்போது 23 ஏக்கர் கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது.

Well subsidy இந்த வேலையெல்லாம் குறித்த காலத்தில் முடிக்கவேண்டும். அதற்கு 1956 மார்ச் வரை தவணை கொடுக்கப்பட்டது. அப்போதும் முடிக்கவில்லை. இந்த வருஷம் செப்டம்பர் வரை தவணை கேட்டோம். சம்பத்தில்தான் உத்தரவு வந்தது. 1958 பிப்ரவரியில் வரை கேட்டிருக்கிறோம். அதற்குள் தீர்க்கப்படாது பணத்தை சாப்பிட்டவர் களுக்கு ஒன்றும் செய்ய முடியாது. பணத்தை வசூல் பண்ணினதான் தீரவேண்டும்.

கனம் அங்கத்தினர் ஒருவர் சர்வே பற்றி குறிப்பிட்டார். சர்வே ஒரு வருஷத்துக்குள் முடிந்துவிடும். எல்லா செட்டில்மெண்டும், 1960 அல்லது 1961-ல் முடிந்துவிடும். அப்படி எவையெல்லாம் ரயத்துவாரி நிலம், பிரைவேட் நிலம் எல்லாம் ஜமீன் காலத்தில் இஷ்டப்பிரகாரம் கொடுக்கப் பட்டது. இப்போது எஸ்டேட் அபாலிஷன் ஆக்ட் பிரகாரம் உத்தியோகஸ்தர்கள் செய்யவேண்டும். “ரயத்” நிலத்தை “ரயட்டுக்கு” கொடுக்க வேண்டும். தவறாக செய்தால் அங்கே இருக்க முடியாது. இப்படி பரிசீலனை பண்ணி செய்வதில் சிலருக்கு இடைஞ்சல் வருகிறது; அனேக வருஷம் அனுபவித்து வந்ததால் சட்டம் இடம் கொடுக்கும் வரை அதிக கஷ்டம் ஏற்படாமல் செய்ய முடியுமே தவிர, சட்டத்துக்கு விரோதமாக என்றும் செய்ய முடியாது. இனி பேசினால் சபாநாயகர் பெல் அடிப்பார். இன்னும் எதாவது விட்டு போய்விட்டிருந்தால் கூடுமான வரையில் பார்த்து செய்கிறேன்.

கடைசியாக இவ்வளவு விரிவாக எல்லா விஷயங்களையும் சொன்னதால் அந்த cut motion-ஐ வாபஸ் வாங்குகொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : Sir, with the permission of the House, I may be permitted to move the second Cut Motion also.

MR. SPEAKER : The hon. Member has moved the first Cut Motion. He cannot move another now. Is he withdrawing the Cut Motion?

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : No, Sir.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : On a point of order, Sir, இப்போது எந்த cut motion-ல் ஓட்டு எடுக்கப் போகிறது. கனம் அங்கத்தினர் கரையாளர் move பண்ணியிருக்கிற cut motion-லா, அல்லது எல்லாரும் move பண்ணியிருக்கிறவைகளிலா ?

[6th July 1957]

MR. SPEAKER : எல்லா cut motion-யும் எடுத்து கொள்ள முடியாது. எதிர் கட்சிகள் எல்லாம் சேர்ந்து ஒரு cut motion-ஐ தான் move செய்ய வேண்டும். அந்த cut motion-ஐ தான் ஒட்டுக்கு விடப்படும். இப்போது பாக்கி motion-களை move கூட செய்ய வில்லை. அதனால் ஒட்டு எடுக்க முடியாது.

Sri K. Sattanatha Karayalar and Sri M. Annamalai rose.

MR. SPEAKER : I don't allow any further discussion in the matter.

The question is—

‘That the allotment of Rs. 96,95,600 under Demand No. I—Land Revenue Department—be reduced by Rs. 100.’

The motion was put and lost.

MR. SPEAKER : I now put the original motion to the vote of the House. The question is :

That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 96,95,600 under Demand No. I—Land Revenue Department.

The Demand was put and carried and the Grant was made.

MR. SPEAKER : I want to say one thing now. I should like all the leaders of parties from Monday onwards to meet together and tell me which particular motion they are going to move. Then we shall have that motion moved for all practical purposes. Members who have given notice of other cut motions will be given preference in speaking over those who have not.

The House will now adjourn till Monday when Demand VII—General Sales Tax and other Taxes and Duties Administration will be taken up.

The House will now adjourn and meet again at 9 a.m. on Monday, the 8th July 1957.

The House then adjourned.